

POHLAZENÍ PRO DUŠI

To, co hledáme, je láska. To, po čem nejvíce toužíme, je láska. Pohladit, potěšit, dodat Vám nových nadějí, sil i pochopení právě prožívaných životních situací, to je snahou knihy, kterou právě držíte v rukou. Neobsahuje žádné vzorové postupy ani zázračné recepty. V různých podobách opakuje několik základních tónů, po jejichž zvládnutí můžete začít sami zpívat a zapisovat si promluvy i hudbu své duše.

Knihy „Pohlazení pro duši“ je především o hledání v sobě, je především o lásce, jejím rozdávání i přijímání. Čím častěji v ni budete listovat, tím víc budete dobrem naplněni, tím výše budete pozdvíženi, tím jasněji bude Vaše srdce láskou plát.

Přeji Vám krásné zážitky a abyste Uviděli, Uslyšeli a Učili.

POHLAZENÍ PRO DUŠI

Miroslav Hrabica

Motto: **Až víra Tvá zhasne, jsem tady pro Tebe.
Až nebudeš vědět kudy kam, porad' se se Mnou.
Až nebudeš nic chtít, povím a dám Ti vše.**

Miroslav Hrabica

Vydání druhé (doplněné), 2010

Obálka: Anežka Šťastná

Digitalizace 11/2011

(0) ♥ Poznámka zpracovatele na internet:

Oceníš-li skromného daru odkrývajícího se Tobě v těchto řádcích, můžeš také Ty darovat cosi spisovateli této knihy a těchto poselství srdce, dle tvé dobré vůle a hloubce svědomí...

OBSAH

Slovo do srdce	3
Korálky moudrosti, lásky a štěstí	4
Slovo na rozloučenou	113
Poděkování	118

Text obálky zezadu

To, co hledáme, je láska. To, po čem nejvíce toužíme, je láska. Pohládit, potěšit, dodat Vám nových nadějí, sil i pochopení právě přezívaných životních situací, to je snahou knihy, kterou právě držíte v rukou. Neobsahuje žádné vzorové postupy ani zázračné recepty. V různých podobách opakuje několik základních tónů, po jejichž zvládnutí můžete začít sami zpívat a zapisovat si promluvy i hudbu své duše.

Kniha „Pohlazení pro duši“ je především o hledání v sobě, je především o lásce, jejím rozdávání i přijímání. Čím častěji v ní budete listovat, tím víc budete dobrem naplnění, tím výše budete pozdviženi, tím jasněji bude Vaše srdce láskou plát.

Přejí Vám krásné zážitky, a abyste Uviděli, Uslyšeli a Ucítili.

SLOVO DO SRDCE

To, po čem nejvíce toužíme, je láska. To, co neustále hledáme, je láska. To, čemu se tady na Zemi máme hlavně naučit, je láska. Máme lásku dávat i za ni hold druhým a Bohu vzdávat. Učíme se lásku přijímat i ji často přenechat (vzápětí po obdržení předat) někomu jinému, ještě potřebnějšimu.

Abychom žili v lásce, je třeba nejprve objevit lásku v sobě, otevřít se jejímu Zdroji a naučit se ji nabízet i rozdávat a přitom nečekat, že za ni něco dostaneme. Abychom žili v lásce, musíme sami sebe stále lépe poznávat, sami sebe více chápat, mít se přiměřeně rádi i upřímně se kát za své špatné myšlenky a skutky.

K pravdivému sebepoznání nás přibližují také knihy. Kniha, kterou, milý čtenáři, držíš právě v ruce, Ti nabízí pohlazení pro duši, pohlazení Tvého nitra ve chvílích beznaděje, bolestí a slábnoucí víry - když budeš chtít, budeš-li novému otevřený, pozorný i vnímavý a pokusíš se objektivně vidět dopady vlastního jednání i smýšlení na život svůj i jiných lidí.

Když budeš otevírat a číst stránky této knihy, budeš se otevírat i Ty, člověče milovaný. Následující korálky moudrosti, lásky a štěstí si pročítej s důvěrou. Čti je, věř jejich obsahu a přibližuj se k tomu, čím Tě mohou obohatit. V této knize si čti pravidelně a zpytuj přitom svoje svědomí. Čti ji a chyb svých lituj. Čti ji a svým bližním i Bohu za každodenní pomoc upřímně děkuj.

Není chvíle, v níž by Ti tato kniha neporadila. Není chvíle, kdy bys byl zcela sám - opuštěný a bez ochrany. Neustále s Tebou dlí a chrání Tě Láska, stále Tě pastýř, ovečku svou, navádí do bezpečí ovčince.

Nechej se vést srdcem, vnímej dále nabízené a otevírej se. Otevírej se lásce, otevírej se poznání, otevírej se vidění všech krás tohoto světa. Otevři se, odevzdej se, a v Tvé duši zavládne mír. Otevři se a plně Bohu odevzdej, a budeš jedině láska. Otevři se, odevzdej se, a poznáš svého Otce na nebesích.

Následující řádky čti srdcem. Jejich poselství přijímej s velkou pokorou a vroucně, čímž posílíš své naděje. Kniha Tě pak povede ke Tvému štěstí navzdory současným bolestem a mnohým světským nástrahám.

Tato kniha je určena pro Tebe. Necht' se stane posilou i pohlazením pro Tvou duši.

KORÁLKY MOUDROSTI, LÁSKY A ŠTĚSTÍ

1. Dokážeme docenit dar života ? Opravdu dokážeme upřímně děkovat za to, že tady jsme ?
2. Až budeš méně než prach, staneš se součástí hvězd.
3. Na věci i dění kolem sebe se dívej vnitřním zrakem, na věci i dění kolem sebe uplatňuj duchovní pohledy. Povznes se nad světská měřítka.
4. Dárců lásky je na světě tolik, kolik lidí po světě chodí.
5. Život je nádherná louka posetá pestrobarevnými květy. Život je plný pohlazení a lásky. Vidíš to krásné kolem sebe ? Vidíš Tobě i jiným nabízenou lásku, cítíš mnohá pohlazení ? A rozdáváš je také vůkol ?
6. Srdce mužů má trvale zkrášlovat jemnost a laskavost žen. Muži, věř své ženě. Objev a ještě víc rozdej lásku, již v srdci (hlavně pro Tebe) má.
7. Když člověk člověku pomáhá, tehdy člověk Boha v člověku velebí.
8. Láska je lék, jež se učíme podávat, a po němž všichni toužíme. Láska je lék, který (neboť není zabalen podle našich představ) často odmítáme.
9. Naše tělo je stvořeno dokonale, avšak mysl ovládá malé lidské „já“.
10. Jeden prut zlomíš snáze než dva současně. Cesta k Poznání ve dvou je sice obtížnější, ale o to sladší a dlouho chutnající plody přináší.
11. Z mnoha směrů lidé přicházejí k jednomu cíli, mnoha způsoby lidé poznávají lásku.
12. Není na světě většího a důležitějšího člověka než ten, kterého jsi právě potkal.
13. Požehnaný člověk spatřuje své štěstí ve štěstí druhých, požehnaný člověk Bohu děkuje za dobro i za prožívanou bolest.
14. Nejprve se ponoř do vůkol rozprostřené lásky, aby se zklidnila Tvá mysl. Pak se soustřeď na znehybnění mysli, aby láska Tvého srdce ještě jasněji zazářila.
15. Kolik lidí jsi dneska potkal, tolikrát Tě Bůh oslovil.
16. Víra v Boha je cestou k Poznání. Cestou, která někdy bolí. A právě

tehdy nejvíce odhaluje svou krásu i laskavost Tvého průvodce po ní.

17. Tak jako pták lehce přeletí plot a za ním stojící dům, tak snadno se moudrý člověk přenesse přes slova hany a četné výčitky. Tak jako pták radostně letí, tak i člověk jdoucí správnou cestou děkuje za varování, která, byť nepříjemná a ego umravňující, slyší z úst svých bližních.
18. Kdo je Tvůj opravdový přítel, ten Ti říká vždy pravdu, i když není ani pro jednu ze zúčastněných stran zrovna příjemná.
19. Nikdy nebuď zcela spokojený(á) ani příliš ztrápený(á). Nespěchej a ani dlouho nezůstávej stát na jednom místě. Všechno dělej tak akorát.
20. Lehce se člověk při jedení špaget potřísní. A podobně lehce schází z cesty vedoucí ke Stvořiteli. A tak jako obtížně a většinou ne bez následků čistí skvrnu od kečupu na bílé košili, tak obdobně s velkými problémy a obrovským úsilím hledá ztracenou Cestu.
21. Můžeš-li lidem něco dát, měl bys jim to nabízet a dávat.
22. Láska je štěstím, ale i řeholí. Láska odpouští, i když sama trpí a pláče.
23. Prosíš-li Boha Otce, pros ho o šlechetné srdce a dar rozdávat lásku a moudrost. Buď rozpuštěn ve všem a všech. Pochopením rozvaž pouta svých omezení a obejmi celý svět. Láska pak zvítězí a dobro vůkol zavládne.
24. Co vzešlo z ducha, to nemůže být do hrobu dáno. Ostatní pohltní oheň či se v zemi rozloží. Duši nepohřbíš, na těle po smrti nebudeš již lpět.
25. Přivedla matka svého syna k duchovnímu učiteli a ten se chlapce zeptal: „Pověz mi, kde sídlí Bůh, a já Ti dám deset korun.“ Na to mu chlapec, naplněn přirozenou moudrostí, osvícen Duchem, odpověděl: „To já Vám dám dvacet korun, když mi řeknete, kde Bůh nesídlí.“

Tisíckrát denně kolem Tebe projde Bůh - jak pevná v to je Tvá víra ?

26. Čím blíže je poutník cíli své cesty, tím více myslí na tento cíl a méně vnímá pocity těla - hlad, žízeň i bolest. Boží blízkost přitahuje člověka jako silný magnet, pohlcuje opravdu hledající a nasycuje jejich duši. Kdo si správně uvědomuje podstatu všeho, ten již neklade velký důraz na léky a potravinové doplňky. V duševním klidu, duchovní čistotě a v těsném přimknutí se k Bohu spatřuje univerzální lék na veškeré bolesti těla i duše.

27. Mysl se rozevřela, vesmír ji přijal a pohltil. Mysl se rozevřela a v duši dotyčného se rozhostil mír.
28. „Chceš-li být sluncem, zapři sám sebe a následuj mne. Chceš-li být sluncem, nezřídka budeš plakat, sténat, prosit o občerstvení své duše. Chceš-li být sluncem, buď sluhou maličkých a nezavírej jim brány vedoucí do království nebeského. Chceš-li být sluncem, otevři své srdce a neboj se. Povedu Tě a ochráním," řekl Bůh člověku, který se vroucně modlil.
29. Mnoho z těch, kteří říkají: „Známe a brány dál jiným otevíráme," nezná a lidské duše spíše zavírá a svádí k nepodstatnému. Cesta k Bohu je úzká a málo oveček po ní dokáže neochvějně kráčet celý život.
30. Optimismus, láska a Bůh nás přenášejí přes hory bolestí a propasti beznaděje.
31. Šaty na cestu životem i události v něm si utkáváme svými činy.
32. Pro muže není na světě většího učitele, nežli je žena. Pro muže není na světě většího nebezpečí, nežli je žena. A platí to i naopak.
33. Malé přehmaty jiných lidí spatřujeme snáze než své velké omyly.
34. Nechtěj rozumět dění světa, nikdy mu dokonale neporozumíš. Nespátřuj svůj cíl v poznání těla, ani jeho činnost nikdy beze zbytku nepochopíš. Nechtěj víc ani méně, než poznat Tvůrce Všemohíra a jeho lásku. Ve světě a jeho poznávání rozumem svoje štěstí nenalezneš. Odevzdej se Bohu, Tichu a svoje „já" nechej rozplynout. Modlitba, rozjímání anebo meditace, pokorná služba i odevzdané uvnitřňování - to vše jsou dobré cesty, jsou-li očištěny od jakékoli formy sobectví a prozářeny láskou.
35. Stále nás vede a chrání Bůh. Své poznání obohatme vírou a Láskou.
36. Bít se v prsa se slovy: „Jsem nedokonalý a málo ostatní milující" je moudřejší nežli pravit: „To vím, tohle už znám."
37. Život je hra, v níž se mnohdy (duchovně) vyhrává prohrou.
38. Hledat je cesta moudrých, vše vůkol milovat cesta požehnaných.
39. Jsi velký tak, jak velkým Tě shledává Bůh, ne Ty sám či ostatní lidé.
40. Láska je oběť, která roste v nelehkých podmínkách a v krásnou růži pak vykvétá. Láska jsou slzy radosti i bolesti. Láska je chléb živý a věčný.

41. Nemusíš nic moc říkat ani činit. Bohu postačí, bude-li Tvé srdce trvale plné lásky a dobrodiní. Pak se Tvůj život stane oázou pro všechny a vše.
42. V milosrdenství je ukryta velká síla. Přestože jsi chyboval a Tvé činy mne hodně bolely, odpouštím Ti a pořád Tě miluji. Milosrdný člověk nevrací rány, které mu způsobují druzí lidé svým jednáním. Dokáže být laskavý, trpělivý a chápavý. Milosrdenství je neustále rozdávaná radost a láska. Následky chyb přicházejí k člověku, až když cestu milosrdenství odmítne a v jeho srdci přestane znít láska.
Chybuje každý. Milosrdenství, soucitu, opravdové účasti prozářené Poznáním je ale schopen málokdo. A proto lidské pokolení nadále drtí jeho omyly, nashromážděné neodpuštění „křivd“ a zbytečné boly.
43. Když se léčíš, nazíráš laskavěji na události všedních dnů ? Využíváš v době, kdy se léčíš, lépe darů, které jsi od Boha obdržel ?
44. Až naše pokora, skromnost a moudrost vymytí naše zbytečná přání, vůkol zavládne mír. Vymytit zbytečné chtění znamená prozářit je láskou a milosrdenstvím, vymytit neznamená zdůvodnit si je a přebít rozumem.
45. Není nad klid v mysli i v srdci. Vnitřní mír Ti dá víc než spěch, vnitřní mír dá Ti víc než kupa věcí a nových zážitků.
46. Prospěšnost svého života neměř úspěchem u lidí. Co má v Božích očích opravdovou cenu, to většina populace shledává nedůležitým.
47. Kéž bych dokázal být „slepý“, aby mě z cesty k Bohu nic nesvedlo. Kéž bych měl tak dobrý zrak, abych spatřil všechny potřeby a prosby ztrápených lidí.
48. Naše putování životem se podobá jízdě vlakem. Občas myšlenkami a pohledem odběhneme na kopec, jenž míjí, k řece vinoucí se blízko trati, z okna pohlédneme na hezkou dívku, chlapce, ale přitom se stále držíme kolejí a směřujeme k cíli svého putování. Z cesty k Poznání (i od Boha) často utíkáme, ale vždy, dobrovolně anebo trochu s bolestí, se na ni (k Němu) opět vracíme.
49. Nezískáš víc než to, co jiným rozdáš. Mnohdy nejméně má ten, který si myslí, že má a může si dovolit vše.
50. Dokážeš alespoň jeden celý den žít a jít vstříc druhým se srdcem na dlani ? Dokážeš alespoň jeden celý den prožít bez poskvrny ?
51. Lampičkám našich srdcí chybí petrolej vyrobený z lásky. Kvalitní petrolej z lásky dokáže denně vyrábět málokdo.

52. Budeš-li vzorným dítkem Božím, dá Ti Tvůj Otec vždy to, co k životu potřebovat budeš. Abys rostl, musíš se ze života radovat, ale i někdy být životem ohýbán a těžkostmi zkroušenosti a pokoře učen.
53. Tmou bezpečně projde ten, kdo jde opravdu za Světlem, kdo jde za Světlem se Světlem (k Bohu s Bohem).
54. Až budeš pro lásku plakat, poznáš, co znamená opravdu milovat.
55. Schovaný ve stínu a ustoupený do pozadí lépe ucítíš teplo Boží lásky. Nestav se na odiv ani nechtěj s velkou vervou měnit svět, spíše žij v souladu s přírodou i Desaterem a setrvávej v trvalém vnitřním rozhovoru s Nejvyšším.
56. Jsi pole, které obdělává Bůh a jehož plody využívají druzí lidé. Buď úrodný, pokorný a s radostí se jiným rozdávej. Vše, co máš, vše, co jsi, patří i jim.
57. Abys došel k Bohu, můžeš mít dlaně mozolnaté, ale na srdci neměl bys mít šrám.
58. Sundej ze svého života vše, co Tě zatěžuje a znepokojuje, a poznáš, že i nadále budeš mít všeho dost. Veškerá neštěstí lidských životů mají kořeny hlavně v našem chtění a odvrácení se od lásky.
59. Smrt je pouhý zrod do nového života. Smrt je jen jedním významnějším okamžikem na Cestě.
60. Ze souboje představ neodešel nikdy nikdo cist. Sveřepě nebojuj za své pravdy a neustále o nich nepřesvědčuj jiné. Naslouchej druhým, přijímej jejich názory a svou službou lidem přispívej k obecnému blahu.
61. Když se druhému zadíváš do očí, spatříš, jaký je. Dívej se trpělivě, konejšivě a plný lásky. A Bůh Ti ukáže, čeho si všímat, jak dotyčnému pomoci i jak každá lidská duše prostřednictvím očí se světem hovoří.
62. Sloužit obvykle neznámá jiným pomáhat a přitom být z toho velmi dobře živ. Mnoho je povolanych, ale málo opravdu Bohem vyvolených. Cesta k Bohu je velmi úzká, hrbolatá a kamenitá. Když se ji snažíš vydláždít, scházíš z ní.
63. Úspěch u veřejnosti bývá často velký klam i počátek duchovního pádu.
64. Druhé lidi v podstatě neučíme. Jen jim nabízíme dílčí poznání z Pramene, z něhož ještě, sami nedokonalí, zcela správně nedokážeme pít. Je-li jeden člověk z mnoha miliónů svým

poznáním i láskou roven Prameni, ten jediný se za důležitého a za Zdroj blaženosti vůbec nepokládá. Kéž by z dnešních desetimiliónů „základen pro rozkvět jednoho Mistra" byly alespoň statisíce.

65. Bůh je, dokud „já jsem" žije. Do Jednoty vstoupíš až mystickou smrtí.
66. Kdybychom se smáli tolik, kolik času věnujeme posuzování druhých, byl by svět plný světlo a pohodu vyzařujících tváří.
67. Nezřídka drcené v časech příštích drtí a drtič stává se drceným. Moudré je vidět v druhých to krásné, nesoudit jejich nedokonalost ani láskou ještě málo naplněné srdce. Vždyť oni jsou naším zrcadlem, učitelem i cestou ke štěstí.
68. „Zítřka musím být lepší než jsem dnes." Mnohdy ruku v ruce se snahou zlepšit se a duchovně pokročit ztrácíme laskavost, vnitřní světlo a vše krásné v nás.
69. Bůh je vždy všude. Jeho pokoj i základ je uložen také v nás. Vnější utváří a zažehává, ale opravdu jasně svítí pouze to vnitřní. Hledejme království Boží a ostatní nám bude v souladu s našimi potřebami přidáno.
70. Obať se k tomu, co těší Tvé srdce. Poctivý a dobrý k druhým buď, a nepoznáš mnoho bolestí, neúspěchů, nezakusíš trpkost těžkých onemocnění a budeš se stále usmívat.
71. Dav je jako smečka vlků: to dobré roztrhá a spoušť zanechá. Chceš-li Poznat, vyhýbej se (po úvodním hledání) obecně vyhledávanému a davu.
72. Každý člověk je v něčem jiném než druzí blíže království nebeskému. Nakolik věříš, že skutečně všichni lidé dobří a dobrem pro ostatní jsou ?
73. Naše ego vsákne jednou do matky Země jako slza. Ale než se tak stane, čeká nás ještě dlouhý čas - čas perné práce na sobě a prostý zahálení.
74. Strom poznáš po ovoci, člověka podle jeho skutků. Mnohý člověk něco říká, ale prakticky něco úplně jiného činí. Vidět za oponu přetvářky se uč s láskou a tolerancí.
75. Darem je užitečným být, ne hodně hmotných statků a zážitků mít. Přiměřený nadhled nad věcí a optimismus jsou důležité lidské vlastnosti.

- 76.** Teprve jednáním bezpečně zakotveni v lásce můžeme poznat Lásku.
- 77.** Milostí Boží je již to, že dýchám a chodím, že mohu na matičce Zemi s Vámi všemi pobývat.
- 78.** Správná služba Bohu bývá velkou řeholí, ale zároveň přináší dotyčnému nesmírnou radost. Mnoho hledajících hovoří o službě, avšak málo z nich je Bohu, Lásce a potřebám ostatních lidí opravdu cele oddáno.
- 79.** Smír, mávnutí rukou nad ztrátou nedůležitého, nezatěžování mysli křivdami a důsledky lidské nedokonalosti je vítězstvím ducha nad hmotou a jejími úklady. Kdo se světského lehce vzdává a moudře ustupuje do pozadí, ten od Boha cennější dostává a přibližuje se mu. Kdo válčí s jinými, byť za svá práva, toho druhá strana (vládce pádu lidské duše) ovládá.
- 80.** Na kladině (v životě) uděláš snadno krok mimo, a spadneš (pochybíš). Obtížnější je se na kladinu (na úzkou cestu vedoucí k Bohu) opět dostat.
- 81.** Druhého můžeš pohladit, aniž pohneš rukou či vyřkneš jediné slovo. Jen tím, že existuješ a jsi dobrý, laskavý a pokorný, hladíš vše a všechny, kteří v Tvé blízkosti pobývají a na něž láskyplně pomyslíš.
- 82.** Tak jako můžeš člověka pohladit, tak můžeš i zabít - jeho radost ze života i jím rozdávanou lásku, víru v dobro a zářivou budoucnost všech. Děláním radosti druhým vyhledávej a dosahuj, vytváření bolesti se střež.
- 83.** Stvořitelova moudrost, láska a milosrdenství se v někom projeví plně, ale většinou náš život skýtá jen záblesky Dobra, které lze dát druhým lidem i nám. Trvale žít v Bohu a pro ostatní ještě málo umíme.
- 84.** Také do Tvého života vstoupí lidé, jejichž činy Tě budou nesmírně bolet. Poznáš přetvářku, lež, sobectví a ve svých reakcích na ně svému okolí ukážeš, jak blízko jsi Bohu a jaký kus cesty k Němu Ti ještě zbývá.
- 85.** Povznášet se nad četné nepravosti a nechávat jejich řešení spíše na druhých i na Bohu neznamená, že dotyčný je dobrý. Snaha o nápravu lidských chyb má být přiměřená a prováděná (v různé míře) všemi lidmi i vhodnými prostředky.

Člověk vedený Bohem rozpozná čas, kdy se již danou věcí nemá dál zabývat, kdy vnitřní klid má větší cenu než nepravost a křivdu srovnat anebo dostat spravedlivou odměnu svou. Bůh učí své děti i ztrácet. Když se nedůležitého světského vzdají, o to vroucněji

je pak miluje. Dary ducha přicházejí velmi často po zvládnuté bolesti.

- 86.** Žárovka se rozsvítí, když ochutná elektrický proud. Po jeho vypnutí ale okamžitě zhasne. Obdobně se rozzáří člověk povzbuzený radou, masáží nebo bylinkami. Má více chuti do života a cítí se lépe. Ustane-li přísun sil od těchto a podobných zdrojů, jeho tělo se začas navrátí do šedi zdravotních neduhů a mysl do oblasti nevíry a skepse.

Aby tomu tak nebylo, je třeba najít věčný zdroj životní energie i přiměřeně věřit ve své síly. Kdo spílá lékaři, vyčítá něco léčiteli a nedodrží Desatero, ten se od zdroje zdraví a štěstí sám odpojuje a jeho vnitřní světlo v těžkostech všedních dnů brzy zhasíná.

Objevme světlo ve svých duších, objevme Boha ve svých srdcích.

- 87.** „Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena.“ Nic nejde automaticky. Bez pokory, odevzdání se a sebezpytování jsou tato slova jen slovy. Je-li předchozí křesťanský výrok vyřčen s vnitřní skromností a uvědoměním si vlastní malosti, lituje-li člověk upřímně svých vin, pak velkou sílu tělu dodá a duši jasně rozzáří.

- 88.** Studená koupel v bolesti a neúspěchu se snaží zklidnit a duchovně vzbudit lidi moc žhavé a chtivé. Naopak pohazení a příjemný vnitřní hlas provází ty, kteří se za zdroj tvorby a pramen moci vůbec nepokládají.

- 89.** Jsi-li křesťan, automaticky to neznamena, že jsi dobrý, ale pouze to, že se k prameni Dobra snažíš obrátit, pokoušíš se Bohu radostně dávat I toužíš pít z Božích dlaní hřejivou lásku a poznání věčných pravd i hodnot.

Jsi-li hledající, neznamená to zároveň, že správně nalézáš a vzhůru stoupáš, ale obvykle jen to, že se snažíš najít Podstatu a žít v Pravdě spíše poznáváním života a moudrostí, jež upřednostňuješ před cestou srdce.

- 90.** Cestou k Tvůrci Všemohíra potkáš pokorné beránky i Istivé lišáky, lidi laskavé i kruté, častokrát uzříš krásu, zachvěješ se odporem, poznáš slávu i pád, bohatství i bídu.

K poznání, že tohle všechno dobré a jedno je, bude Tě trpělivě vést a přitom mocně ochraňovat Tvůj anděl strážný. Pravidelně se ztišuj a pak naslouchej jeho řeči ještě pozorněji než lidským slovům.

- 91.** Kdybys v životě nikdy nezaplakal, neměl bys v srdci lásku.

- 92.** Kdybys beze zbytku poznal (a), jak velký dar Ti Bůh dal v Tvé ženě (v Tvém muži), byl(a) bys Bohu blízko a miláčkem jeho nazýván(a).
- 93.** Člověk se dívá na těžkosti života a bolesti světa z (duchovní) výšky, do níž svou pílí a hlavně láskou doposud vystoupal. Budeš-li mít lásku, Bůh Ti dá křídla k nádhernému letu. Horolezec by mnohdy rád letěl a tak si ulehčil těžkou cestu na vrchol, pták zase občas někde usedne, aby ulevil svým znaveným křídům. Duchovní cesta bývá vždycky kombinací a harmonickým zvládnutím obou přístupů.
- 94.** Jen s Božím požehnáním lze tvořit - psát, malovat, zpívat Duchem tak, že osloveny budou statisíce. Většina lidí sice Duchu prozatím příliš nerozumí, ale každý v sobě duši a velkou touhu poznat Ducha má.
- 95.** Je mnoho slavných lidí, kteří oslovují statisíce, avšak málo z nich je Svatému Duchu plně oddáno.
- 96.** Příkázání „nezabiješ“ platí i pro slovo, příkázání „nezesmilníš“ platí i pro myšlenku. Cestička k Bohu je velmi úzká, plná nástrah a příkoří, ale také Jeho nádherné lásky.
- 97.** Ať spěcháš, jak spěcháš, slunce stejně nedoženeš a přijde noc. Více se oddat stávajícímu a přirozenému, jež je dokonalé a pro všechny dobré, je moudřejší než spěchat (byť v dobré víře a za prospěšným).
- 98.** Když tečka, tak tečka. Když odpustit, tak beze zbytku a k bolestem i minulým událostem se již nevracet. Kdybychom to dokázali, byli bychom již skoro dokonalí.
- 99.** Opravdové štěstí nenajdeš ve vnějším světě - v různých věcech a zážitcích. Přinesou Ti radost, ale i starosti. Teprve až sám se sebou a se svým okolím budeš spokojen a vnitřně zcela srovnán, teprve pak budeš trvale šťastný. Hledej mír ve své duši a vše ostatní Ti bude přidáno.
- 100.** Náš postoj k téže věci je rozdílný podle toho, patří-li nám, či je majetkem někoho jiného. Dokud to, co je naše, nebudeme současně vnímat za majetek všech, dotud na nás bude dopadat tíže hmotných starostí.
- 101.** Kdyby nebylo Boha, občas by se mně ani nechtělo žít. Kdyby nebylo Boha, mnohdy by můj život neměl smysl. Avšak protože vím, že Bůh je, kráčí životem s jeho pomocí rád a v úskalích jednotlivých dní spatřuji možnost k tomu, abych byl lepší a k Pánu se ještě těsněji přimknul.
- 102.** Než cokoli v životě uděláš, vzpomeň si na Boha. Popros jej o pomoc,

ochranu a pak číň, co vykonat máš, ze všech svých sil, pln klidu a lásky.

- 103.** Kdo tvrdí, že vždycky naplňuje Boží vůli, ten neví, co říká, a rouhá se. Více skromnosti a pokory nám nikdy neuškodí.
- 104.** Bolest, kterou nám způsobují druzí lidé, nás, tvory nedokonalé, činí vzápětí ničiteli jejich štěstí. Ještě málo umíme milovat osoby, které nás znevažují, okrádají a námi opovrhují. Ještě málokdy dokážeme i k těmto lidem vysílat jedině lásku, ještě výjimečně dokážeme, obdržíme-li těžký úder, vrátit jeho strůjci pochopení jeho činu a pohlazení.
- 105.** Miláčkem Božím je člověk, který neulpívá na světském, z lidských posudků a řečí si nedělá „těžkou hlavu“ a všechny své radosti i bolesti odevzdává Bohu - svému pánu a ochránci.
- 106.** S nadějí očekávej zítřek, neboť zítra budeš moudřejší, dokonalejší, laskavější a Bohu bližší, než jsi dnes.
- 107.** Svými činy stavíme mosty mezi nebem a zemí. Mosty nejenom budujeme a v dobrém stavu udržujeme, ale též ničíme a devastujeme. Naše dobré skutky jsou požehnány, sobecké činy a řeči vedou lidské duše do bolestí a temnot strádání.
- 108.** Jako nůž máslem prochází životem ten, kdo Boha bez ustání velebí. Velebení ale není pouhé slovo vypuštěné z úst nebo napsané na papír. Velebení je ve skutcích denně naplňované Slovo. Velebení je stále žité Slovo i Láska.
- 109.** Každý z nás si o sobě myslí, že je dobrý víc, než skutečně dobrý je. Pokory se v lidech ještě v potřebné míře nikdy v žádné zemi neurodilo.
- 110.** Mít pravdu ještě neznamena, že vyjdeš ze sporu, z jiskření názorů a představ vítězně. Mít pravdu a přitom ji ohnivě nehájit, „jen“ ji pokojně rozsévat a nabízet, je do Boha nahlédnutí, Jeho drobné poznání i Jemu chvályhodná služba.
- 111.** Během života je nalomen a padá pod svým křížem každý. Zlomí se ale pouze ten, kdo je bez víry, zcela zabředne do starostí a nevidí krásu světa.
- Jdeme životem s vírou, že naše příští dny budou radostné ? Jdeme životem s vírou v Boží ochranu a pomoc ?

- 112.** Kdyby láska přestala z lidských srdcí tryskat, i slunce by zhaslo.

- 113.** Jako v pevném a pěkném cihlovém domě se cítí v poryvech lidských „já“, v bouřích názorů a přívalech představ jedinec, jenž si pořád uvědomuje, že životem s ním jde bez přestávky Bůh a který Jeho hlasu, nabídkám, symbolům i pravdám naslouchá a naplňuje je.
- 114.** Když kolem Tebe hoří, buď vodou, která oheň uhasí i žár lidských střetů ztiší. Přijdeš-li někde, kde jsou srdce lidí k sobě ledová nebo „na kordy“, buď životadárným, všem dávajícím a nic za to nečekajícím teplým sluncem.
- 115.** Slepice snáší celý svůj život vejce a dává je člověku. I Ty celý svůj život poctivě pracuj, vytvářej to, co dobře umíš, a výsledky svého snažení jiným lidem rád a nezištně poskytni. A co k vcelku spokojenému životu potřebovat budeš, to pak dostaneš.
- 116.** Co je těžší - naučit se kráčet po vodě, nebo projít svým životem čistý a bez poskvrny? Oba cíle jsou náročné, avšak druhý z nich je mnohem vznešenější.
- 117.** Když léčíš druhé, musíš také jíst. Avšak jaký krajíc a čím namazaný budeš jíst, to ponechej spíše na lidech a na Bohu, který Tvou snahu skrze ně ocení.
- Budeš-li mít bohatě namazaných krajíců hodně, pozvi ke svému stolu všechny, jimž se denního chleba nedostává. A pokud se chleba nebude dostávat ani Tobě, učiň totéž.
- 118.** Nepovedený včerejšek můžeš napravit vzorným dneškem.
- 119.** Správně žít znamená v realitě zdravě zakotvený být i sladce snít. Nevzdávej se svých snů.
- 120.** Zbytečně nehromad' ve svých sýpkách, neboť světským obtížen Boha nikdy nepoznáš a v jeho náruči své „já“ nerozpustíš.
- 121.** Ego hledajícího vzdoruje obvykle mnohonásobně více než „já“ a chtíč prostého, obyčejného člověka. Často hledající mluví o skromnosti a lásce, a přitom na tyto Bohu milé vlastnosti (obvykle doma) dost zapomíná.
- Měnit svět je třeba začít u sebe, ve vlastní rodině, vlastními činy.
- 122.** Čistota lidské duše je šperk, který většina lidí nevidí. Čistota vlastní duše je pro člověka tím nejvzácnějším, neboť jedině ona spolehlivě přetváří okolní svět k lepšímu. Vše ostatní je víceméně klam.
- 123.** Snazší je druhým radit, jak mají nést kříže, nežli přijmout vlastní kříž a s pokorou, v klidu snášet jeho těžkosti. Snáze se hovoří o cestě, nežli se vlastní cesta prakticky naplňuje.

- 124.** V běžných setkáních všedního dne je nám opakovaně ukazován klíč k řešení našich životních zápletek, podáván lék uzdravující duši a následně i tělo. Využívat dobře drobné nápovědy, které složený vytvářejí trvalé štěstí a nastolují pokoj v duši, umíme zatím velmi málo.
- 125.** Život je výzvou, která nachází svého správného naplnění, když náš čas strávený na Zemi je prost soubojů, nespokojenosti a sebelásky.
- 126.** Kdo jde k Bohu dobrovolně a se srdcem „na dlani“, ten vstává z hrobu tělesnosti a spěje k ráji duše.
- 127.** Není hmoty, již by nebyl schopen prozářit čistý duch. Ale také není hmoty, která by při svém využívání alespoň trochu nezastínila čistotu sebelepšího ducha. Prostí, skromní a nevinní jsou Bohu nejbližší.
- 128.** Největšího ochránce a nejcennější životní dar máš ve svém muži či ve své ženě. Opomiň zevní nedostatky svého partnera nebo partnerky a najdeš jeho (její) nesmírnou pomoc pro svůj život i duši.
- 129.** Jdeš-li úzkou stezkou k Bohu s Bohem, nemusíš se ničeho bát.
- 130.** Kdo zkameněl v duchu, netouží po lásce ani lásku a pomoc vůkol nerozdává, ten nemůže na delší čas naleznout opravdové štěstí a vnitřní pokoj. Kdo zkameněl v duchu, obvykle prohrává.
- 131.** Zkažené ovoce snadno rozeznáme a z nákupního košíku zavčas vyjmeme. Mnohem obtížněji zavčas rozpoznáme málo čestného, ega plného a dobroty druhých převážně využívajícího člověka. Spatřujeme zevní, avšak do hloubky lidské duše se obvykle nedokážeme ponořit a nerozeznáme vnitřní kvalitu toho, koho nám Bůh do cesty právě posílá.
- 132.** Svaž si končetiny provazy a na nohy si dej kovové střevíce. Potom svobodný, radostně a rychle vpřed jdoucí budeš stejně jako ten, kdo jen sebe za tvůrce pokládá a pouze na vlastní síly spoléhá. Naopak život v těsném kontaktu se Stvořitelem je bezpečný pokojný let nad starostmi i radostmi tohoto světa.
- 133.** Tak jako různě dobří a charakterově čistí jsou lidé, tak různí, odlišně Bohu oddaní a ega prostí jsou i léčitelé, které navštěvují lidé se svými zdravotními problémy.

Někdy lilie čistá, člověk vždy laskavý a spravedlivý, přijde k tomu, kdo službu druhým pomáhat a léčit je změnil na nepřiměřený zdroj příjmu, kdo nejen dává, ale také značně bere.

Jindy člověk s myslí naplněnou negacemi i sobectvím a se skoro němým srdcem přijde k léčiteli těla i duše, jenž srdcem rozdává

a láskou lásce jiné skromně učí.

A vše je dobré. Lid učí léčitele a oni zase pomáhají lidem (tak, jak se nemocní přičiní). Bůh často žehná strádajícím za jejich dosavadní skutky prostřednictvím léčitelů.

134. Kdyby ti, kteří jiné alternativně léčí, věrně poznávali bídu lidu, bili se v prsa, jak jsou nedokonalí, malí i od Boha odvrácení, byli by Bohu blízko.

135. Jestliže léčitel, ač se snaží konat dobro, nezáří, když vnímá hlavně díky, užívá si poct, cítí se dobrým a znalým, potom tento léčitel zůstává ve svém vývoji stát, a ač se zdá, že kráčí vpřed, opak je pravdou, neboť od Boha k sebeoslavování odchází a jeho ego narůstá.

136. Kéž by v srdcích žen bylo tolik nadhledu, jako je ho v mysli mužů, a kéž by byl mužský rozum utišený a zjemněný dobrotou a láskou, jíž září srdce žen.

137. Smích by neměl znít tam, kde se jedná o věcech vážných. Naopak smích by měl často znít všude, kde spolu dva - muž a jeho žena - žijí.

138. Děti jsou květem, který vyrůstá na stvolu manželství. Chceš-li mít krásné a voňavé květy, tak velice pečuj o jejich stvol.

139. Děti jsou sice budoucností, ale základ k ní je položen v přítomnosti. Co děti uvidí u svých rodičů, to utváří jejich budoucí citový i praktický život a pohnutky mysli.

A proto buď především dobrý ke své ženě či ke svému muži. Z této lásky poté přirozeně vyplyne skutečná láska k dětem, která je a bude Tvým největším vkladem do jejich života.

140. Mnohý člověk říká: „Tento preparát mi pomohl“ a prodejce pak ještě více vychvaluje jeho účinnost. Jenže málokdo již říká, na jak dlouho mu od bolesti či onemocnění pomohl a zda se u něho časem neprojevila choroba podobného duchovního základu.

Suché dřevo v kamnech krásně hoří. Abychom měli doma dlouho příjemné teplo, musíme si zajistit dostatek dřeva (tablet, tinktur, sirupů a obdobných životabudičů) anebo se snažit, aby provoz našich kamen byl úsporný (aby náš organismus zbytečně nespaloval mnoho potřebných látek).

Tabletky, tinktury i čaje z bylin jsou snadno dostupné, ale musíme za ně vydat určité prostředky, dát část svého jmění. Zlepšení účinnosti kamen (našeho smýšlení a jednání) je sice zdarma,

jenomže bývá velmi obtížné a vyžaduje velkou sebekázeň, nekonečnou trpělivost, pevnou vůli a kopec lásky.

- 141.** Když zvíře zvíře pojídá, je nazýváno šelmou či dravcem. Býložravci jsou zvířata pokojná a svůj nelehký osud pokorně přijímající. Když člověk zvíře pojídá, jednání šelmy do svých kroků vnáší. Pokud se člověk živí především rostlinnou potravou, je klidnější a přívětivější. Vše, i skladba stravy, je svobodnou volbou daného člověka a výrazem jeho oduševnělosti. Všechno, čili i skladba stravy, má být voleno dobrovolně, nikdy ne z donucení.
- 142.** Budeš-li vegetarián, ale lásku ke všem lidem nebudeš-li mít, kam dojdeš a čeho dosáhneš ?
- 143.** Stromy mají pevné kořeny (chuť žít na Zemi) a rostou stále k nebi (povznášejí se k Bohu). Pokud se špička stromu zlomí, strom obvykle roste dál, avšak jeho vzrůst a koruna už nejsou tak krásné jako u jiných stromů.
Jestliže člověk ztratí chuť do života (kořeny), když zhasne jeho víra v to, že mu život a Bůh dávají stále vše potřebné, pak do jeho života přicházejí nesnáze a časem onemocní.
- 144.** Vnitřní hlas říká člověku: „Běž“ a současně jej nabádá: „Stůj.“ Vnitřní hlas praví: „Buď poctivý“ a současně pokouší lupiče: „Ber.“
Stvořitel nás permanentně učí a vysvědčením naší lásky i správnosti činů je, s jakým klidem, jak zdrávi i s kolika úsměvy procházíme životem.
- 145.** Co je a probíhá dnes, to může zítřek změnit. Na zářícího člověka dopadne šed' starostí, ulpí na něm a jeho vyzařování zakalí. A naopak toho, kdo teď kráčí ve tmách, může zítřek a Bůh pozvednout a k dobru obrátit. Proto je nemoudré soudit, že tento člověk je dobrý a onen zase spíše chybuje. Chraň se soudů, a když už něco pravíš, uveď náznakem či jasně, proč a z jakého obecně prospěšného důvodu svůj názor říkáš.
- 146.** Ve snášení utrpení ukazuješ, jaký opravdu jsi i kolik lásky v sobě máš.
- 147.** Více než vody v moři je smutku v lidech. Více než nízkých tužeb a sobeckých přání je nadějí a dobra na Zemi.
- 148.** O poklad a výhru neusiluje, kdo již sám pokladem a výhrou pro jiné je.
- 149.** Necht' Tě vždy zdobí poctivost, ctnost a kvalitní práce.

150. Šperky ověšená žena zastírá druhým svou duši. Obtížen cetkami člověk těžko nalézá poklad a pokoj ve své duši.
151. Je lehké zmýlit se v názoru na druhého člověka. Daleko obtížnější je nemít kritické názory na ostatní lidi a pouze je milovat.
152. Slunce bledne před září toho, kdo vstupuje do Božího království.
153. Duchovních bran je spousta, ale pouze jediná dovede lidskou duši spolehlivě až do ráje - brána bezmezné lásky ke všemu a všem.
154. Rozum často a poměrně lehce přemůže šepot srdce. Projasnit rozum dobrotou srdce je mnohem těžší a znakem opravdového člověka.
155. Spi, když bdíš, a bdi, když spíš. Uč se odpočívát, uč se naslouchat, uč se spokojeně žít v Tobě daných podmínkách a zkouškách.
156. Až Tvé žádosti po světském budou menší než zrnka máku a nebudou skoro vidět, pak se už před Bohem nemusíš bít v prsa a stydět. Až Tvé žádosti po světském zvadnou, budeš si s Bohem i lidmi dobře rozumět.
157. Klub samoty a strachu často navštěvuješ, ale kroužek vzájemné pomoci a důvěry se Ti již tolik nelíbí. Netrap se tím, co sám spolehlivě pozitivně nezměníš a věř lidem a v jejich dobrotu i laskavost.
158. Vyhrň si rukávy a... A zůstaň stát. Spěchej pomalu a dvakrát měř, než začneš něco významnějšího konat, a alespoň jednou se předtím pomodli, pozvedni duši svou vzhůru, aby Tvé výsledné dílo bylo vskutku dobré.
159. Pro spoustu „neodkladné“ světsky zaměřené práce duchovní nečinnost až spaní rovná se sama sobě ubližování a lhaní.
160. Svit slunce je podobný záři, která tryská ze srdce dobrého člověka.
161. Neodháněj unáhlenými reakcemi nebo nezdravou pasivitou štěstí své, neboť zpět je přihnát nedokážeš.
162. Jednou i Ty poznáš a pochopíš, že nejvíce bolí odvrácení se od Boha.
163. Melodie, ač je (třeba prozatím) beze slov, skrývá veškerá potřebná slova. Obdobně Boží pomoc, ač je často neviditelná a málo si ji uvědomujeme, obsahuje vše, co člověk ke spokojenému životu potřebuje.
164. Rádi bereme, aniž musíme dát. Rádi bereme, aniž tušíme, že sami sebe okrádáme.

- 165.** Čistý list papíru je popsán minulostí stromu, z něhož byl vyrobený. Obdobně náš současný život je prosycený našimi skoro zašlými i nedávnými činy.
- Náš duch je věčný a během svého zrání si obleče velmi mnoho těl.
- 166.** Kdo pro minulé životy nevidí současný život a jeho krásu, ten se podobá člověku stojícímu v lese, který se tak zahledí do jednotlivých stromů, kolem kterých prošel, až přestane vnímat nádheru celého lesa.
- 167.** Co je důležitější - strom, nebo les? Co je důležitější - události jednoho našeho života, nebo náš předlouhý duchovní vývoj k Lidství?
- 168.** Tak jako bez stromů není lesa, tak jeden bez druhého jsme nicotní.
- 169.** Minulé životy jsou jako pařezy v lese. Jsou, ale pro les a jeho současnost již tolik neznamenaají. Kochej se stromy, ne pařezy.
- 170.** O pařezy v lese někdy zakopneš, jindy si na nich odpočineš a načerpáš sílu pro svou další cestu.
- 171.** Představ si, že jsi doposud šel dlouho do hloubi temného lesa. Až prozřeš a budeš se snažit najít cestu z jeho přitmní ven, počítej s tím, že to podobně dlouhý čas potrvá.
- 172.** Paseku plnou jahod nalezne během své současné pozemské pouti jen pár šťastlivců.
- 173.** Roky jdeme, kudy chceme, pak se pár týdnů snažíme konat, co máme a pokud se během této doby naše situace a zdraví radikálně nezlepší, nespokojeni voláme: „Bože, proč? Kde jsi? Tohle si přece nezasloužím.“
- 174.** Kdo je trpělivý, ten obvykle bývá nejbližze vítězství a úspěchu.
- 175.** Kde jsou lidé dva nebo tři, tam se dobře daří při. Kde dlí jen jeden, tam často bývá člověk svou osamělostí ze správné cesty sveden.
- 176.** Nevítězí v našem životě při „lámání chleba“ (komu kolik čeho patří) a při zásadních rozhodnutích pozice „já“ a chtivostí omámený rozum?
- 177.** Jestliže nechci získat víc, než právě mám k dispozici, tak všechno potřebné mám. Pokud po něčem světském silně zatoužím, v nesnázích obvykle záhy skomírám.
- 178.** Méně není více. Nic (úplné odevzdání se) je víc.

- 179.** Pokud Tvé ego prohrává „souboj“ s Bohem a jeho vůlí, máš nakročeno k Moudrosti.
- 180.** Oddej se Bohu, a jasně uvidíš svou Cestu.
- 181.** Vítr v kapse nezachytíš ani nezvážíš, a přece Ti do kapsy fouká. Obdobně Boha neslyšíš, nevidíš a přece je. Stejně jako vítr snaží se ucítit i Boha.
- 182.** Vytoužené Ti vždy uteče, jestliže na ně nebudeš náležitě připravený, když nebudeš na struny lásky a odevzdání se naladěný.
- 183.** Ve vnějším světě pořád marně hledáme to, co lze nalaznout pouze vnitřním očištěním, otevřením a pochopením toho, co poté z ticha jako dar za učiněné dobro přijmeme.
- 184.** Tvůrci budoucího lepšího světa mohou být malí, postižení, odění v nuzný šat a obvykle stále utíkají od davu do klidu samoty. Velmi se různí, ale jedno mají společné - svým smýšlením a vnímáním splývají s Duchem.
- 185.** Kdybych ani svou duši nedovedl ke klidu a pokoře, proč bych žil.
- 186.** Většina lidí během svého pozemského života důvěrně pozná Noc, bolest i trápení. Jen letmo tito lidé prožijí Den, Světlo, pokoj a mír v duši.
- 187.** Myslíš si, že získáš trvalé zdraví bez zdravé duše ?
- 188.** Rak klepety uchvacuje a přitom leze zpátky. Nebuď jako rak. Pouštěj se pomíjivého světského, abys mohl stoupat k věčnému duchovnímu.
- 189.** Skály na březích oceánů a moří nejsou tak ostré a nebezpečné jako skaliska necitu a sobectví, která vznikají v mnohých lidských srdcích.
- 190.** Bůh Boha Bohu dal, a zrodilo se dítě. Bůh dlí ve všem a ve všech je. Stačí jen ztišit se, nalaznout ho, děkovat mu a nakonec s ním splynout.
- 191.** Nalézání Boha je pro člověka těžké také proto, aby se během této pouti stal opravdu dobrým, aby byl Člověkem.
- 192.** Pravdou je, že modlitbou mužů bývá poctivá, mnohdy velmi těžká práce. Ale bez upřímné modlitby a rozjímání, bez meditace a pravidelného rozvíjení citu ztvdne i srdce poctivého dřiče, jenž přináší svou prací blaho druhým.

Člověk, který pracuje mnoho dní skoro bez oddechu, se odvrací od lásky. Vytrácí se jeho schopnost jemně pohlédit, málo

vychutnává prostou krásu života a ani se tolik netěší ze společné cesty se svou ženou, ze svých dětí a všeho krásného kolem.

Nezúžil se i Tvůj život jenom na dřinu ?

- 193.** Rybu plující v hluboké vodě uvidíš málokdy, snad pouze je-li voda průzračně čistá. Obdobně člověk, který žije v hlubině svého nitra, koná ve vnějším světě jedině, když to po něm žádá Bůh či obecný prospěch.
- 194.** S Boží vůlí se nelze ztotožnit násilím. Obdobně nejde získat lásku hrozbami a opravdové přátele příkazy.
- 195.** Člověka žijícího v Poznání (či na jeho prahu) rozeznáš pouze tehdy, bude-li také Tvá mysl dostatečně čistá.
- 196.** Zakaleni starostmi vidíme spíše špínu. Toužíme-li po Bohu, vidíme vůkol více dobra a také poznáváme, jak sami sebe zbytečně soužíme.
- 197.** Touha je jako vítr, který hladí na poli zrající klasy. Dnes západní, zítra jižní vítr pročesává zlatavé klasy. Podobně dnes jednou a zítra jinou touhou vzplaneš.
- 198.** Ukojíš-li jednu světskou touhu, přijde k Tobě brzy nová. Když naplníš také tuto, dalších deset se Ti do řady v mysli postaví.
- 199.** Čas sice nelze zastavit, avšak moudře rozdělit ano.
- 200.** Přidáš-li k dobrému slovu či myšlence i obdobný čin, budeš požehnán.
- 201.** Brány všeho, co chceš poznat, získat a čeho chceš v životě dosáhnout, jsou Ti otevřeny. Jenomže proč se lopotit, proč chtít využít každou příležitost. Radši toho moc nežádej a často nechtěj vůbec nic. Žij poctivě a v pokoji, a získáš mnohem víc.
- 202.** Jeden člověk měl sen. Ve svém krásném snu sbíral samá vítězství, dařilo se mu rozmnožovat vlastní majetek, každého nepřítele či svého oponenta přemluvil, ošálil, nějak přemohl anebo spoutal. A pak se ten člověk ze svého snu probudil - spoutaný.
- 203.** Provází-li člověka životem převážně neúspěchy a dřina, rodí je jistá (možná dávná) jeho vina. Kde příjemná je životní cesta, tam dotyčný jí svůj dříve upečený koláč z velmi dobrého těsta. Ale nezapomeňme, že každá vina bude jednou zahlazena a také koláč dobra, pokud si člověk svým pěkným jednáním nepřipravuje nové těsto na další, se jednou sní.

- 204.** Zvláště vypadá člověk zpitý Bohem i jedinec, který pil notně rum. Kdo je opilý ponořením se do Lásky, je nevýslovně šťastný. Ale kdo dal přednost alkoholu, ještě vůbec neví, co je to Štěstí a marně i na špatných adresách je prozatím hledá.
- 205.** Snaž se být skromný a smířený s vůlí Nejvyššího, a postupně dosáhneš toho, že Tvé touhy po pozemském zemrou dříve, než se narodí.
- 206.** Strach i jeho kamarádka deprese mají kořeny v nevěře a přílišném lpění na vlastních představách.
- 207.** Hlavně hloupému Honzovi a prostým lidem dal Bůh s důvěrou do rukou svět. Ne bohatí a učení, nýbrž lidé čistého srdce světa vládnou.
- 208.** Poklidný život bez druhým rozdávané lásky je jako píseň bez melodie.
- 209.** Jsi-li Čist a Zemřel jsi, potom už není třeba stoupat k Bohu, neboť jsi vedle Něj, s Ním a Jím.
- 210.** Vždy je lepší volat: „Bože, jsem hříšný a mám Tě v sobě tak málo,“ než se domnívat: „Už všechno vím a dospěl jsem skoro do cíle.“
- 211.** Stejně krásný jako den, kdy se jen směješ, je den, v němž moc pláčeš.
- 212.** Životní omezení jsou dány osudem i vznikají jako důsledky našich současných chyb. Omezení vyvstávají, protože se zbytečně bojíme, máme slabou kázeň a málo pokory.
- 213.** Až zemřu, hrob můj nehledejte. Až zemřu, učení Otce na nebesích, moc Vás prosím, dále laskavě rozdávejte.
- 214.** Kdybychom se k Bohu obraceli tak vroucně jako k různým pozemským modlám, byl by na Zemi již dlouho ráj. Co hledáš a velebíš Ty ?
- 215.** Choval ses k zemřelému a smýšlel jsi o něm za jeho života stejně dobře, jako nyní - po jeho smrti ? Odpověz si sám.
- 216.** Mnohdy teprve až nenávratně ztratíme něco, na čem lpíme, anebo čeho si málo vážíme, nalezneme pěšinku moudrosti a alespoň trochu pochopíme a začneme vyznávat trvalé životní hodnoty.
- 217.** Tělesná smrt není opravdovou smrtí, nýbrž pouhým přerodem. Až skutečně Zemřeš, Pochopíš a zazáříš jako slunce na letní obloze.

- 218.** Pořádek a čistota v bytě nebývá zárukou dobrého člověka, moudré mysli a šlechetného srdce. Každý vyznává jiné životní priority.
- 219.** Mudrc chodí nezdědka špinavý a roztrhaný, z misky sní, co mu dají šlechetní lidé, a přitom Boha i vše živé v srdci má. Druhý člověk dbá pečlivě o svůj zevnějšek, obydlí i kvalitu své potravy, avšak v jeho srdci objevíte chlad a prosazování vlastních zájmů.
- 220.** Boží Moudrost bývá vylita především na prosté, tiché a skromné, poněvadž oni moudrost shůry nezakalí svým rozumem. Jak cítí a jak dostávají, tak obyčejní a tiší rozdávají. Co dostanou, to ostatním předají, a jejich „já“ přitom bez hnutí a bez hlesu stojí opodál.
- 221.** V hlavě je sice jistá moudrost, avšak rozhodně v ní není cit a láska, jimiž překypuje dobrotivé srdce. Moudrost nejvyšší, moudrost Svatého Ducha, máš ve svém duchovním srdci.
- 222.** Nejhlasitěji sténá ten, kdo se prozatím nenaučil prosit a děkovat. Nejhlasitěji sténá ten, kdo své životní učivo odmítá a chce vehementně změnit podmínky, v nichž žije a díky nimž se učí lepším být.
- 223.** Svítí-li do lidského života zřetelně Boží láska a člověk ji přijímá, pak dotýčný se životem pracně neprodírá, nýbrž jím spontánně a šťastný přímo letí.
- 224.** Darem je stále odevzdávat a přitom mít druhým pořád cenné dávat a chápat je. Hromadění světských statků a zážitků Tě uspokojí jen krátce.
- 225.** Před tváří Nejvyššího můžeme stanout teprve až rozdáme vše, co jsme nahromadili, až se bez záchvěvu mysli i sebemenšího pocitu ztráty či konaného dobrodiní vzdáme toho, co tíží a spoutává naši duši.
- 226.** Krůpěje mužského potu (zrozené z tvrdé práce) na tváři, vždy láska k vlastní ženě a dětem jako dýmánek rozzáří. Nejenom prací živ je člověk, i pohlazení a jemné tóny svého nitra má vůkol bez ustání rozdávát.
- 227.** Kdo duchovně stojí delší čas „na místě“ a není „akční“, toho viz jako osobu, která nabírá síl, hledá správný směr a volí tempo na další cestu.
- 228.** Nevymažeš své „já“, dokud Boha nepoznáš. A Boha dobře nepoznáš, dokud Tvé „já“ skoro nezemře.
- 229.** Nejlepším předpokladem úspěšně absolvovat Cestu není chtít po ní jít, ale lásku v srdci mít i poctivě a slušně žít.

- 230.** Kde je náš domov, to všichni víme a o štěstí v duši často hovoříme. Ale jak se k domovu kráčí, na to jsme již většinou zapomněli.
- 231.** Ať mažeš gumou, jak chceš (ať odpustit nebo napravit špatný čin se snažíš sebelépe), drobná, skoro neviditelná stopa na papíru po tužce (v srdci po bolestném činu) navždy zůstane.
Až nebudeš mít co mazat a opravovat, tak budeš Boha do svého života i domu natrvalo s nejvyššími poctami vítat a na bránu ráje klepat.
- 232.** Žaluzie stíní před světlem. Obdobně nás od Boha odvrací nevědomost a mylné představy, že všechno ve svém životě zvládneme sami.
- 233.** Ať vaříš, jak vaříš, nikdy neuvaříš pokrm tak chutný, jako je nebeská mana a láska Otcem či Matkou daná.
- 234.** Pokud do srdce Boží slovo přijmeš, pak nemusíš jíst, nemusíš pít, a kdybys je v sobě trvale udržel, živ byl bys z něho navěky.
- 235.** Síla přirozenosti vždycky předčí chytrost. Kdo miluje, chápe a hladí druhé, bývá považovaný za více dobrého než ten, kdo rozšiřuje pouze poznání věcí pozemských.
- 236.** S objemnou nůsí rozličných světských tužeb se stoupá k Poznání velmi obtížně. Ponechej nůsi těm, kdo dychtí po jejím obsahu, a jsi-li opravdu moudrý, oddej se se vším, co ještě máš, Bohu a Lásce. A Bůh Ti ukáže, co a jak máš rozdávat jeho dětem.
- 237.** Člověk, jenž pravdivě žije v Kristu, si s jiným, který (díky „východním“ naukám) již procitá, velmi dobře (často dokonce beze slov) rozumí.
- 238.** Zprvu musí být dvojnost, aby za dlouho mohla být objevena Jednota.
- 239.** Hrozen plní úrodná země, teplo slunce a vlahý déšť. Máš-li v duši lásku a Boha, tak své dílo tady a teď beze zbytku naplníš.
- 240.** Správné je partnerovi ruku v radostech i nesnázích dávat a láskou jemu službu Bohu vzdávat.
- 241.** Bůh nečiní chyby ani člověka netrestá. Chyby a z nich vzniklé útrapy vytváří náš spěch, chtíč a od Boha i obecného dobra odtržené představy.
- 242.** Pro duchovní růst není rozhodující zvládnutí rozličných očištných technik. Technika je pomůcka, jak prozívat a k jejímu plnění je třeba spíše rozum. Přirozeně dávaná láska, čistá víra a opravdový cit

jsou nejnaternějšími projevy lidské bytosti, při nichž rozum (ač i on je cenný) dlí opodál.

- 243.** Uchová-li člověk ve svém nitru lásku a klid i má čisté svědomí, nic se ho nedotkne, nic ho nezraní na těle ani na duši. Vše unese a pochopí, za vše (neboť v tom bude vidět cestu k lepším zítřkům) vzhůru poděkuje.
- 244.** Úroveň duchovního poznání lidí se liší vnitřním stavem mysli a jemností vibrací srdce. Úroveň duchovního poznání lidí se liší jejich touhou Poznat a láskou, kterou rozdávají.
- 245.** Dbejme, aby u nás doma i u našich blízkých bylo příjemné teplo, přestože venku bude vládnout nepohoda a mráz. A nemusíme ani topit, vždyť láska dávaná ze srdce dokáže rozehrát studenou zem, rozproudí dosud pesimistický, ustrašený život a vlévá radost i naději tam, kde právě z lidských očí vytrvale přšelo.
Rozdávané dobrodiní a milosrdenství charakterizují a doprovázejí každého dobrého člověka.
- 246.** Zavři ústa a své srdce i jednání naplň láskou k lidem.
- 247.** Kdo chce dosáhnout Poznání a Božství, musí být šílený i moudrý zároveň. Šílený touhou po Bohu, moudrý ve způsobech, jimiž k Němu bude kráčet.
- 248.** Nemohu volat a chválit se: „Já léčím," neboť jsem pouhá nicka, která dává, ale také trochu kazí to, co Bůh lidem nabízí.
„Ó, přelaskavý a dobrý Bože, naplň mne ještě více Duchem svým."
- 249.** Pokrokem je, jestliže si počneš uvědomovat svá pochybení. Když ve své snaze být lepším vytrváš, později se zastavíš dříve, než pochybíš.
- 250.** Můžeš opravdu dosáhnout všeho, co je smysluplné, obecně přínosné a po čem správně a skromně toužíš. Tak jako nyní Ty, tak dříve toužili mnozí, kteří dnes dlí v říši Ducha a kteří se nyní snaží i skrze Tvůj život naplnit to, čeho sami prozatím nebyli schopni.
- 251.** Maminka spravedlivě rozdělí koláč svým dětem a obdobně nám život spravedlivě připravuje polaskání i obtížné zkoušky. A tak jako maminka miluje všechny své děti, i Bůh miluje všechny své ovečky a beránky.
- 252.** Hovořím-li k Bohu, nemohu hovořit lidským jazykem. Takový hovor by totiž nebyl hovorem s Bohem, nýbrž pouhým odrazem všednosti a mých tužeb.

Hovořím-li k Bohu, jsem mlčenlivý ve své kajícínosti, nic nečekající ve své skromnosti, odevzdaný ve svém (zbytečného) nečinění. Hovor s Bohem je bezeslovné vnímání Jeho coby podstaty a základu všeho. Není to obcování se žádostmi, otázkami a představami.

Hovořit s Bohem můžeme pouze, jsme-li do Boha ponořeni.

- 253.** Cesta lásky je obvykle i cestou slz a utrpení. Vytrvej na ní i v časech velkých mezilidských bouří a těžkých zkoušek.
- 254.** Svobodně si můžeme vybrat, zda večer strávíme doma, půjdeme na procházku, do kina nebo si budeme něco číst. Obdobně svobodně si svými skutky vybíráme, zda budeme zdraví či nemocní.
- 255.** Jestliže je nám dobře, jsme trochu bezuzdní. Pokud pod těžkým křížem padáme, chceme obvykle dostat více, nežli jsme si dřívějšími skutky a myšlenkami zasloužili.
- 256.** Bůh nám sice často za skoro nic dává skoro vše, avšak dokud své dluhy láskou a dobrodiním nesplatíme, dotud neodejdeme od kola utrpení. Nespoléhejme jen na Boží milosrdenství a lásku, ale zároveň si budme vědomi, že existuje, a jestliže opravdu nemůžeme unést svůj kříž, vroucně o pomoc a jeho ulehčení prosme.
- 257.** Když léčíš druhé lidi, nechť je Tvé srdce naplněno dobrotou a láskou tak velkou, že se sám před sebou zastydíš, že takový nejsi stále. Neboť ve chvílích, když léčíš nemocné, vzdorné a tápající, jsi k Bohu pozdvižen, jsi velmi blízko Podstatě a Zdroji. Když s léčbou jiného člověka skončíš a následně vklouzneš do každodenního stereotypu, tak čistotu své duše většinou ztrácíš.
- 258.** Odhod' zbytečné starosti i touhu jít duchovní cestou a láskou naplň celou svou rodinu.
- 259.** Přílišná touha líbit se je chybou žen a propadlištěm mužů.
- 260.** Když cítíš velkou bolest anebo zažíváš oblažující, slastné chvíle, tehdy pociťuješ lásku. Ona je opravdu ve všem. Z lásky vznikl svět i vše živé v něm. V lásce lze najít smysl života i toho, kdo člověka stvořil.
- 261.** Aby se nové zrodilo, musí nejprve staré zemřít. A mezi tím nastává přirozený stav beztlíže, období prázdna, které je potřebné pro správný vývoj příštích událostí. Jablko zraje pomalu a stejně tak člověk se učí být lepším postupně.
- 262.** Kdo lidi neporovnává a na světském nelpí, ten blízko je Poznání.

- 263.** Bůh je zlatá rybka, která nabízí své služby rybáři. Rybářem je člověk, jenž neví, splnění čeho si má přát. A to ještě málokdy zlatou rybku na udici jím rozdávané lásky uloví.
- 264.** Kosmonaut letí do nebe, ale mně stačí, že mohu žít a žiji pro Tebe.
- 265.** Život je samoobsluha, v níž si svobodně vybíráme a platíme láskou. Když nemáme čím zaplatit, život nás bolí.
- 266.** Nevidím, neslyším ani nemyslím, když Bůh skrze mne koná a dětem svým rozdává. Pouze tiše stojím opodál a mé „já“ se rozplývá.
- 267.** Jsi-li opravdu u Boha, není již mysl a dokonce není ani Bůh.
- 268.** Pochop kdy, co a kolik máš dělat i s jakou intenzitou. Trpělivě se uč rozdávat a být ostatním prospěšným i povznášet a pečovat o duši svou.
- 269.** Když nás Bůh sytí, přiběhneme k Němu radostně jako pes k misce plné dobrého žrádla. Ale že nás Bůh sytí, to si ještě málokrát během dne uvědomíme.
- 270.** V životě není náhod, byť mnohé události za štěstí či neštěstí pokládáme. Vše, co nás v životě potká, je z pohledu věčnosti spravedlivé.
- 271.** Klenotem světa je ten, kdo místo pro všechny lidi ve svém srdci má.
- 272.** Podobně jako stéká voda z hor a lesů do údolí, mizí z dobrého člověka pomalu vše, co jej od Podstaty odděluje.
- 273.** Nebudeš-li mít ve svém srdci lásku, nezahřeje Tě ani sebevětší peřina.
- 274.** Netlač na jiné lidi ani na průběh vlastního života, abys ze své cesty nebyl vytlačen či (nadměrným používáním síly) nesešel.
- 275.** Podvol se tlaku, a on ustane.
- 276.** Člověka potěší, když ho Bůh pro konání dobra využije. A Boha zase potěší, když člověk dobro vůkol rozdává.
- 277.** Když se narodíme, neptáme se, co bude zítra - žijeme tady a teď. Jakmile dospějeme, pro obavy, co se (možná) stane zítra, nedokážeme radostně prožít ani právě probíhající den.
- 278.** Muž má vždycky značné rezervy v lásce, jíž naopak žena obvykle vyniká. Žena se učí od muže nadhledu a odhazovat jí nepatřící starosti. Každý něco umíme, každý v něčem klopýtáme.

- 279.** Kdyby byl Bůh dobrý tak jako já, nečetl(a) bys tyto řádky. Bůh mně (ale i Tobě) dává, i když jeho dílo kazím a mnohdy zbytečně chybuji.
- 280.** Napojíš-li se na Svatého Ducha, nalezneš sílu jít dál přes překážky.
- 281.** Světská utrpení jsou Tvou příležitostí. Nepominou, dokud nepoznáš.
- 282.** Slova není třeba tam, kde člověk ze své duše hovoří a jiným nabízí.
- 283.** I dnes miluješ svého partnera stejně jako před lety. Neumíš si jenom vzpomenout na záři, kterou jsi dával, neumíš si jenom vzpomenout na touhu, kterou jsi k němu měl. Zahoř znova !
- 284.** Kde není myšlenka, tam není ani žádost.
- 285.** Kde je láska, tam najdeš také odevzdání. Kde je odevzdání, tam se může plně projevit Bůh.
- 286.** Obdobně jako hřmotný budík nás každodenně budí různé žádosti a odvrací nás od pokoje mysli a zdraví těla.
- 287.** Vždy je lepší předmět nebo vztah nerozbít než ho svou neopatrností a sobectvím rozbít a potom ho pracně slepovat. Životem jdi obezřetně. Všechno lze napravit, ale nekazit či kazit minimálně je nejmoudřejší.
- 288.** Nejdůležitější je, abys nebyl kaňkou na čistém Božím díle.
- 289.** Jsi ve všem, a tak si neubližuj přímo či nechápáním druhých.
- 290.** Život je jako cesta posetá sklenicemi z křehkého skla. Máš je projít a žádnou ze sklenic přitom nerozbít, ba ani nepřevrátit. Nechceš-li nic rozbít a někomu způsobit bolest, kráčeš opatrně, nespěchej a o pomoc i radu, kam jít a co dělat, vroucně pravidelně pros.
- 291.** Proč se snažíš z knih vyčíst, jaký jsi, když to nejlépe víš Ty sám ? Stále se v něčem potřebujeme utvrzovat, stále se na něco vymlouváme.
- 292.** Jestliže někdo praví: „Já už nemůžu," tak je teprve v půli svých sil.
- 293.** Člověk je jako svíce, která se nemůže sama rozhořet. Bůh je oheň, který svíci zapaluje, ona pak poselství dárce světla naplňuje.
- 294.** „Děkuji Ti, Pane," řekni upřímně vždy, když své dílo dokončíš.
- 295.** Čím více se obrátíš dovnitř, tím lépe pochopíš vnější (události).
- 296.** Tak jako jsou hodnoty dočasné a trvalé, je zrak lidský a zření duchovní.

- 297.** Podíváš-li se na svět naplněn Duchem, pak mnohé v lidských očích cenné shledáš pošetilým a zcela nedůležitým.
- 298.** Kdybys žil pouze pro sebe, kde a u koho bys čerpal sílu žít ?
- 299.** S druhými přebýváme na Zemi proto, abychom pro ně žili. Na svět jsme přišli především sloužit, ne aby nám bylo slouženo.
- 300.** Vnější dění jenom navádí k vnitřnímu poznávání. Každá příhoda je naším pomocníkem. I ta dnešní Tě učila být lepším.
- 301.** Přečti všechny knihy světa, a přesto nepoznáš moudrost, kterou máš ve svém srdci.
- 302.** Pokud jsi zakotven v Bohu, nemáš hlad. Hlad je připomenutím Tvé lidské existence, nadměrná chuť k jídlu projevem Tvého odvrácení se od lásky a tužeb duše.
- 303.** Rozum je součástí duše, vždyť naplňuje touhy Tvého srdce. Všechno v harmonii měj, všeho si važ a ke všem lidem i k jejich trápení se znej.
- 304.** Vzdát se všeho pro Boha znamená oddat se mu a nechat průběh vlastního života vysloveně na Něm.
- 305.** Tak trochu jako blázen jeví se ostatním jedinec, který už Nalézá.
- 306.** Božství měřeno lidsky je bezcenné.
- 307.** Cesta vzhůru se postupně zužuje. Rozdávej, abys po ní bezpečně šel.
- 308.** Kdo odpadl, po jistém čase zase může správnou cestou jít. Každý den může být novým začátkem. Bude dnešek začátkem Tvého Života ?
- 309.** V lásce nalezneš slunce, hvězdy i měsíc. Láska je alfou i omegou Tvého života. Z pozice lásky nejlépe pochopíš druhé i sám sebe.
- 310.** Moudrý člověk, který hledá Pravdu, velmi dbá, aby si nepoškodil tenkou nitku vedoucí z nebe k jeho hlavě, kterou je mu shůry dávana ochrana, láska i touha žít. Moudrý hledající velmi dbá, aby žil pro Boha a s Bohem.
- 311.** Tkadlec tká plátno, zedník staví dům, zahradnice pěstuje květiny, žena zpívá dětem a jiný zase modlitbou a zpěvy Boha velebí. Každý, kdo něco poctivě koná, činí to pro Něho.
- 312.** Ze všeho, čemu věříš (i co Ti dodává radost), povstává Tvoje duše a přichází Tvé zdraví. Víra v Boha je pak vírou nejsilnější.

- 313.** Až už nebudu nic říkat, budu trvale s Ním.
- 314.** Že zklamání sebe nebolí tolik, jako když zklamání Boha.
- 315.** Přes látku životních problémů neskákej pracně sám. Nechej se vést Bohem, a nejenže své potíže překonáš, ale i Pravdu o životě poznáš.
- 316.** „Zítra už bude pozdě“ a rovněž: „Zítra je také den,“ platí a je stejně důležité na cestě člověka za štěstím a Poznáním.
- 317.** Cestou ke Světlu bývá většinou i to, co prozatím odmítáme a nepřijímáme.
- 318.** Až ve všem Světlo i možnost lepších zítřků spatříme, zářit budeme.
- 319.** Pravdu nejlépe poznáš životem v Pravdě.
- 320.** Když Bohem dáváš, nehleď na únavu. Vždyť pokud do Tvého domu přijde vzácná návštěva, také se jí věnuješ, dokud neodejde.
- 321.** Bůh z Tvého domu nechce odejít. Tak ho svým jednáním nevyháněj.
- 322.** Rozluštění všech záhad hledej u Boha. S Boží pomocí jde všechno mnohem lépe.
- 323.** Víš-li o Zdroji, pravidelně se k Němu obrať.
- 324.** Uvědom si, že nejsi Zdroj. A ani až budeš blízko Zdroje, nenapadne Tě se za Zdroj pokládat.
- 325.** Opravdu málo toho víš. Chceš-li Vědět, zapomeň na většinu toho, co dnes víš a čeho jsi dosáhl rozumem.
- 326.** K „Ne-já“ a Prázdnosti kráčeš s prázdnými rukama, ke Světlu a Bohu stoupeš s jasně zářícím srdcem.
- 327.** Před vrcholem osmitisícovky horolezci již mnoho věcí nepotřebují.
- 328.** Správně pochop čas i způsob odevzdání a pak se s důvěrou zcela Bohu, či člověku, který potřebuje pomoc, odevzdej.
- 329.** Během své cesty pozoruj také putování a snahy druhých lidí, avšak přitom vždy jdi svou vlastní cestou. Nekopíruj slepě jiné.
- 330.** Vnější Tě hlavně poučuje, vnitřní Ti pozadí všeho osvětluje.
- 331.** Stále buď ve střehu, stále buď vhodně pasivní a Bohu odevzdaný.
- 332.** Soumrak je předzvěstí nového krásného dne. Obdobně zvládnutá trampota ohlašuje příchod štěstí.

- 333.** Ještě se nestalo, aby po starosti nepřišla radost. Ještě se nestalo, aby v lidském životě nezasvítila láska.
- 334.** Tak jako různě utiší velkou žízeň vyprávění o vodě a voda samotná, tak odlišné je (převážně světsky) žít a (opravdu čistě duchovně) Žít.
- 335.** „Vezmi si mne k sobě, Pane můj,“ má člověk volat ne ze zoufalství, nýbrž z vnitřní touhy po Bohu.
- 336.** Nejkrásnější je květ, který nikdy neutrhneš. Nejsladší zdá se Ti být to, co jsi zatím neochutnal.
- 337.** Máš-li pochybnost, odevzdej ji Bohu a Bůh Ti to, co k němu upřímně pozdvihneš, vrátí i s pochopením.
- 338.** Pozdvihuj pro Boha, ne pro sebe. Obecně cenné a důležité předsun před své touhy.
- 339.** Na prahu beznaděje se znovu otevíráme dobru.
- 340.** Lepší je začít poznávat Boha s radostí než kvůli beznaději.
- 341.** Nikdy není pozdě a vždy lze začít znova a lépe žít. Rozsévej dobro a zalévej ho láskou. Rozsévej dobro, a Pochopíš.
- 342.** Smysl snů stejně jako do duše jiného člověka obvykle málo vidíme.
- 343.** Nevědomému dítěti ukážeš Boha snáze nežli chytrému člověku.
- 344.** Pozoruješ a znásobuješ lásku, kterou denně dostáváš ? Pozoruješ a opouštíš spěch, kterým následně strádáš ?
- 345.** Bůh k nám přichází otevřeně i skrytě v každé vteřině života, avšak rozum se stále brání v Něj i v „Ne-já“ (činím a konám), uvěřit.
- 346.** Žít pro Boha neznamenaá položit svou hlavu na špalek. Žít pro Boha znamená nosit srdce na dlani a nabízet pomoc i vlastní poznání druhým lidem.
- 347.** Sen je šipka vyslaná Bohem. Sen Ti často ukazuje, kam Tě příští dny povedou. Po noci vyplněné snem buď k životu i světu pozornější.
- 348.** Štěstí je kulička, která se dokutálí k Tvým nohám. Až najdeš kuličku u svých nohou, potěš se z ní s ostatními.
- 349.** Moje - Tvoje, naše - Vaše. Proč ? Proč dělíš a ničíš Jednotu ?
- 350.** Kdyby se ve všech obchodech neplatilo a každý si v nich mohl vzít tolik, kolik údajně potřebuje, zely by regály obchodů brzy prázdnotou. A přitom k trvalému štěstí dojde jedině (světsky)

neobtěžený člověk. Co tedy vlastně chceme ?

- 351.** Rozdávat úsměvy je stejně cenné jako rozdávat tisíce.
- 352.** Stále máš něco, co můžeš jiným dát. Stále máš teplo v rukou, stále máš své dobré srdce i četné cenné zkušenosti.
- 353.** Rozum běžně praví: „Potřebuješ a pro sebe žádej ještě víc“ a smutné dobrotivé srdce mlčí. Když k Tobě mluví Svatý Duch, rozum křičí: „Dost, to přece není možné a pro mne dobré,“ ale šťastné srdce lační po Jeho dalších slovech.
- 354.** Komu stačí pro život méně, ten je blíže naplnění svých tužeb.
- 355.** Jsme jako rybky v moři, které dychtivě vyskakují na mouchy letící nad hladinou. Až pochopíme dobrodiní moře a postačí nám jeho dary, ustane naše soužení.
- 356.** Dokážeme vzhůru upřímně posílanými díky přehlušit své pozemské bolesti a vzlyky ?
- 357.** Pokud dobro dané situace nepochopíš, nevadí. Stačí, když ji pokorně přijmeš a zachováš se při jejím řešení správně.
- 358.** Svíráš-li jiného člověka, svazuješ sám sebe. Jestliže od úst si vezmeš a s druhými se rozdělíš, tehdy se nejlépe nasytíš.
- 359.** Kousek po kousku se vzdáváme „svého“ koláče a nabízíme ho jiným.
- 360.** Boha a duchovní svět nalezneš nejpozději s posledním výdechem.
- 361.** Od nalezení (existence) Boha po život v Bohu je velmi dlouhá cesta.
- 362.** Konec jednoho úkolu je počátkem nového díla. Přesto nejen pracuj, ale též pravidelně odpočívej a raduj se ze života.
- 363.** Bůh nemá ve svém království „suchopáry“. V Božím království spatříš úsměvy a uslyšíš smích. V Božím království vládne pohoda a láska.
- 364.** Zdá se Ti, že máš malý byt ? Lehni si v něm na záda na zem, podívej se vzhůru k jeho stropu a poznáš, jak je veliký.
- 365.** Slyšíme, když rozum říká: „Ano“ a srdce se choulí v ústraní. Zkusme také slyšet srdcem, zkusme odložit rozum a strach.
- 366.** Až mé „já“ bude menší než Tvé „já“, dám Ti za pravdu a poslechnu Tě.
- 367.** Nevadí, že nemáš pravdu, sám na to brzy přijdeš, a ustoupíš.

- 368.** Moudrý ví, že k poznání musí dojít každý sám. Nepřesvědčuje, ale Pravdu („jen“) nabízí.
- 369.** Krásné slovo otevírá brány vzhůru, slovo hanlivé či sprosté je zatarasí. A proto jediné krásná slova v ústech a upřímnost v srdci mějme.
- 370.** Tak jako sůl ochutí chléb, tak život muže prosvětlí žena.
- 371.** Tak jako hrníček na kávu mívá hezký podšálek, tak křehká žena lační po silných pažích muže, aby ji chránil, nosil na ruku přes překážky a také (veden jí) hladil.
- 372.** Je lepší mít zalepená ústa nežli jimi pravit hlouposti.
- 373.** Mnohdy slůně umí lépe chodit v porcelánu než my, lidé, žít.
- 374.** Cesta Ježíše Krista je i naše cesta. Jenomže dokážeme přijímat své kříže pokorně a trpělivě i brát je jako lásku a příslib lepších zítřků ?
- 375.** Sám jsi vše i nic zároveň.
- 376.** Žít v Bohu neznamena nebýt sám sebou.
- 377.** Lékař se snaží nejprve bezpečně poznat, co je zdrojem pacientových potíží, až potom operuje. Obdobně chceš-li pomoci nějakému člověku, nejdříve ho poznej, vciť se do jeho života, nesnázi i radostí.
- 378.** Všemi mastmi mazaná liška zdobí dnes kožich ještě většího lišáka (nebo jeho manželky). Na každého jednou dojde, každý člověk někdy dostane vysvědčení z lásky, kterou sel a rozdával.
- 379.** Huňatý kožich je velmi teplý, ale slovo ze srdce hřeje mnohem víc.
- 380.** Víš-li, kde hledat Pravdu a Lásku, hledej je tam.
- 381.** Kdo pláče, ten stává se lepším. Kdo pláče, toho srdce se rozehřívá.
- 382.** Nádobí pravidelně myjeme, koberce vysáváme a svoje auto leštíme. Ale co naše dušička, kterak ji a jak často čistíme ?
- 383.** Pro lásku k Bohu mnozí na Boha zapomínají. Láska trpí a znehodnocuje se některými dogmaty.
- 384.** Nikdy neplivej na národ, z něhož jsi vzešel. Nikdy nehaň svou krev (nikoho ze svého příbuzenstva).
- 385.** Ze smutku si naději pro zítřek rozhodně neutkáš. Nadějí je pevná víra v Boha a v lepší svět.

- 386.** Stuha dotváří a umocňuje kytici, pokora zdobí a šlechtí člověka.
- 387.** Na lišáka časem vyzraje ještě mazanější liška, dobré lidi chrání jejich přítel - Bůh.
- 388.** Přátele si sice vybíráme, avšak často po jisté době poznáme, že je velmi málo známe. Člověk Tě někdy zklame, Bůh nikoliv.
- 389.** Láska tryská ze srdce člověka jako léčivý pramen z nitra země.
- 390.** K čemu by Ti byl přítel, který by za Tebe chodil do školy, pracoval, staral se o děti či stárnoucí rodiče? K čemu by Ti byl přítel, který by Tě činil horším a odvracel Tě od lásky i od růstu Tvého poznání?
- 391.** Když muže políbí Bůh, zapomene na všechny polibky žen.
- 392.** Zdraví domácích zvířat je obrazem myšlení a jednání jejich majitelů a všeho, co se kolem nich přihodí. Když je „domácí mazlíček“ nemocný, největší moc uzdravit ho má jeho milující pán (paní). Onemocní-li s lidmi žijící zvířátko, obvykle chybí vůkol a uzdraví ho láska.
- 393.** Řeš a snaž se napravit, na vzniku čeho se sám podílíš a co Ty sám můžeš (spolehlivě) pozitivně změnit.
- 394.** Pravé zkroušenosti se už naučil, kdo je pokorný, avšak přitom není zkroušený a psychicky zdeptaný.
- 395.** V moudrosti je obsažený i smích. Nermuť se nad tím, co nemáš moc změnit, a najdeš ztracený úsměv i radost.
- 396.** Během svého života potkáš mnohem více učitelů, než kolik skutečných Učitelů je na Zemi momentálně zrozeno.
- 397.** Zázrakem je dobře, Boha bojně a Bohu libě žít, ne konat různé „divy“ a ovládat neviditelné síly. Zázrakem je být a žít na duchu neposkvrněný.
- 398.** Lepší je rozbít se na kusy, nežli si myslet, že všechno dokáží.
- 399.** Muž je král, žena dáma a jejich vzájemný život partie, v níž jeden bez podpory druhého pozbývají ceny.
- 400.** Dáma bez krále nemá o co a pro koho hrát, král bez dámy je pouze řadovým bojovníkem a většinou nebývá dobrý a cituplný.
- 401.** Můžeš být nešikovný, hloupý či nehezký, ale pokud nezamotáš nit svých vztahů s ostatními lidmi a budeš žít v lásce s nimi, jsi dokonalejší než mistři řemesel, slovní učenci a miláckové davů.

- 402.** Při poznávání se nedej zmýlit vzhledem věcí, osob a všeho stvořeného. Při poznávání naslouchej slovům z ticha a dívej se srdcem.
- 403.** Vším a ničím zároveň buď.
- 404.** Jaké máš životní cíle ? Jsi při jejich naplňování skromný, milosrdný a laskavý ?
- 405.** Jako život v ráji a život pod tyranem jsou si podobny chvíle prožité v „Ne-já“ a vedené „já“.
- 406.** Když se smějeme hlouposti druhých, nejsme ještě hloupější ?
- 407.** Nemáme srdce k nuzným skoro ledová, a přitom druhé lidi žhnout (rádoby) učíme ? Dáváme lásku především chudákům a prostým ?
- 408.** V tichu, prost tužeb a vzdálený hemžení světa nachází člověk ve svém nitru Učitele.
- 409.** Šašek bere svými kousky na sebe smutek diváků. Obdobně kdo jiné léčí, nakládá na sebe kříže lidských nemocí.
- 410.** Kříž, který z nemocných a usouzených lidí sejmeš, odevzdej s prosbou o očištění Bohu.
- 411.** Čím blíže jsi Bohu, tím silnější ochranu a více Ducha ve slovech, rukou, ve svých myšlenkách i dechu máš. Cítíš, vidíš, slyšíš a posloucháš Boha ve svém životě ?
- 412.** Člověk se snaží být spravedlivý. Čím je spravedlivější, tím víc poznává, že jediným opravdu spravedlivým a nekonečně moudrým je Bůh.
- 413.** Teprve utvořen vlastním prožitkem pravdivě hovoříš.
- 414.** Proč prahneš po pozlátkách světa, s nimiž se setkáváš na každém kroku, a Božích slov, kterých uslyšíš během dne málo, si nevšímáš ?
- 415.** Bůh nám drží všechny palce. A kolik jich má ? No přece ani jediný.
- 416.** Jedině s vírou v Boha poznáš, že Bůh je nad vírou.
- 417.** Kdo říká: „Už skoro všechno vím,“ ten je svým srdcem Božskému srdci ještě hodně vzdálený.
- 418.** Neosolený a nedochucený pokrm je jako modlitba, kterou nezpívá srdce, ale praví pouze mysl.
- 419.** Prospíváš, když při utrpení zachováváš klid. Býváš-li často hodně

(světsky) veselý, možná jsi blízko pádu.

420. Pár věcí a vztahů, jež kolem sebe uvidíš, pojmi do svého srdce. Když to dokážeš, Boží dotek ucítíš a jeden z paprsků jeho Lásky uchopíš.
421. Stále víc chápej, stále víc se očišťuj, stále víc si jiných važ a miluj je.
422. Lze si vyprat duši dobrým skutkem, pokud v sobě pořád máme zdroj špíny - špatnost ?
423. Andělem v lidském rouchu je člověk, který nad nikým nechce zvítězit a všechny hodlá pochopit. Nikoho nepřesvědčuje, jen nabízí, co dosud poznal a umí. Na nikoho se ani nezlobí a jedině Boha za svého pána má.
424. Má pravdu zanícený věřící, nazývá-li vyznavače neosobního Božství, bezbožníkem ?
425. Při neshodách si vzpomeň, že mýlit se je (i v Tvém podání) snadné.
426. Co je těžší - omluvit se, nebo nést na ramenou pytel brambor ?
427. Zvěstuj evangelium a ucítíš, jak bránit se bude ten, jehož budeš od (a z) lidí vyhánět. Budeš-li konat Bohem, projdeš ohněm zkoušek neposkvrněný a čistý. Když se od Boha odvrátíš, zapochybuješ-li o jeho moci a lásce, budeš uchvácen tím, koho budeš z lidí „v dobré víře“ vyhánět.
428. Snadno se rady praví, ale daleko hůře se prakticky vykonávají.
429. „Bez Tebe, Bože, jsem zhola nic,“ je velmi dobrá cesta.
430. Nejvíce voláme po tom, co nejčastěji odmítáme. Nejvíce voláme po... ?
431. Po světě chod' s myslí v oblacích a se září vycházející z Tvé hrudi.
432. S myslí obrácenou do světa se v jeho radostech i léčkách vykoupeš.
433. V utrpení se koupeme, abychom se odvrátili od světa a světského života, přimknuli k světlým ideálům a vědomě nastoupili cestu k Duchu.
434. Znají turisté, kteří obdivují pláne minulosti, dobře krajinu současnosti ? Zvládají chvalitebně podmínky a vztahy, v nichž nyní žijí ?
435. Člověk kráčí někdy také vzad, ale obvykle je to pouze zdržení.
436. Až obsáhneš veškeré poznání, budeš bezedný, bez hranic a omezení.

Až obsáhneš veškeré poznání, budeš utkaný jedině z Lásky.

- 437.** Poslouchej slavíka ve svém srdci, abys neuslyšel kovářovo kladivo.
- 438.** Když nic (násilně) neměníš, je vše tak, jak má být - aneb uč se spokojeně žít v podmínkách, do nichž jsi byl Bohem zasazený.
- 439.** Po pěšince citů lemované kříži putuje málo lidí, naopak přes pole rozumu se lopotně snaží dostat kupředu četné zástupy.
- 440.** Přišel, aby maličké a slabé učinil velkými. Přišla, aby ovečky naučila milovat jejich pastýře.
- 441.** Tvým kompasem je nejenom dobré srdce, ale také zdravý rozum. Obojí poslouchej stejně, jako v létě nosíš lehký a vzdušný a v zimě zase teplý a silný oděv.
- 442.** Za dobrodružstvím srdce se vyprav hned. To, co máš na sobě a především v sobě, Ti na cestu postačí.
- 443.** Z hrudi si (obrazně) vyjmi srdce, dej je na dlaň a všechny lidi, kteří ho uvidí a z něj vycházející teplo ucítí, navedeš správným směrem ke štěstí.
- 444.** Štěstím je i vyčistit se pomocí určitého neštěstí. Ztratit hmotné statky, třeba i na těle, ale v duši nezahynout.
- 445.** Jdi k Bohu. Až Boha důvěrně poznáš, vstup od Boha do Boha.
- 446.** Nikdy nikomu neubliž a vždy se snaž ostatní pochopit.
- 447.** Z ohně (nedorozumění) stvoř mír, z pláče úsměv.
- 448.** Trápení světa has obětováním svého „já“ a zalévej láskou. A až se Tvé malé „já“ ztratí, ach, to bude krása.
- 449.** Je požehnáním být sežehnut Bohem a vzplanout pro něj jako pochodeň. Mnohem častěji ale člověk sežehne někoho jiného a svými tužbami spálí jeho radost ze života. Nechtě Tě první potká a druhého se vystříháš.
- 450.** Červánky dobra má ve svém duchovním srdci každý člověk. Když pohladíš a pochválíš bližního, jehož potkáš, stanou se z jeho červánků teplé plamínky dobra, pochopení a lásky.
- 451.** Čerstvý běžec běží k Cíli rychleji a přiměji nežli ten, kdo Cíl již hodně let zatím marně hledá. Obdobně začínající hledající často dosáhne brzy velkého pokroku a předčí ty, kteří ho k duchovní nauce dovedli.

- 452.** Září pochodeň naší touhy po Bohu po letech jeho hledání stejně jako na počátku ? Toužíme po Bohu stejně jako ve chvílích, kdy jsme jeho pohlazení prvně poznali a cestu k Němu v tomto životě vědomě nastoupili ?
- 453.** „Všechny poklady světa dám za Tvůj polibek, Pane. Poklady světa jsou jen prach oproti klenotu, který jsi mně při narození vložil do srdce.“
- 454.** Kdyby Boží láska byla tvrdá jako lidská, bylo by dnes na Zemi pusto.
- 455.** Bůh pravil člověku: „Byl jsem na poli a hledal jsi mne ve městě. Byl jsem v ženě, v muži Tvém a říkal jsi: ‚Ty nejsi ten pravý.‘ Když přijdu do města, jsi právě na poli, trvale přebývám v Tvé rodině a přesto neustále voláš: ‚Jak už ke mně konečně přijď.‘ Všude, kde chceš, abych byl, jsem už nesčetněkrát byl, avšak Ty jsi mne zatím ani jednou nepoznal.“
- 456.** Máš v životě potíže, suk ? Poslouchej srdce a 5x denně 5 minut ani muk.
- 457.** Když nebude ani muk, rozpustí se i Tvůj suk.
- 458.** Hledáš odpovědi na palčivé otázky skutečně ve svém nitru ?
- 459.** Vše, co se nám v životě přihodí, má počátek v nás. Souhlasíš ?
- 460.** Pokud zavčas dostaneme pořádnou sprchu, nejsme již na další cestu tolik špinaví a také k druhým lidem jsme milejší. Važme si i ran.
- 461.** Každý z nás má sice jiný zdroj radosti, každý je jinak do Boha ponořený, avšak každý je stejně bezmezně shůry milován.
- 462.** Počítač je jako mysl, která netvoří, ale jenom opakuje již jí známé či někdy zadané. Tvůrčí cestu hledej ve svém srdci. Současně neodmítej prospěšné poznatky, které jsi během dosavadního života získal (s Boží pomocí) hlavně využíváním rozumu.
- 463.** Slovo je dar, jehož hodnotu jsme si dosud neuvědomili.
- 464.** Bůh budí k životu a práci i v hodinu, kdy většina lidí kolem Tebe spí. Buď na službu Jemu vždy připravený, stále měj mysl čistou a srdce zářící.
- 465.** Myšlenka plná světla tmu nepohltí. Nechá ji svému osudu a jenom ji mocně prozáří.
- 466.** Pozitivně nezměníš své okolí (i svět) dříve, než se zušlechtíš Ty sám.

- 467.** Cesta k Dokonalosti je dlouhá. Tvůj vzor Tě na ní bude doprovázet a chránit před pády a únavou. Vyber si ho proto moudře.
- 468.** Kdo je Tvůj vzor a jakou má duchovní sílu ?
- 469.** Skoro každý si přeje mít ve své misce víc, než právě má. Proč ?
- 470.** Skutečným králem často není král, nýbrž jeho dobrý sluha, který dává životu svého pána správný směr. Moudrý sluha slyší i neslyší tužby svého pána, moudrý sluha koná i nekoná, co vrchnost chce. Až jediným naším pánem bude Bůh, pak vše správně uslyšíme i vykonáme.
- 471.** Vodní hladina přehrady je mnohdy pokryta špínou, často ji velmi rozvlní větry, veslaři rozbíjejí svými vesly, ale v hlubině je ticho a klid stále.
- 472.** Ponoř se pod hladinu lidského hemžení a prožiješ, o čem zatím sníš.
- 473.** Vpleteni do sebe se často milenci spletou. Láska je Svatého Ducha nalezení a s Ním duší vzájemně se milujících splynutí, ne tělesná žádost.
- 474.** Bude-li Tě ovládat tělo, daleko nedejdes. Když brzy umrtvíš žádosti svého těla, také daleko nedejdes.
- 475.** Jít - nejít, žít - nežít. Najít mez bezmeznosti.
- 476.** Praviš-li: „Vím,“ prav také: „Sním.“ Opravdu Víš, či spíše sníš, že Víš ?
- 477.** Sen je cestou tam, kde ještě při plném vědomí nedejdeme. Sen vypráví o jednání a skutcích, jichž jsme zatím nedosáhli nebo jsme je totálně popletli.
- 478.** Stojí-li Tvá mysl na ledu, možná se, až hřejivé srdce zmrzlou vodu rozehřeje, potopíš. Budeš-li stát na skále víry, budeš bičováný posudky, pomluvami a představami jiných, jaký máš být. A Ty, máš-li Boha opravdu rád, budeš všechny ty lidičky objímat a nosit na ruku přes překážky, budou-li to potřebovat, svůj život málo zvládat a hodně trpět.
- 479.** V příkladu je síla, která strhává k následování.
- 480.** Bohu oddaný neodpírá nikomu nic, ale také všem všechno neslíbí.
- 481.** Je lhostejné, zda Ti na kostce života padají jedničky či čteně šestky. Důležité je, že hraješ (a žiješ) rád.

- 482.** V tělesných žádostech jsme podobni zvířatům. Ale díky lidské duši můžeme dojít až k Naplnění života.
- 483.** Čelem k problémům se staví, kdo chce s nimi zápasit. Nad potíže se vznese, kdo ví, že není nic, co by s Boží pomocí nešlo vyřešit a unést.
- 484.** Čím více toho život a Bůh člověku splní, tím více si člověk následně vymyslí a přeje.
- 485.** Co Bůh dal Tobě, to patří i druhým. Nezapomeň na to.
- 486.** Když nás políbí Svatý Duch, odhání jej náš rozum jako spoustu much.
- 487.** Duše trápí tělo, neboť mu říká: „Ty nejsi nejdůležitější. Nevládneš mi.“
- 488.** Koho trefíš, ten bude křičet. Proto se do lidí netrefuj, nesud' je a ani do rukou neber kameny výčitek a hněvivých slov.
- 489.** Vrací se jenom kameny, které jsme sami po druhých hodili.
- 490.** Kdo je bez hříchu, ten první hod' (sám po sobě) kamenem.
- 491.** Jsi-li bez hříchu, ani Ty jiné neodsuzuj.
- 492.** Ryba má mnohdy větší rozum než člověk, poněvadž dokáže mlčet.
- 493.** Kůň je spolehlivý pomocník, ale kope. Pes je věrný, ale vrčí. Každý máme nějaké to ale.
- 494.** Následuj ušlechtilý cit, a Nalezneš.
- 495.** Vydechni všechny své snahy a nadechni se míru.
- 496.** Dávej se v oběť, avšak zároveň se zbytečně neobětuj. Služ Bohu, ale nebuď touto poctou svázaný. Miluj vše vůkol a také sebe.
- 497.** Bůh striktně neříká: „Udělej to a potom ono,“ pouze nabízí možnosti. I Ty buď odrazem jeho moudrosti.
- 498.** V poklidné vodní hladině uvidíš obraz toho, co je nad ní. Jestliže do vody plácneš, obraz se rozvlí a zmizí.
Plácnutím do vody (do klidné mysli) je v Boží přítomnosti i vzpomínka na Boha.
- 499.** Nebude lepší ani horší partner Tvůj. Neustále to bude on - Tvůj jistý protiklad a doplněk k dokonalosti.

- 500.** Proč spát, když sycen jsi manou nebeskou. V životě se naspíš ještě hodně. Přisedne-li k Tobě večer Bůh, nespí a naslouchej mu. Mnozí tuto krásnou chvíli nepoznají za celý svůj život.
- 501.** Člověk zoufale zvolal: „Už dost, sám to nezvládnou" a konečně uslyšel, jak Bůh k němu hovoří.
- 502.** Laskavost a služba je i pouhý úsměv, jenž upřímně vyšeš vstříc jinému člověku.
- 503.** Dej si špunty do uší a ještě si hod' polštář na hlavu, jenže hlas svého svědomí stejně uslyšíš.
- 504.** Dobře pečuj o krb svých myšlenek.
- 505.** Pokrokem je, pokud začneš cítit, že právě chybuješ. Posléze přijde den, kdy se zavčas, třeba vteřinu před omylem, zastavíš.
- 506.** Kdo se při spánku moc potí a je zcela odkrytý, ten ještě žhne mnoha zbytečnými touhami a málo se zná. Naopak kdo se až k bradě peřinou zakrývá, protože je mu zima, ten se bojí, odmítá lásku a strach ho ovládá. Člověk, jenž žije s Bohem a plní jeho rady, spí jako dřevo a přitom tiše jako pěna, s výrazem neviňátka.
- 507.** Skříně máme plné šatů, byt pěkně vybavený, ale ve svých srdcích často nenalzáme zhola nic.
- 508.** Vždy je v okolí či na světě někdo lepší než jsi Ty. Budeš-li se cítit nezdravě velký, určitě budeš o své malosti vyškolený.
- 509.** Vyznej svou malost před Bohem, a porosteš k nebesům.
- 510.** Na nebesa odešel ten, který Našel, Miloval a Znal.
- 511.** Neplakat, když jsem bit, znamená v Bohu tiše a šťasten být.
- 512.** Sami se ničíme a dusíme, neboť kdo jsme, pořádně zatím nevíme.
- 513.** Naději má člověk vždy, když naději přijme a ve svůj úspěch věří.
- 514.** S vírou a láskou se kráčí životem snadněji, s pokorou a úctou se lépe o našem krásném světě zplna hrdla zpívá.
- 515.** Malý polštářek, jenž si dáváš na spaní pod hlavu, vyjadřuje Tvou touhu po bezpečné náruči Mámy a jejím pohlazení.
- 516.** Vteřina někdy stačí, ale jindy chybí. Važ si pozornosti lidí a ukazuj ji.
- 517.** Když nemůžeš spát, jsi od lásky odtržený a k pohnutkám myslí stále silně přivrácený. Nemůžeš-li spát, nevěříš v laskavost života.

- 518.** Málokdo každou noc svého života dobře spí, neboť málokdo je celý život laskavý, Bohu plně důvěřuje a jako spravedlivé přijímá všechno dění.
- 519.** Rozdílně přiznáváme svou vinu. Upřímné přiznání doprovází pokání.
- 520.** Odpustit znamená vzpomínku na každou bolest úplně rozpustit. Svou bolest nejlépe rozpustíš v Bohu.
- 521.** Kde je dnes strach a křeč, tam byla dříve zteč, tam byl vášnivý boj o něco nebo bezhlavý útěk od díla, jež se zdálo být nad síly dotyčného.
- 522.** Komár útočí, aby se napil. Je-li jeden, nechej ho pít. Když je jich víc, chraň své tělo.
- 523.** Čím dále duchovně postoupíš, tím méně přátel budeš mít. I Tví nejbližší Ti přestanou rozumět, nebudou-li kráčet vzhůru ruku v ruce s Tebou.
- 524.** Je rybář nejšťastnější, když splávek jeho prutu stojí bez hnutí na hladině a on u vody načerpává vytoužený klid? Nebo je nejšťastnější, když splávek začne poskakovat?
Bere. Zásek. Vítězství. Opravdu vítězství, přestože po něm obvykle následuje smrt?
- 525.** Nejkrásnější jsou okamžiky, kdy vůbec nic neděláme, a přitom si ani neuvědomujeme, že nic neděláme.
- 526.** Není ryba jako ryba a stejně tak každý z nás jiný pohled na tutéž věc anebo situaci má. Buď tolerantní.
- 527.** Máš-li pravdu, mlč. Má-li pravdu druhý, pochval ho.
- 528.** Cit obvykle odkládáme současně se svými sny.
- 529.** S posvátnou úctou obléhá moucha člověka naplněného láskou a vnitřním světlem.
- 530.** Mnoho věcí bys asi řekl jinak než já. Děkuji Ti, že přesto nekritizuješ můj názor a moje nedokonalé poznání.
- 531.** Kdybych měl psát knihy, až budu dokonalý, nenapsal bych během života jediné slovo.
- 532.** Budou-li Tě píchat vosy, nevzlykej, poněvadž i ony čistí vinu - malou lásku Tvou.
- 533.** Nekritizuj, jak druzí plní dobré rady a Desatero. Pozorně se dívej jen

a jen na sebe.

- 534.** Ve svých očích jsme často skoro dokonalí a jiní běžně moc chybují.
- 535.** Kdo má v srdci hřejivou lásku, ten má v rukou i sílu, která uzdravuje.
- 536.** I se „silou“ lásky zacházej opatrně.
- 537.** Jako ryby zvědavě nakukujeme nad hladinu a staráme se, co dělá ten či onen. Pod hladinu bychom se ale rádi skryli, když se odhalí naše chyby a přetrásají naše nelichotivé skutky.
- 538.** Ven a dovnitř, sem a tam. Lepší nežli vyčnívat, usilovat a chtít pořád něco nového prožívat je žít stále v klidu, lásce a skromnosti pod hladinou lidského hemžení a přitom trpělivě pracovat na vlastních nedostatcích.
- 539.** Snaha skončit dříve, nežli má příběh skončit, se obvykle nevyplácí.
- 540.** Do poslední chvíle věř lásce a v dobro v lidech.
- 541.** Krůpěj potu, která Ti steče při práci po tváři, je perla Bohu podaná či perla tělu odejmutá. Uvážlivě perly Bohu i sobě rozděluj, poněvadž On i v Tobě je.
- 542.** Utichly všechny hlasy a tichem zněl pouze pravidelný tlukot lidských srdcí. A Bůh byl spokojený.
- 543.** Ponoření do Boha nemáme obavy a vznešené ideje nás naplňují. Jakmile se vynoříme, přichvátá do naší mysli opět nejistota, tíseň i strach.
„Malověrný, proč jsi pochyboval,“ pravil kdysi Ježíš a jeho slova jsou platná dodnes.
- 544.** Ponořit se do Boží hlubiny a již se z ní nikdy (touhou po světském) nevynořit - to je velmi šlechetný čin.
- 545.** Obsah konzervy je ukrytý v plechu, mozek a rozum zase chrání tvrdá skořápka lebky. Konzervu otevíráš bezpečně a s chutí otvírákem, svou mysl spolehlivě otevřeš a rozezpíváš láskou.
- 546.** Denně zasazuješ svému životu těžké rány, denně chybuješ.
- 547.** Umíš srdcem nabídnout a dát lásku druhému srdci ?
- 548.** Pohltí-li Tě láska, ztrácí důležitost vnější putování prostorem a časem a začíná vnitřní cesta k Lásce a Bohu.

- 549.** Cesta k Bohu je bezpečnější než cesta ke Světlu, byť obojí jedno je.
- 550.** Srdce volá: „Pojď a vůbec se neboj," mysl se pošklebuje: „Vždyť to nezvládneš." Každý z nás musí jednou projít průsmykem mysli a srdce a správným směrem i tempem pak kráčet dál.
- 551.** V průsmyku mysli a srdce mnozí ztratí hlavu, utlumí příjemné teplo svého srdce a vrátí se do bezpečnějších (světských) míst.
- 552.** I za průsmykem mysli a srdce lze pochybit a z Cesty sejít, také tady budeš pokoušen a kalen nelehkými zkouškami.
- 553.** Jestliže se Boha a jeho ochrany lehkovážně vzdáš, hodně pokušení a moci temna k Tobě ihned přistoupí.
- 554.** Vše je ve své podstatě dobré, vše je láskou i příležitostí lepších zítřků.
- 555.** „Zhasnul" (na světské žádosti a přání), a Světlo z něj nadále svítilo.
- 556.** Službu Bohu chápej jako oddanost, ne jako poddanost. Některé jeho rady splnit nemusíš, avšak mnohé bys (pro své dobro) naplňovat měl.
- 557.** Nejen naplňováním Duchem, ale i zvládáním hmotných nástrah roste naše poznání.
- 558.** „Synu můj (dcero má), stále s Tebou jsem." Slyšíš slova Otce ?
- 559.** Bůh Ti pomáhá, aby Tvá duše trvale spočívala ve štěstí a v Duchu.
- 560.** Až dojdeš k Bohu, budeš křehčí než stéblo trávy a zároveň pevnější než skála.
- 561.** Učitel i dobrá kniha Ti ukazují, jak lze setřást prach ze svých šatů. Avšak zbavit se nečistot a svou duši rozzářit musíš Ty sám.
- 562.** Život není ruleta a souhra náhod. Život je k nám spravedlivý.
- 563.** Největší učitele máš v sobě. Jsou jimi zejména láska, pokora a pokoj - stav bez myšlenek a projevovaného ega.
- 564.** Nejprve vycituj, pak vnímané nechej odležet a až časem moudře prav.
- 565.** Naše duše je svobodná jako pták, jenže málokdo to ví. A z těch, kteří to vědí, naplní tuto volnost ve svém životě naprostá menšina.
- 566.** Chceš-li se bít za lepší zítřky, nevol si k tomu žádné zbraně. Svůj souboj (o světské) vzdej, povznes se k Bohu a tím zvítězíš, neboť

Tvé „já“ se odevzdáním, klidem a láskou rozpustí a obdobná pohoda začne zvolna vládnout i kolem Tebe.

- 567.** Žijeme v temnotách, abychom ještě více toužili spatřit Světlo. Žijeme v temnotách a světlem své duše okolní temnotu a obavy prozařujeme.
- 568.** Světlo a hřejivé teplo má v duši každý, ale málokdo jím svítí druhým lidem na cestu, když se ocitnou v nesnázích. Málokdo zahřeje i chybuující.
- 569.** Dokud v nás žijí různé nepravosti, dotud nás budou provázet životem neštěstí, onemocnění i duševní bolesti.
- 570.** Kdo absolvuje celoživotní školu lásky s vyznamenáním (a jenom výjimečně rozdávat lásku zapomene), ten má opravdu důvod k radosti.
- 571.** Co je to láska ? Co spojuješ a představuješ si pod tímto slovem ?
- 572.** Po práci vždy alespoň chvíli odpočívej. Odpočívej pravidelně, neboť jedině v klidu rozpoznáš, co jsi učinil dobře a co jsi dělal skoro zbytečně.
- 573.** Cesty Páně jsou cestami zázraků, které uskutečníme (po přípravě půdy pro ně) v nás.
- 574.** Kvůli opojení duchovně bezcennými třpytkami a barevnými sklíčky si nevšímáme perel. Navíc jsme ještě pořád rozumem přesvědčováni, že tyto třpytky a sklíčka jsou perlami velké ceny.
- 575.** Většinou již na příští křižovatce volíme snazší cestu.
- 576.** Strach z Boha se podobá kosti v krku. Obojí je zbytečné a výsledkem nepozornosti a omylu.
- 577.** Kdo miluje, často mnohé ztrácí a nezřídka v duši pláče. Kdo opravdu miluje, ten své představy a tužby obětuje ve prospěch dobra a jiných lidí.
- 578.** Obětuj tak, abys byl vzkříšen. Současně si dej pozor, aby ses kvůli své oběti pro druhé zbytečně nepřiblížil záhubě.
- 579.** Někdy je láskou také vhodné odmítnutí žádosti druhého, neboť ho může dovést k řešení jisté situace. Dotyčný již určité dění nekonzervuje, nepřenáší jeho vyřešení na jiné lidi, ale sám ji zvolna rozplétá.
- 580.** Je-li Tvůj bližní opravdu ve velké tísní, rozděl se s ním, byť sám tíseň máš. Pomoz mu z nejhoršího, ač si to za své předchozí jednání

(pragmaticky viděno) nezaslouží. Zapomeň na rozum a jednej srdcem.

- 581.** Mnozí lidé se domnívají, že slunce v duši ještě více rozehrějí peníze v kapse. Jenže opravdové slunce v duši žhne ze zcela jiných zdrojů.
- 582.** Přišel jsem, abych Vám nabídl pomoc a mnohé dal. Přišel jsem k Vám, abych se svých představ kvůli naplnění Vašich dobrých přání vzdal.
- 583.** Když problém lámeš o koleno svou vůlí či fyzickou silou, přelomíš spíše koleno než abys vyřešil problém. Koleno Tě pak bolí a potíže zůstává.
- 584.** Hlava je maják, srdce jeho strážce. Bez dobrého strážce by světla majáku správně nesvítila a bez majáku by strážce neměl odkud svítit, aby druzí nebezpečí viděli včas.
- 585.** Jeden bez druhého nemůžeme být. Je-li bližní v nouzi, podepři ho.
- 586.** Slunovrat nastává, rozhoří-li se v našich srdcích touha konat dobro.
- 587.** Přibliž se ke Slunci, a spálí Tě. Přibliž se k Bohu, a dobrovolně se mu vzdáš a Tvé mylné představy se rozpustí jako máslo na slunci.
- 588.** Je mnoho názvů pro to, co nelze nazvat. Název usnadňuje, aby jiní pochopili, co cítíš, jinak je docela zbytečný.
- 589.** Podíl na ukřižování Ježíše máš i Ty. Kolikrát jsi ukřižoval, obehrál či sobecky přemluvil někoho zcela nevinného? Avšak nevěš hlavu, Bůh je milosrdný. Nevěš hlavu a zejména už dále nehřeš.
- 590.** Hřích je to, co konáš vědomě, a přitom víš, že to není správné.
- 591.** Uchvátilo-li Tě tělo nebo majetek, prožiješ těžký zápas o svou duši.
- 592.** Námořník pluje týdny neznámými vodami s vírou, že zase spatří vytoužený přístav. Rovněž člověk jde k Bohu, Pravdě a Blaženosti roky pustinou a je přitom nechápán, sužován a srážen svým okolím. Vytrvá-li a zůstane během tohoto utrpení duchovně čistý, najde svůj Cíl.
- 593.** Kdo duchem upadl, málokdy zase vstal. Chceš-li dojít k Lásce, uč se klidně žít i v bouřích, vzorně procházej životem a odpouštěj chybujícím.
- 594.** Víc než prstů na ruce bylo dnes chyb, které jsi učinil. Víc než prstů na nohou bylo dnes možností vykonat dobro, které jsi nevyužil.

- 595.** Snaž se mít oči otevřené, ústa spíše zavřená a srdcem vidět i slyšet.
- 596.** Krása ranních červánků vadne před nádherou obrazu, na němž člověk člověku pomáhá. Ztiš svou mysl, jiným nabídni své ruce a rozdávej srdcem; a potom pochopíš smysl svého života.
- 597.** Kdo nežil pro sebe, ale pro Boha a jeho (maličké a prosté) ovečky i beránky, ten nejen žil, ale také Tvořil svět.
- 598.** Postavit dům je pro nás mnohem snazší než dát almužnu žebrákovi.
- 599.** Než zemřeš, nechť živ jsi navěky. Mystická smrt je nádherné narození.
- 600.** Nečekej, že Ti za dobrodiní poděkuje bezdomovec, jenž prohrabuje na sídlišti v kontejneru odpadky. Možná Ti na darovaný peníz řekne: „Peníze nepotřebuji, hledám kelímek.“
- 601.** Stejně září oči toho, kdo vyhrál milion, a toho, kdo našel v popelnici vytoužený kelímek. Oběma se splnil jejich sen, oba naplnili svou potřebu. Co a kolik toho vlastně potřebujeme ?
- 602.** Lékaři již transplantují lidem umělá srdce. Proč stále usilujeme o to, abychom co nejdéle žili a přitom nic se sebou nemuseli dělat, abychom nic na sobě nemuseli měnit ? Proč si raději nezvolíme jednodušší řešení a nedáváme ostatním lidským srdcím pohlázení a lásku ?
- 603.** Nezřídka se stává, že člověka uvidíme a vnímáme jako dobrého, teprve až dotyčný zemře. Nauč se spatřovat k Tobě přicházející lásku v pravý čas.
- 604.** Brát je snazší nežli dávat, ale moc to netěší. Kdo bere, ten je navíc pokoušen říkat si o stále víc.
- 605.** Zavři své dítě do velké krychle, v níž bude mnoho různých hraček. A co dítě po chvilce hraní udělá ? Zavolá: „Mámo, táto.“
- Dítě zahrnuj zejména citem, potom až hračkami. Citu mu dávej bezmezně, hraček jako šafránu.
- 606.** Teplota našeho těla stoupá, jestliže vidíme, po čem toužíme. Avšak když po nás něco chtějí druzí, jsme často jako led a doufáme, že jejich žádost svým chladným srdcem a nevšímavostí zapudíme.
- 607.** Lepidlo na lidská ústa tak jako automat na omluvy ještě nikdo nevynalezl. Snažit se proto musíme sami.
- 608.** Krásné děvče svede muže lehce, ale Bohu muž mohutně vzdoruje. Chtění a pokora jsou zcela protikladné pojmy.

- 609.** Žena, která se denně odevzdává a slouží muži i dětem, vychází Bohu snáze v ústrety nežli její bojovný muž.
- 610.** Strach ze smrti poznají jenom ti, kteří jsou mrtví v duši a pocity druhých lidí skoro nevnímají. Ti, kdo (pro celek správně) Žijí, již Zemřeli.
- 611.** Boží vůli nejvíc vzdorujeme, když nám doporučuje vzdát se zdánlivého bezpečí a našich hmotných statků a „jistot“. Boha chválíme, pokud nás hladí, zahrnuje láskou a dary.
- 612.** Na Cestě nejen dostáváme, ale hlavně se učíme dávat a odevzdávat.
- 613.** Smrt měl na kahánku, ale nebál se, neboť věřil, že Bůh je s ním.
- 614.** Matky se bojíš pouze, když spácháš nějakou nepravost. Také Boha se bojíš jedině, pokud konáš nedobré skutky a pak Tě týrají výčitky.
- 615.** Boha se neboj, je laskavý. Avšak sám před sebou a sám na sebe si dávej velký pozor.
- 616.** Buduj mír. Mír nastol nejprve ve svých tužbách, souběžně sjednávej mír ve svých vztazích, posléze uzavři mír s vůlí Boží a pak zůstane jen Mír.
- 617.** Všechno se řekne mnohem lehčeji, než se udělá. Přesto jdi vytrvale, přes veškerá úskalí a utrpení, za jasnou hvězdou, za krásným snem, za nádhernou a nekonečnou Boží láskou.
- 618.** Mnoho je různě dlouhých a obtížných cest, ale jen jeden je jejich cíl.
- 619.** V bolestech a nedostatku se touží po Božím světle více a upřímněji než ve slavnostně vyzdobených sálech a blahobytu.
- 620.** U televize můžeš svobodu své duše pozbyť a utonout, ale také se můžeš znovu narodit a uvidět nádheru světa, přírody i prostých lidí. Vše má dvě strany a je důsledkem toho, jak si vybíráme z nabídky života (anebo televize).
- 621.** „Ještě máš v sobě malé chtění, ještě chceš až ke mně dojít,“ pravil Bůh člověku, který stál kousek před koncem své duchovní cesty.
- 622.** Kdo plevel zasel (chyby učinil), ten následně pole (svůj život) i vyčistí.
- 623.** Schovat se před Bohem lze jedině do Boha.
- 624.** Člověk na lovu ulovil a ztratil svého přítele. Chraň veškerý život. Važ si zvířat a všeho živého stejně jako lidí.

- 625.** Neboj se toho, co jíš, stejně jako toho, co činíš. Zároveň pomni, že to, co jíš, významně ovlivňuje, co potom činíš. Mírumilovně získaná potrava plodí laskavé skutky a rozsévá pokoj.
- 626.** Kdyby ryba mohla mluvit, hodně by nám o zbytečných lidských omylech pověděla.
- 627.** Současně s hostí v ústech se může rozplynout i Tvoje ego. Přijímáš hostii do srdce otevřeným srdcem ?
- 628.** Kněz je chybný Boží sluha a též Ty jsi Pánův sluha, jenž se dost mýlí. Je správné, kritizuje-li chybný chybného ? Važ si Božích pomocníků.
- 629.** Všichni lidé jsou si rovni. Přesto se někteří pokládají za větší a důležitější, jiní se naopak shledávají malými a zbytečnými.
- 630.** Je lehčí projít uchem jehly, nebo dát chudým všechno, co navíc máš ?
- 631.** Máme a užíváme mnohem víc, než ke slušnému životu potřebujeme, a přitom se domníváme, že nám ještě mnohé ke spokojenosti chybí.
- 632.** Pro práci neměl ani pomyšlení na jídlo, avšak zároveň při ní nezapomněl na Boha.
- 633.** Naslouchal Bohu, a proto neslyšel, co druzí (málo důležitého) říkají.
- 634.** Nebyl duchem mimo, byl duchem u Ducha Svatého.
- 635.** Když jsi šťastný a plný lásky, skoro nepotřebuješ jíst. Jestliže jsi nešťastný, Tvoje tělo marně hledá opravdovou lásku v jídle, mohutní a lidé zvou Tě obézním, anebo díky nepřijímání potravy, lásky a víry chřadneš a velmi hubneš.
- 636.** Větší odchylky hmotnosti člověka od normálu svědčí o nešťastné duši, o nenaplněné touze po lásce, o disharmonii mezi citovým a reálným životem dané osoby. Větší odchylkou hmotnosti od normálu volá člověk po pohlazení, vyslechnutí i pochopení a prosí o lásku.
- 637.** Není mnoho těch, kteří se lásky každý den dosyta najedí a současně se jí žádný den nepřejí.
- 638.** Mlsej i asketou buď zároveň. Když mlsáš, myslí na střídmost. Když žiješ asketicky, nezapomeň na lásku.
- 639.** Lásku nelze předávkovat, avšak zároveň se můžeš chybně podávanou láskou skoro zabít.

- 640.** Než Boha najdeš, zabodnou se Ti do srdce ostré hroty - lidé Tě ukřižují, pomluví, vyzvednou a zase srazí. Než Boha najdeš, poznáš útrapy, odmítneš slasti, půjdeš cestou necestou ruku v ruce s vírou i jeho láskou.
- 641.** Jedině Blaženost zůstane, když z člověka vyvanou všechna jeho přání, závislosti, snaha být dobrým a úplně naposled i touha po Bohu.
- 642.** Klíčem je nevnímat zámek.
- 643.** Pokud věstec tajemně řekne: „V pátek třináctého se zauzlí Tvůj život," neboj se, neboť nejvyšším strůjcem svého života jsi Ty sám. Ničeho se neboj a vždy buď připraven čelit s láskou utrpení, nepravosti a pokušení.
- 644.** Obavy a možné hrozby praví dobrý věstec ne proto, aby se nepotěšitelná věštba naplnila, ale aby Tě z nepravé cesty zavčas odvrátil. Věstec, který předpovědi vyjevuje zejména proto, aby druhým ukázal, že něco zvláštního ví, nezná a nechápe skoro nic.
- 645.** V nejtěžší nemoci hledej největší pomoci skrze Boha v sobě samém.
- 646.** Až Světlo Tě pohltí, budeš čistý. Až Světlo Tě pohltí, budeš prostý vášní. Až Světlo Tě pohltí, bude v Tobě Mír.
- 647.** Buď jenom třtinou klátící se ve větru, buď jenom malou rybkou, která v oceánu Bytí němě žasne, jak je Stvořitel moudrý, laskavý a dokonalý.
- 648.** Své „já" nezadupeš. Svého „já" se kousek po kousku pokorně vzdej.
- 649.** Ještě jasněji nežli Sněhurka, která prozářila život sedmi trpaslíků, prozařuje Bůh život člověka od chvíle, kdy mu ukáže, že je.
- 650.** Když Sněhurka zemřela, plakalo sedm trpaslíků. Kdyby v Tobě zemřela touha po Bohu, aniž bys Boha předtím poznal, plakalo by celé nebe.
- 651.** Až i touha po Bohu v Tobě zemře, v Bohu se narodíš.
- 652.** Panna Maria je cesta pokory a lásky, kterou málo využíváme.
- 653.** Jdu cestou k Bohu. V batohu mám svůj dům, chatu, auto, na rukou nesu své děti a už se těším, jak brzy Boha poznám.
- 654.** Obvykle bez šatů a majetku přichází většina lidí před Boha. K Bohu lze dojít i za pozemského života. Můžeš být oblečený, můžeš i něco vlastnit. Avšak Tvá touha po NĚm musí být neuhasitelná a Tvá duše čistá.

- 655.** Nikdo ještě nevynalezl prací prostředek, jenž by vypral nejen naše šaty, ale i duši. Dokud tomu tak bude, dotud budeme procházet utrpením.
- 656.** Někdy velkou snahou zalíbit se Pánu, zasazujeme Bohu těžkou ránu.
- 657.** Žít pro Boha neznamená nemyslet na jiné lidi a znesvářit si rádoby v jeho jménu mnohé ve svém okolí. Žít pro Boha znamená všechny milovat a vlastním příkladem jim ukazovat a rozdávat lásku.
- 658.** Boha nacházíš spíše pro sebe, ale je to velká služba i pro ostatní lidi.
- 659.** Jako mrtvé klíště odpadnou od člověka nepravdy, které svým poznáním překonal.
- 660.** Co je za zdí smrti ? Co by tam bylo - život.
- 661.** Co se zdá být světským lidem nemožné, to je s Bohem splnitelné.
- 662.** Nikdo neodchází od hry, v níž se mu stále daří. A proto nikdy neodcházej od Boha. Snad jenom jednou- od Boha vstup do Boha.
- 663.** „Muži, dal jsem Ti ženu jako anděla strážného, abys nikdy nezapomněl, co je to cit,“ pravil Bůh. Vzpomeneš si někdy na jeho slova ?
- 664.** „Bože, to je tak nádherné,“ prolétne myslí horolezce, který je právě na vrcholu. Ano, je to nádherné, ale abys „nahoru“ vystoupal, potřebuješ hodně lásky k životu, touhy dosáhnout Cíle a chce to i dosti odříkání.
- 665.** Kdo se snaží jít duchovní cestou, a přitom neodpouští, toho sobectví je větší než poznání, které získává, a mnozí neznalí a prostí předcházejí ho na cestě do království nebeského.
- 666.** Čím větší je při léčení podíl a snaha nemocného, tím větší má naději, že se dlouhodobě vyléčí, tím více může očistit svou duši.
- 667.** Bůh odpouští, již když vidí snahu napravit se. Lidské odpuštění přichází mnohem později. Odpouštějme tak, jako nás to učí náš Otec.
- 668.** Čím více se snažil být dobrý, tím byl horší. Až se svých vědomých snah vzdal a rozzářil svoje srdce, Bůh znovu k jeho duši promluvil.
- 669.** Nemysli na to, co říkáš, buď plný pokoje a cist. Potom Bůh prostoupí všechny Tvé myšlenky a promluví k druhým lidem skrze ústa Tvá.
- 670.** Mnoho mrtvých vstalo, ale též mnoho živých stalo se mrtvými. Buď

obezřetný a oheň své lásky k životu i k Bohu udržuj a pravidelně živ.

671. Tím, že zvolna rozpustíš své „já“, největší krok vstříc k Bohu uděláš.
672. Palačinku je třeba na pánvi obracet. Obdobně na problém je dobré podívat se z více stran (uslyšet na jeho řešení názor několika lidí).
673. Oškrabané brambory vařící se ve vodě ztratí část svých vitaminů, člověk ponořený do vody se zčásti očistí od svých hříchů.
674. Panna Maria skrze vodu světí nás, Panna Maria s láskou vede nás.
675. S upřímně myšlenou či vyřčenou prosbou je každý úkon silnější.
676. Kristus, Buddha - v těch slovech je obsažený celý svět a odpovědi na všechny jeho hádanky.
677. S Bohem jsi spojený, aniž v to věříš.
678. Krok do neznáma s vírou a čistou touhou není krokem do neznáma.
679. Kdyby se najednou otevřela stavidla lidského chtíče, svět by se zhroutil. Naštěstí povrchní chtění vyvažují dobro, milosrdenství, opravdové touhy najeznout smysl svého života, a tak se stavidla najednou otevřít nemohou, přestože vládce pádu lidské duše snaží se sebevíc.
680. Láska cestu vzhůru otevírá, chtění a lpění ji zavírá.
681. Jsi svobodný, ale rozhoduj se moudře. Jsi svobodný, ale nezapomeň na pokoru.
682. Není svoboda jako Svoboda. Stejný výraz či problém chápou různí lidé zcela odlišně.
683. Můžeš druhé bít, můžeš omamné moky pít. Můžeš záda nastavit, žízeň jiných uhasit. Je to Tvůj život. Jsi jeho rozsévač i žnec zároveň.
684. Nebudeš-li mít skoro nic, avšak v Boží přítomnosti setrváš, Bůh Tě při životě i na správné cestě udrží.
685. S Boží pomocí jde každé dílo snadněji, někdy až docela samo.
686. Bůh nepotřebuje k tomu, aby lidem sdělil svou vůli, reklamu, podbízení ani pochvalná slova. A na jejich svobodném rozhodnutí rovněž ponechává, zda chtějí jeho slova slyšet a ke svému dobru využít.
687. Honák většinou velmi laskavě usměrňuje pohyb svého stáda. Ale když se některý kus jeho dobytka rozběhne tam, kam nemá,

práskne varovně bičem nebo mu dá ránu, která bolí, a na správný směr dalšího postupu vyběhnutý kus navrací. Nejsme stádo, ale nejsme ani honáci.

- 688.** Spoj své srdce se srdcem partnerovým, a oba dojdete k Němu.
- 689.** Člověk říká: „Babo, rad',“ a mnohým blábolům potom věří.
- 690.** Když ztratíš pochybnosti, lehce sejdeš ze správné cesty, nebo jsi již blízko jejímu cíli.
- 691.** I ten nejmocnější kouzelník, hvězdopravec či věštec je před Bohem malý a pouhý šarlatán. Můžeš vidět do minulosti a budoucnosti, znát lidské osudy, ale pramálo o tom veřejně mluv.
- 692.** Co je určeno jednomu páru uší, to často říkáme každému.
- 693.** Kdo je do hlubiny ticha, skromnosti a pokory bezpečně ponořený, ten hrot oštěpu utrpení nemá již ve svém srdci zabodnutý, toho rány nedokonalosti druhých nebolí.
- 694.** Chybovat je lidské, ale není to nic, co by nešlo změnit.
- 695.** Kdo je blízko Blaženosti, ten v duši pláče, když chybuji, pokud chybuješ, jestliže chybujeme.
- 696.** Pečlivě zvaž, zda, pokud poslechneš vtíravé reklamy, se neocitneš v pěkné pasti na klamy.
- 697.** Nevěř tomu, co říkám, ale též mně pečlivě naslouchej.
- 698.** Na cestě každého člověka je pár okamžiků, které ho Změní.
- 699.** Sehni se i pro malou jahůdku a pomysli na ty, kteří nemají co jíst. A duchem svým nasýt je.
- 700.** Ty, který čteš tato slova a řádky, neznáš bídu. Víš, co je to bída ? Ponoř se do představy o ní. Až si budeš myslet, že jsi tak učinil, budeš ještě skoro celý nad hladinou a pouze palec jedné Tvé nohy bude v bídě smočený.
- 701.** Děkuj i za suchý chléb. Kdo ví, co zítra budeš jíst. Kdo ví, jak zítra budeš žít a co řešit. Kdo ví, kde zítra budeš přebývat.
- 702.** Aby se člověk probudil, musí s ním život někdy mocně zatřást.
- 703.** Kdo zaspí, ten často marně dohání ztracené.
- 704.** „Proč usilovně nehledáš své štěstí ?,“ zeptal se jeden hledající jiného. „Proč bych je hledal. Budu-li žít v pokoji a lásce, samo ke mně

přijde."

705. Dnešní den je pro Tvůj život tím nejdůležitějším. Nepromarni jej.
706. Služba Bohu začíná nezřídká jako snaha odčinit předešlé nenásledováníhodné činy, jako trochu sobecká tužba. A končí vždycky úplným odevzdáním se. Až tehdy Tě hospodář propustí.
707. Strachuj se svých slov, pohybů a gest, strachuj se malé víry své.
708. Všechno, co Tě potkalo a potká, má základ v Tobě. Nakolik věříš, že jsi kořenem všeho, co v Tvém životě vyrůstá ?
709. Jak dobře budeš hrát, tak Tě dirigent ocení.
710. Bůh vyplatí Tě podle toho, jak září srdce Tvé.
711. Sami sobě dali bychom mnohem víc, nežli si opravdu zasloužíme.
712. V náruči Tvé ženy se naplní všechny Tvé touhy a sny.
713. Tvůj muž je jako mocný strom, který Tě ochrání před dešti, žárem i bouřemi. Avšak protože je mocný, špatně se ohýbá, špatně se sklání.
714. Odpusť svému muži nepokoru a sílu, kterou ve svém životě hojně užívá. Jedině tak a pouze Ty můžeš ho naučit jemnosti a lásce.
715. Nic není absolutní a jediné možné či správné.
716. Přijdou-li před práh blaženosti společně dva, celé nebe zpívá aleluja.
717. Není moudrý a vyspělý ten, kdo ještě měří „velikost“ druhých.
718. V Boží přítomnosti je i slovo či myšlenka na Boha krokem od Boha.
719. Peníze jsou baldachýn, který k životu nezbytně nepotřebujeme.
720. Žiješ-li na tomto světě, musíš poznat cenu i bezcennost peněz, musíš okusit, jak chutná dřina a pot v ústech.
721. Požehnáním je, že nemusíš lámat skálu a kovat železo, aby ses uživil.
722. Peníze jsou papír anebo kus kovu, jemuž dal člověk moc.
723. Jsme mocní, jenomže svou moc neumíme moudře užívat.
724. Ani nedýchej, neboť právě teď vedle Tebe stojí Bůh (či jeho posel).
725. Dýchá to samo ? Mnohé jde zcela samo, byť se domníváme, že se tak děje pouze díky nám.

- 726.** Rozhlédni se kolem sebe. Bůh je tu i tam, nahoře i dole, pod vodou i na vrcholcích hor, ve vzduchu i v tvrdé žule, v páře, ledu i v potu Tvém.
- 727.** Až si prožiješ všechna utrpení, jež jsi druhým dosud (během mnoha životů) způsobil (a), nebudeš již trpět.
- 728.** Kilo chleba a kilogram zlata mají stejnou cenu. Na poušti a v pustině Ti bude chléb cennější, ve společnosti z Tebe zlato váženého pána udělá. Kilo chleba a kilo zlata má stejnou cenu - jak pevná v to je Tvá víra ?
- 729.** Nasytíš diamanty svůj prázdný žaludek ? Kdo nezná „lidskou“ cenu diamantu, ten v něm vidí pouhý čirý kamínek, sklíčko, třpytku.
- 730.** Za jedny brýle dal náčelník domorodců cestovateli všechny své ženy. A Ty můžeš mít brýlí, kolik chceš. Ó, jak jsi bohatý.
- 731.** Den dávno skončil, ale nevnímal to, neboť Bůh k němu stále hovořil.
- 732.** Pokud jíš, co bys nemusel (čili čemu předcházela smrt), tak alespoň upřímně poděkuj, než se do jídla pustíš.
- 733.** Moudrost člověka poznáš zejména podle jeho činů.
- 734.** Jako pstruh v horské bystřině se umí pohybovat životem, kdo Boha v srdci má. Dokáže nejenom rychle a bez větší námahy dosáhnout cíle, ale i stát v naprostém klidu na místě, byť kolem něho zurčí svět a jeho nabídky. Seberyhlejší pohyb, vašeň ani nehoda nedotkne se toho, kdo v hlubině ticha, v Bohu a lásce pevný základ má.
- 735.** Základem šťastného bytí je slušné a nesobecké žití.
- 736.** Zpronevěřil se Ti někdy Pán ? Konej také tak.
- 737.** Říkáme: „Bůh nás nezná, Bůh na nás zapomněl,“ jenomže opak je pravdou, neboť my Jeho neznáme, my na Něho zapomínáme.
- 738.** Něco vysvětlíš posunky, něco slovy, něco musíš zažít na vlastní kůži.
- 739.** „Věř lidem, když Tě tolikrát zklamali,“ říká s pohrdáním rádoby přítel Tvůj. „Věř lidem, byť Tě ještě mnohokrát zklamou,“ praví s vážností Bůh.
- 740.** Lehčeji se rozbíjí, než tvoří. Snadno se kritizuje. Horší je, když kritizovaný odvětí: „Tak pojď a ukaž, jak to umíš Ty.“
- 741.** Kritika je meč, jímž si stínáme vlastní hlavu.

- 742.** Kdybychom byli na místě kritizovaných, zasloužili bychom si obvykle ještě větší kritiku.
- 743.** Dokud to nezkusíme sami, dotud je to jednoduché.
- 744.** Věřím Ti, že na cestě pokory, skromnosti a dobra vytrváš, ač budeš pokoušen a upadat.
- 745.** Tvá víra je nádherný a pevný strom. Tvá víra je a bude Ti oporou.
- 746.** Snů bylo již hodně, naplněných snů milionkrát méně.
- 747.** Kdo naplnil svůj sen, ten, než ho úspěšně naplnil, tisíckrát (na duchu či fyzicky) klesl. Nevzdávej své bohubilé úsilí.
- 748.** Dítě je zrcadlem Tvých tužeb i chování k druhým. Chceš-li se sám se svými neduhy „poprat“, potom dobře a v lásce vychovej své děti.
- 749.** Rodina je základ, jehož duchovní sílu „chytří a světa znalí“ nepociťují.
- 750.** Chytrost a moudrost jsou zcela odlišné pojmy.
- 751.** Nezapíjej nesmrtelné, nezalévej pomíjivé.
- 752.** „Pane, děkuji Ti za dnešní den. Propuště mne, prosím, nyní ze svých služeb, abych Ti zítra sloužil ještě lépe,“ modlí se večer Boha milující.
- „Pane, dej mi zdraví, dobré zaměstnání, hodně přátel a pěkný život,“ šeptá Bohu naopak člověk, jenž jeho učení a výzvy ještě málo pochopil.
- 753.** Bůh je láska, avšak samotný Bůh je víc než láska.
- 754.** Nehledej útěchy na Zemi - na planetě kříže. A zároveň najdi radost na Zemi - na planetě lásky.
- 755.** Déšť sice zchladí vašeň Tvou, jenže nemůže pršet 365 dní v roce.
- 756.** Sluníčko sedmítečné se stalo v lidských očích malou modlou štěstí. Kam poletí? Tak jako my je tento drobný tvor svobodný, tak jako my touží po bezpečí a lásce. Daruj mu je a neber ho do rukou, vždyť se Tě bojí.
- 757.** Buď pozorný, abys poznal, kdy a jak k Tobě Bůh hovoří.
- 758.** S Ním jsi začal, s Ním i skončíš.
- 759.** První o Něm, nakonec do Něho.
- 760.** Jednou, tak jako Atlas, poneseš na svých ramenech svět. Jednou, zatím nespěchej a v síle svého ducha zraj.

- 761.** Poctivé zboží nabídni, poctivou mzdu obdržíš.
- 762.** Kdo mrhá Tvým dílem, ten Ti být dokonalým pomáhá.
- 763.** Snadnější je přejít Hadovu řeku stínů nežli zkrotit své „já“.
- 764.** Mluv, aniž vyřkneš slova. Mluv, budou-li Tvá slova moudřejší než mlčení.
- 765.** V krůpěji ranní rosy utop své „já“. A nejlepší by bylo, kdyby se chtělo samo dobrovolně se utopit.
- 766.** Přílišné nadšení z dobré cesty častokrát svádí a od Boha vzdaluje.
- 767.** Až důvěrně poznáš Boha, naplníš se bezmeznou láskou k Němu.
- 768.** Po vodě půjdeš, dokud nezapochybuješ. Vznášet se budeš, dokud Jeho budeš cítit, dokud po Něm nehasitelnou touhu budeš mít.
- 769.** Nevnímáš vlastní tužby víc než pocity druhých lidí? Nechceš něco na jejich úkor?
- 770.** Báł se jít spát, neboť měl strach, aby Bůh od něho neodešel. Ó, jak moc byl ještě bláhový.
- 771.** Ego se rozplynulo a přelaskavé srdce dotyčného objalo celý svět.
- 772.** „Jak můžeš mně, Bože, tohle všechno dát? Proč mně tak věříš, mně slabému, mně špatnému, mně od Tebe odvrácenému. Ty znáš mne ve všech myšlenkách, dobru, pochybách i nicotných sklonech. Ty víš, že nejsem dobrý, a přesto mě za dobrého pokládáš. Bože, tak málo Ti rozumím. Bože, tak vroucně v Tebe věřím. Bože, tak neskonale Tě miluji.“ Duše kajícíka dozpívala a z jeho očí se začaly kutálet slzy.
- 773.** Když se večer podívám z okna, vždy uvidím nějaké světlo. Když se večer podívám do svého srdce, pokaždé tam světlo není. A vůbec, dívám se opravdu každý večer do svého srdce?
- 774.** Když noc utiší víření světa, neusíná ani Pán, ani vládce temnoty. Vše se jenom zvýrazní. V noci vůbec nebojuj, v noci jenom naslouchej.
- 775.** Nejen srdce, ale i ruce pro službu Bohu připraveny měj.
- 776.** Jestliže tato slova k Tvému srdci nehovoří, asi jiný bude Tvůj pán.
- 777.** Je možné být roky bez představ a potom během jediného dne mít představ a vizí jako za celý život? Ano, je to možné - s Boží pomocí.

- 778.** Až jednou zemřu a půjdu k Němu, bude mně po Vás smutno. Snad do té doby splním úkol, který mně Otec dal. Snad do té doby Vaše duše pohladím a vírou v Boží lásku rozzářím.
- 779.** Bůh jeden jest.
- 780.** V Pravdě se narodil každý. A zpět do Pravdy s Božím požehnáním také všichni jednou dojdeme.
- 781.** Kdo přeorává pole, je stejně důležitý jako ten, kdo tvoří zákony či léčí lidi. Není nízké a podřadné práce. Nízké je pouze lidské smýšlení.
- 782.** Slova bez skutků jsou jako řeka bez vody.
- 783.** Radost je šťávou života.
- 784.** „Slyšel," ale poněvadž v něm nebylo pokory, „slyšel" své vize, a ne vůli Otce na nebesích. Snadno se dáme oklamat.
- 785.** Slunce v noci zasvítilo a k člověku přišel Bůh.
- 786.** Až uvidíš padat hvězdu, padni tváří na zem též.
- 787.** Pokora a Boží láska nemají hranic. Když prosíš, buď na kolenou. Když prosíš, pros čistou duší svou.
- 788.** Ani brvou nehni, když Tě lidé bičují. Ani brvou nehni, jestliže Tě lidé chválí. Své činy viz Božím zrakem a srovnávej je s Láskou.
- 789.** Lidi máš opravdu rád, když se rysy Tvé tváře vůbec nezmění, slyšíš-li z jejich úst velkou chválu a vzápětí z těch samých ostré výčitky.
- 790.** Nenávidět umíme, milovat se učíme.
- 791.** Hlásnou troubu obvykle nepotřebujeme, prospěl by nám spíše tlumič.
- 792.** Ač toho vůbec nejsem hoden, Boží slovo Vám zvěstuji. Promiňte mi to, prosím. A poděkujte Mu, prosím.
- 793.** Když kvůli Bohu nechtěl spát, uspal jej Bůh v náruči.
- 794.** Ó, jak jsem nepokorný. Ó, jak jsem netrpělivý. Myslet si, že něco vím, zdá se mně víc a víc bláhové.
- 795.** Nebudu se zlobit, jestliže mne nepochopíte. Vždyť ani já sám sebe totiž někdy nechápu.
- 796.** V prostředí neúcty, zloby žil a sám začas, byť snažil se poměry kolem sebe změnit, pohlcen zlobou byl. Jednou náhle osvěcen

shůry Uviděl a Bohu se vzdal, neboť pochopil, že každý zápas o ctnost či s nepravostí je bez Něho marný. Pochopil, že Bůh stále dává. Pochopil, že Bůh pozitivně mění. Pochopil a zastyděl se, že člověk obvykle jen bere a stěžuje si.

- 797.** Špetka kmínu a naděje patří do každého pokrmu, jenž vaříš, do všech skutků, které činíš.
- 798.** Jakého ducha do svého díla dáš, takový duch se k Tobě pak obrátí.
- 799.** Laskavost není jen, když Ti někdo ustoupí. Laskavost je také, když Ti někdo zavčas dupne na palec.
- 800.** Žádosti těla nejdou od těla násilně odsekat. Žádosti těla již neklíčí v těle ovládaném čistou duší.
- 801.** Pokud světské odmítáš a mnohého pro Boha se vzdáváš, nesmíš se moc zapírat. Musí to jít z Tebe samovolně, podobně jako řeka přirozeně stéká z horských pramenů do údolí.
- 802.** „Dost bylo toho, co mne od Tebe odvrací. Dost bylo mrhání energií a časem, Bože, co máš nyní pro mne za práci.“ Tak ano i tak ne. Opatrně volme postup svůj.
- 803.** Snad není v tom hříchu, že plný jsem smíchu. Hřích doprovází totiž často smích. Avšak ze srdce jdoucí smích není nikdy hřích.
- 804.** „Děvče moudrá slova slyší, stařec lásku vidí, žena srdcem tančí, muž rodinný příbytek kráslí, jenom já jsem stále kamenný. Obrát mne k sobě, prosím, můj Pane.“
- 805.** Život je hrou, v níž se vítězí i zdánlivými prohrami. Nezřídká prohra u lidí bývá vítězstvím u Boha.
- 806.** Polévka mu vystydla, hlavní chod snědly děti. „Nevadí,“ řekl si člověk, k jehož srdci právě promlouval Bůh.
- 807.** Co a jak do svých úst dáš, to a obdobně z Tvého těla vyjde. Přijímej šlechetně a svými díky kvalitní pokrm ještě zušlechťuj.
- 808.** Pokazit lze vše, napravit též. Kazit je lehké, napravovat mnohdy těžší než nést kamenný trám.
- 809.** Co je v Tobě, co umíš a znáš, to mnohý nemá. Ne ve mně, ale v Tobě, slyšíš dobře a važ si toho.
- 810.** Jestliže Ti Bůh dá kvalitní zrno, neschovávej je pro sebe ani nedávej dobytku, nýbrž zasej je, aby užitek dalo stonásobný.

- 811.** Čti evangelia a spisy světců, do duše vryj si obsah Buddhových slov, žij jako vzorný a laskavý mohamedán, hinduista či Azték. Do mnoha nauk ponoř se plně. A až už nebudeš mít potřebu vynořit se a poznáš, že jediný základ mají, teprve pak o těchto naukách lidem povídej.
- 812.** Zprvu nemusíš chápat smysl toho, co Bůh po Tobě žádá. S důvěrou ale číň to, co žádá.
- 813.** Jistota je někdy nebezpečná víc než velký hladový lidožravý žralok, jehož potkáš v moři, když plaveš daleko od břehu.
- 814.** Bůh Ti ukáže, jak můžeš část svého „já“ vymazat dobrem a láskou. Nedá Ti povel, pouze Ti nabídne ideu a směr.
- 815.** Vše cenné bylo již napsáno. Teď si to najdi, nastuduj a zrealizuj.
- 816.** Pochválen budiž den, kdy ses cesty za svěským vzdal. Pochválen budiž den, kdy jsi v pozemské cestě spatřil cestu k Bohu.
- 817.** Až půjdeš k Bohu, budou Ti občas stydnout nohy obavou z toho, do jakého neznáma kráčíš. Až půjdeš k Bohu, nemusíš se vůbec bát.
- 818.** Jsme lidé, tvorové svobodní, avšak dosti závislí.
- 819.** Nežiješ v nepravosti. Nepravost není. Je jen dobrá volba a volba „já“.
- 820.** Při poznávání Pravdy Tě křesťané možná ukřižují, vyznavači východních nauk zavrhnou, další o Tobě řeknou, že jsi na scestí. Bůh Tě ale nikdy neopustí.
- 821.** V místnosti přebývali dva - člověk a Bůh. Seděli a povídali si. Z místnosti odešel pokaždé nejdříve člověk. Na novou schůzku přišel vždycky první a včas dobrotivý Bůh.
- 822.** Má duše je jako ta Tvá - plná zranění, jizev a touhy po pohlazení.
- 823.** Denně najdi kopec pohlazení pro duši, ale jiným je neber, to se nesluší.
- 824.** V Tobě i v druhých se rozžíná i zhasíná světýlko zároveň. Když záříš, vzkvétá i Tvoje okolí. Chřadneš-li, pohasíná chuť žít i v Tvých nejbližších.
- 825.** Po potápění v moři byl touhy pln, jenomže jak se mohl potápět, když bál se i malých vln.
- 826.** Ani sebevětší peřina, pár tlustých ponožek a šátek kolem hlavy nezahřejí toho, kdo má strach ze zítřků.

- 827.** Bůh má své anděly, král své rádce a koho máš Ty ? No přeci svého partnera (svou partnerku).
- 828.** Napsáno bylo vše dříve, než člověk vynalezl pero.
- 829.** Později bývá někdy pozdě.
- 830.** Bůh dal člověku jistou nabídku a on mu odpověděl: „Dej mně čas a já ji zvážím.“ Člověk začal přemýšlet a počítat. Počítal, počítal a výsledný přínos mu dobře vyšel. Ale nevěřil tomu, a proto si všechno znovu propočítal. Aby měl člověk jistotu, Bůh svou nabídku zdvojnásobil a říkal si: „Teď už to půjde lehce, nyní v klidu a s důvěrou můj návrh přijme.“
Podíval se na člověka, a co uviděl - člověk zase počítal.
- 831.** Cesta k Bohu není obchodování s Bohem.
- 832.** Kam až musí Bůh zajít, abychom šli spolehlivě vskutku k němu ?
- 833.** Moudrostí prince Siddhárthy můžeš oplývat i Ty.
- 834.** Byl jeden mudrc, který často a dlouze meditoval. Jednoho dne se vylila blížká řeka z břehů a zaplavila většinu domků ve vesnici, v níž žil. Mudrc právě meditoval. Jeho mysl, ač se při povodni ocitl až po pás ve vodě, se ani nepohnula. Po čase voda opadla a mudrc meditoval dál. Až skončil, vyprávěli mu vesničané o velké vodě a on nechápal, o čem že to mluví.
Máš schopnost i vlohy dokázat totéž co onen mudrc.
- 835.** Dítě při hře upadlo, skutálelo se z vysokého srázu a hlavou narazilo do stromu. Když k němu přiběhla matka, bylo již mrtvé. Matka své bezvládné dítě pevně přitiskla k srdci a vroucně prosila Boha, aby jí ho vrátil. Bůh se slitoval, dítě ožilo a otevřelo oči.
Také schopnost dát život, kde už není, v sobě máš.
- 836.** Spatříš-li milované moře, nemusíš se do něj hned ze skály střemhlav vrhnout.
- 837.** Abrahám ve snaze zachránit sodomské od pohromy uprosil Boha k téměř nemožnému. Bůh učinil, jak Abrahámovi slíbil, ale přesto jeho slovům Lotova žena nevěřila, otočila se, a v mžiku se proměnila v solný sloup. Jsme dnes jiní ? Jsme dnes již lepší ? Máme dnes pevnější víru ?
- 838.** „Ještě víc a houšť se za nás, Boží Beránku, obětuj," často nevědomky prosíme a chceme, aby Bůh sloužil výhradně nám.
- 839.** Když nebudeme sloužit Bohu, kdo Jeho dílo na Zemi vykoná ?

- 840.** Pes s kočkou, bratr se sestrou mají se rádi - neradi. Až zestárnou, učí této moudrosti děti své, když velmi dovádějí.
- 841.** Kdo osobně poznal Pravdu, toho slova pak jsou většinou Pravdou.
- 842.** Sklony k přejídání se a nenaplněné touhy po lásce jedno jsou.
- 843.** Usiluješ-li o zapomnění bolesti či ztráty, získáš je pochopením smyslu této bolesti nebo ztráty.
- 844.** Mnozí lidé mají ústa plná medu, ale v jejich stopách nezůstává radost v srdcích bližních. O porozumění kázat ještě neznamena jiným rozumět.
- 845.** Strom poznáš podle ovoce, člověka podle jeho činů.
- 846.** Mnohé ve světě tváří se velmi mile, avšak průměty do duchovních sfér má hodně neradostné.
- 847.** Pokud jsi moudrý, nepotřebuješ užívat hypnózy ani minulých životů. Vědět o nich, to ano, ale toť vše.
- 848.** Co je Bohu velmi milé, to se nám často vůbec nelíbí.
- 849.** Nevěř všemu, co slyšíš a čteš. Dále rozšiřuj pouze to, o čem Tě život osobně přesvědčí, co přiblížením se k Bohu sám poznáš a ověříš si.
- 850.** Nehledej uznání ani se netěš ze slávy. Důležitý je pokoj ve Tvé duši a její čistota.
- 851.** Na rozbouřeném moři života si vlajku štěstí ze své lodě strháváme sami. I po rozbouřeném moři života lze bezpečně plout.
- 852.** Opravdu milovat - vroucně a milosrdně - neumíme, ale přesto o čisté lásce kážeme. Pokora a skromnost chybí nám.
- 853.** Díváme-li se do světla, ztrácíme schopnost vidět a řídíme se jenom intuicí. Kéž bychom podobně mnohé světské neviděli a naše pocity byly kormidlem spolehlivě ovládaným pouze Bohem.
- 854.** Někdy se stává, že je v místnosti, sále, autobuse plno, avšak vedle Tebe zeje prázdné místo. Je opravdu prázdné? Kdo na něm sedí, kdo tehdy u Tebe stál?
- 855.** Jestliže vnímáme neviditelné a občas ucítíme neuchopitelné, potom jiným říkáme: „Měl jsem divný pocit, byla to zvláštní náhoda.“ Jenomže v životě není náhod a není pouze tento svět.
- 856.** I ta nejkrásnější růže jednou odkvete a do ohně či kompostu je dána. Nauč se odevzdávat Bohu vše nadbytečné, co máš,

dříve, nežli si to vezme sám. Není to těžké, máš-li snahu, skromnost, pokoru a trpělivost.

- 857.** Bůh přeje připraveným, milosrdným a tichým. Bůh přeje i Tobě.
- 858.** Rytíři bojovali mezi sebou o prvenství. Snažili se ze všech sil, vždyť předtím dlouho trénovali, učili se různým výpadům i obraně. Na jejich turnaj přijel i jeden muž, který k soubojům nastupoval jen ve lněné košili a s malým štítem, a přitom obvykle již první ranou bodce shodil všechny své obrněné soky z koně.
Komu Bůh požehná, ten má zbroj, byť právě není ve zbroji.
- 859.** Hádanku snáze vyřeší ten, pro něhož je hádanka jen hrou. Zapneš-li usilovně svůj mozek, jeho závity při luštění hádanky spíše zavaříš, než že řešení rébusu rychleji najdeš.
- 860.** Kruh jeho životů se uzavřel, neboť byl všemu a všem zcela otevřený, protože žil se vším a všemi v míru a lásce.
- 861.** Ztratíš-li své „já“, úplně se zprůchodníš a čistá síla bude skrze Tebe do světa stále tryskat. Jestliže ztratíš své „já“, budeš utkaný z Lásky.
- 862.** Když naučíš své dítě rozdávat bonbony druhým lidem jen tak, pro radost, pozvedneš je od hmoty k duchu a dobrý život mu připravuješ.
- 863.** Děti počítají kuličky, dospělí peníze, Bůh oceňuje lásku.
- 864.** Co je důležitější - umět naslouchat druhým, nebo je něčemu naučit ?
- 865.** Mlč a jiným naslouchej. Mlč a zase naslouchej. Stále mlč a velmi pozorně ostatním naslouchej a jednou je (snad) budeš také něčemu učit.
- 866.** Zavřenými ústy neprojde špína.
- 867.** Hněv je velmi silný jed.
- 868.** „Tito lidé nám ubližují,“ pravili „všici“, vzali kulovnici a sjednali „právo“.
- 869.** Beránek Boží se již tolikrát obětoval, že si jeho oběti velmi málo vážíme. Umíme poděkovat a jiné blahořečit ? Umíme druhé upřímně pochválit ?
- 870.** Nevysvětluj slova Tebou vyznávaného učení, žij Učení.
- 871.** Bitva, v níž se rozhodneš nebojovat, je často tímto přístupem vyhrána.

- 872.** Je světlo opravdu víc než jenom opak tmy ?
- 873.** Jestliže se rouhám, Bůh ztrestá mne sám.
- 874.** Už vodu Poznání hltavě nepiji, již jsem v ní utonul a tiše klesám ke dnu.
- 875.** Nebuď psychicky na dně ani nehledej a moc nehledej nové světské poznatky. Vznášej se ve vodách Poznání, či spokojeně plav v moři Lásky.
- 876.** Nepravostí mám pořád na rozdávání, ale lásky mám v sobě málo.
- 877.** Mnozí chtějí vědět, kdy se zrodí nová velká hvězda a znovu přijde někdo obdobně dobrý, moudrý a mocný, jako byl Ježíš. Proč ? Snad aby se svátečně oděli ? Denně buď svátečně ustrojený v čistou duši svou a každý den Tě Pán navštíví.
- 878.** Láska není jen v Tobě určených slovech, ale hlavně v tom, jak tato slova prožíváš, řídíš se jimi a předáváš je obecně prospěšně dál.
- 879.** Vzpomínal jeden člověk na druhého, jenž byl jeho srdci velmi blízký, avšak zároveň, vlivem složitějšího osudu, jeho současnému životu dost vzdálený. Jeho srdce zářilo šlechetností, nebyla v něm ani smítka společných bolestí a nedorozumění, tryskaly z něj jedině moc krásné, ničím neohraničené a nezkalené vzpomínky. „Teď jsi ho zachránil,“ pravil Bůh do jeho nitra a vzpomínající člověk udiveně opáčil: „ A čím ?“
- 880.** Buď upřímný tak, až to bude nebezpečné. Buď upřímný tak, až to bude krásné.
- 881.** Jaké je Tvé srdce, takový je i Tvůj přínos pro okolní svět. Myslí svět nepřemůžeš ani neprozáříš.
- 882.** Proč „cítíš“ pravé koleno ? Protože se stále hlavou řídíš a šepot svého srdce neslyšíš. Proč Tě pobolívá levé koleno ? Protože Tvé city neposlouchají zdravý selský rozum, neboť nevidíš to krásné a radostné vůkol.
- 883.** Slyš i to, co druzí neříkají, a uvidíš, co není běžně vidět.
- 884.** Kde střeďáš své poklady, tam se budeš i veselit.
- 885.** Prosil: „Stůjte, již nemohu.“ Bůh se zastavil, ale ostatní lidé běželi dál.
- 886.** Nemluv, že něco dobrého uděláš. Udělej to !

- 887.** Kdyby občas nebyly na obloze mraky, neznal bys, co je to krásný den.
- 888.** Člověk je oázou, z níž žízniví poutníci pijí. I Ty jsi oázou, díky níž si znavení odpočinou, na duchu i na těle pookřejí.
- 889.** V číslech se nevyznám a Bohu rozumím ještě méně. Ale vím, že jsem se mnohokrát přepočítal a že Bůh mne nikdy nezklamal.
- 890.** Ego člověka se chvilku umoudřilo, když dostalo „nářez“ lekcí Lásky.
- 891.** Bůh s člověkem cvičil a náročně ho zkoušel, ale člověk byl přesto šťastný. Byl šťastný, že si Bůh vybral právě jeho.
- 892.** Nemám moc vymést z Tebe ani jednu pavučinu. Mohu Ti jenom, požádáš-li mě, ukázat, kde nějaká pavučina a překážka ke štěstí v Tobě je.
- 893.** Když se slzy ztratily, v duši zavládl pokoj a na tváři se vykreslil úsměv.
- 894.** Přesně nevím, kdo jsem ani proč tu jsem. Ale bezpečně vím, že je krásné, že tu s Vámi jsem.
- 895.** Kormorán krouží nad mořem, Duch Svatý vznáší se nad vodami i nad veškerou pevninou. Povznes se myslí i srdcem k Boží Trojici.
- 896.** Umřel a narodil se. A potom ještě mnohokrát umřel a mnohokrát se narodil, ale pořád to ještě nestačilo, aby náležitě vnímal a Pochopil.
- 897.** „Srdíčko mé, tikej tiše a spolehlivě," prosil člověk. „A Ty buď zase na mne (hlavně svým jednáním) hodný," odvětilo ono jemu.
- 898.** Naděje je bárka, kterou nic nepotopí. I Tvá naděje je bárka, kterou nic nepotopí.
- 899.** Během svého života uvidíš mnoho světél, která starostmi tlumena úplně zhasnou. Měj oči a srdce otevřené, abys nezhasí i Ty sám.
- 900.** Když se svou ženou zplodíš dítě, vytvoříš rodinu a domov. Získáš jistotu, pramen síly, ale zároveň určitou kotvu zpomalující let k Bohu.
- 901.** „Miluješ-li své děti a ženu (muže) méně nežli Mě, nejsi Mne hoden."
- 902.** Kdo chce dojít K Bohu, ať se vzdá všech svých vazeb a řídí se intuicí.
- 903.** Kristova láska zůstane na Zemi navěky.

- 904.** Uč se milosrdenství a úctě k lidem, uč se rozdávat sebe jiným.
- 905.** „Jak se máš," zeptal se první. „Mám se spíše špatně, ale snáším to docela dobře," odpověděl druhý. Mluv pravdu. Říkej, co opravdu právě cítíš. Nic si nevsugerovávej.
- 906.** Obvykle teprve až budeš světsky chudý, staneš se duchovně bohatým. Nelpíš-li na pozemském, získáš poklady jiného světa.
- 907.** Teprve bez vazeb je člověk svobodný. Teprve bez vazeb člověk dobrodiní mnohdy velmi ho omezujících vazeb pochopí.
- 908.** Tele miluje krávu, štěně fenu, dítě matku. Každý plod je bezmezně oddán tomu, kdo mu dal život.
- 909.** Stvořil Tě Bůh. Miluj ho a uč se od Něho.
- 910.** Kdo mnoho čte, již je získávanými informacemi svázaný.
- 911.** Čti často knihy, které jsou Tvé duši milé, avšak neměj jich mnoho.
- 912.** Velikost knihovny pouze slabě vypovídá o moudrosti jejího majitele.
- 913.** Poznání ležící v hlubinách hledáš obvykle jen na povrchu. Dokážeš se k Poznání do ticha ponořit ? Nečekáš spíše, že se bezpracně vynoří ?
- 914.** Když chceš získat opravdu kvalitního učitele, ponoř se do nekonečné lásky a hlubokého ticha, jež máš ve svém srdci.
- 915.** Dobrý učitel nechválí, dobrý učitel netrestá. Dobrý učitel žije pokorně a tiše v Poznání vedle žáka a dává mu prostor, aby se sám učil, aby sám podle své vnitřní touhy a píle kapky Poznání s vděčností přijímal.
- 916.** Kde jsi dnes, tam jsi došel sám. Byla to Tvá volba, dobrota, Tvé úsilí.
- 917.** Na správné cestě vytrvej a pokojně přečkej všechny její otřesy.
- 918.** Zpívej o Bohu, zpívej Bohu, zpívej z Boha, je v tom velká síla.
- 919.** Obětuj se dobrovolně, obětuj se bez důvodu.
- 920.** V každém učení spatřujeme chyby, dokud toto učení nepochopíme a jeho možností nevyužijeme. Potom si již tolik nevšímáme jeho úskalí, nýbrž toho, co v něm sytí naši duši.
- 921.** Jako sníh v ruce rozpustí se malé lidské „já" láskou.
- 922.** Pohlcen chrámovým zpěvem se člověk stal lepším.

- 923.** Nicotné je to, co jsi dosud udělal(a), ve srovnání s tím, co ještě učiníš.
- 924.** Krásná růže má trny. Také život je krásný, i když někdy bolí.
- 925.** Zdrávas Maria, Královno nebe, andělé všichni zdraví Tebe a já pod Tvou ochranou spokojeně usínám, budím se i procházím celým dnem. Zdrávas Maria, milosti plná a děkuji Ti za to.
- 926.** Každá nauka má své mystérium a současně jisté útesy.
- 927.** Shůry se ozvalo: „Tvé prosby slyším a naplňuji každý den. Slyšíš a vyslyšíš i Ty někdy alespoň některé mé prosby a rady ?“
- 928.** Ty že jsi chudák ? Podívej se do svých skříní, do své lednice a spíže. Podívej se na sebe - máš zdravé ruce i nohy. Nejsi chudák. Chudák vypadá a žije úplně jinak.
- 929.** Neplač neplodně nad sebou, spíše svá omezení zavčas řeš.
- 930.** Mnohý slyší Slovo a říká: „Je to jenom slovo. Uvěřím, až na vlastní oči Boha uvidím. Uvěřím, až dostanu důkaz, kterého se dotknu.“
- 931.** Vše pozemské jde ohmatat. Přesto věř také v existenci neuchopitelného a běžně neviditelného duchovního světa.
- 932.** Rozum se svých pravd nikdy nevzdá. Nechej proto rozum rozumem a jdi svou, duši zušlechťující, Cestou.
- 933.** Až už Tě nebude bavit shromažďovat, jsi zralý na další posun vpřed.
- 934.** „Pojďte všichni, kdo se lopotíte, a odpočiňte si v mém stínu,“ nabízí lidem strom. Je hodně míst ke zklidnění a povznesení mysli, je hodně míst k otevření srdce a potěšení duše. Škoda, že je málo využíváme.
- 935.** Až přijde bolest či smutek, měl bys vědět, jak se s nimi vypořádat, měl bys mít na ně své „know how“.
- 936.** „Know how“ (vědět jak) proti bolesti, nemocím a smutku má tři složky. Jsou jimi za prvé zlepšená strava a požívání potravin, po nichž se člověk cítí lépe, je „lehčí“ a psychicky odolnější, za druhé pobyt v místech, kde dobře a rychle dočerpá vitální sílu, například v lese, na oblíbeném místě u řeky nebo na rozkvetlé louce. A za třetí „know how“ proti bolesti, nemocím a smutku obsahuje naplnění duše a její povznesení modlitbou, meditací, Ducha plným filmem, zpěvem, knihou apod.

Znáš své špatné sklony ? Víš, jak je překonat ? Umíš se vyhrabat

z příkopů omylů zpět na cestu a napojit se na Tvůrce ? Máš své „know how“ ?

- 937. Darem je cítit, ne vědět a znát.
- 938. Služ Bohu, a o to víc bude Bůh sloužit Tobě.
- 939. Srdce je víc než jenom poctivě a vytrvale pracující sval.
- 940. Čím méně světského do Tebe vpadne, tím více dobrého a milostivého z Tebe může vypadnout.
- 941. Když na šachovnici života chybí dáma, není král ve své kůži.
- 942. Ve dvou se to lépe táhne, pokud se ti dva dohodnou, kdo, co a kdy bude táhnout.
- 943. Smích podvodníků Tě, jsi-li moudrý, nezraní. Smích podvodníků Tě učí a vede k odpuštění a čisté lásce.
- 944. Půjdeš-li správnou cestou, lidé Ti často neporozumí a budou se Tvým skutkům smát. Bůh Tě ale pohladí, přivine k sobě a zašeptá: „Děkuji Ti.“
- 945. Je černá barva stejně krásná jako barva bílá ? Oblékáme si častěji smutek a nevíru, nebo neposkvrněnou duši plnou nadějí ?
- 946. Rozhodčí našeho života nám častokrát nadržuje. Jeho milosrdenství a odpuštění leží nad všemi zákony. Je milosrdenství a odpuštění také Tvým chlebem, který každý den pečeš a nabízíš druhým ?
- 947. Měnil se mnohem pomaleji než všechno kolem něho. Nejdůležitější ale bylo, že se neustále měnil k lepšímu.
- 948. Výzva, kterou jen plaše odmítneš nebo se před ní zcela nepokoříš, přijde znova. Výzvy a příležitosti nás učí přiměřené aktivitě, skromnosti a hluboké pokoře.
- 949. Sen sice neuchopíš, ale zrealizovat lze.
- 950. Kdo předběhne čas, ten nezřídka čeká na ostatní v nehostinných krajích nepochopení.
- 951. Po ponoření dolů můžeš vzhůru vyletět.
- 952. Litry voňavek potřebují ti, kteří necítí pocity druhých lidí.
- 953. Duchovní brány odemykej tichem, ne abys je bezhlavě rozbíjel silou.
- 954. Tělo je brána, rozum kladivo a srdce klíč.

- 955.** Nemysli si, že musíš myslet a řešení vymyslet. Rozhoduj se intuicí.
- 956.** Tak jako přítomnost dámy na šachovnici představuje pro krále bezpečí, tak v životě je žena pro muže největší ochranou, aby z cesty lásky a soucítění s druhými nikdy úplně nesešel.
- 957.** Obdobně jako ptáci odlétají před zimou do teplých krajin, odvracejí se lidé většinou od člověka, jenž na cestě zlepšování charakteru ustrnul a jehož srdce skoro „zmrzlo“.
- 958.** Necitlivé srdce je jako ledovec, který se plavbou v teplých mořích zvolna rozpustí. Škoda jen, že do té doby natropí určité škody.
- 959.** Každý člověk jednou jasně zasvítí, každý člověk jednou Boha důvěrně pozná, každý člověk vstoupí jednou za prostor a čas.
- 960.** Hledej zejména v sobě. Trpělivě nacházej odpovědi na vše v tichu svého nitra s nekonečnou láskou a s Boží pomocí.
- 961.** Někdo musí ochutnat hodně koláčů, než uvěří, že všechny jsou dobré a jejich společným základem je těsto. Jiný v to, k čemu první dlouze došel, věří již od počátku a jeho cesta k hlubšímu poznání je podstatně kratší.
- 962.** Když učiníš někoho otrokem a svážeš radost v jeho duši, i Ty budeš po dlouhá léta otrokem (například léku).
- 963.** Nejsme někdy jako holubi - kde nám nasypou, tam hned letíme ?
- 964.** Dosažení smíru je mnohem cennější než jednostranné vítězství.
- 965.** V současnosti dokážeme v nejparnějším létě skákat na lyžích, hrát hokej, ale zastavit svou mysl, úkol tak prostý, stále nezvládáme.
- 966.** Bez rozvahy a pokojné mysli by se žádný vítěz formule 1 nikdy nestal šampionem.
- 967.** V ústraní a tichu rodí se Vítězství.
- 968.** Nevzdávej se, sotva začneš. Nevzdávej se ani po deseti nezdarech, jde-li o správnou věc a volíš vhodné prostředky k jejímu naplnění.
- 969.** Jako tichý budík bije srdce vědoucího. Tichý budík čas měří, ale svým zvukem klid nerozbijí.
- 970.** Na řádcích dobré knihy sedí Duch. Cítíš ho, když obracíš její stránky ?
- 971.** Plout po řece plné krokodýlů na loďce s dírou je lepší nežli v této řece plavat bez jakékoli ochrany. S lodkou máš větší šanci

dosáhnout pevného břehu. Druzí lidé, byť jsou (tak jako Ty) nedokonalí, jsou člověku velmi prospěšní na jeho pouti za poznáním.

- 972.** Naučme se přijímat i bolesti, jež nás v životě potkávají. Každý máme na svém plavidle prostorem a časem nějakou díru (chybu z minulosti).
- 973.** Co si zasloužíme, to nás políbí.
- 974.** Na konci svého života buď jako prádlo - čistě vypraný, zcela vyždímaný a nádherně vonící.
- 975.** Člověk páchne nejen potem, ale především tím, jaký je, jak se chová a smýšlí.
- 976.** Máš-li v ústech med, avšak v sobě závist, potom Tvůj dech zapáchá. Máš-li v ústech i srdci med, celý příjemně voníš.
- 977.** Odraz se ke skoku s vírou v Boží pomoc a ze všech sil a zjistíš, že žádná laťka není vysoko položená. Víra Ti ukáže schůdné stezky a řešení i ve zdánlivě neprostupných a neřešitelných úsecích Tvého života.
- 978.** Bůh platí svým ovečkám a beránkům jinak než člověk člověku.
- 979.** Styďme se za to, jací ještě málo laskaví jsme k druhým a nevšímejme si, jak se oni nedokonale chovají vůči nám.
- 980.** Kdybys měl tolik dobrých vlastností jako dohromady ti, jež jsi dnes zkritizoval, byl bys na své cestě vzhůru již hodně vysoko.
- 981.** Dáš-li za dobu svého pobytu na hřišti gól a trefíš tyč, budeš oceněn víc než útočník, jenž za celý zápas ani jednou nevystřelil přímo na branku. Žij. Nehledej výmluvy ani nenaříkej. Žij, abys naplnil, co sis před narozením předsevzal a co učinit máš.
- 982.** Budeš-li mít v duši během dne modlitbu, Tvůj životní motor se nezadře, bude mít tichý a bezporuchový chod a jeho účinnost i síla se zvýší.
- 983.** „Když mlčím, prosíte mluv. Pokud mluvím, neslyšíte mne či mi nerozumíte,“ pravil otec svým dětem a načas se od nich vzdálil.
- 984.** Nepiš na papír, vpij se do papíru. Nemiluj, rozpustí se dávanou láskou.
- 985.** Kosti si člověk může zlomit jenom sám. Souhlasíš ?
- 986.** Každý člověk je Tvůj pomocník, byť někoho tvrdohlavě vnímáš jako strůjce bolestí, nehod a potíží ve svém životě.

- 987.** Díky čemu se zastavíš - stačí rada, značka, musí přijít složitá křižovatka nebo se pokusíš projet i betonovou stěnou ?
- 988.** Silou zed' (problému) nerozbiješ, ale Tvůj duch může zdí (trápením) lehce projít.
- 989.** Čím více ve věčný život věříš, tím je stěna smrti snáze prostupná a za ní Tě nečeká mnohdy nemilé překvapení.
- 990.** Narození a smrt jsou pouhé průchody zdí, která „odděluje“ dva světy. Určitou dobu před a po narození (smrti) vnímá lidská bytost silně a současně oba tyto světy.
- 991.** S nevědomou touhou, aby bylo prozářeno a pozdviženo, přitahuje nižší vyšší. Vyšší je pak nižším přitahováno, aby se poměřilo a zvítězilo nad úklady temnoty i lidskými slabostmi.
- 992.** Obvykle i ve žluté barvě je obvykle malé procento černé barvy. Dá to hodně úsilí, aby žlutá čistě zářila, aby na slunci nebyly žádné skvrny.
- 993.** Tak jako se rozpustí sníh na dlani, tak navěky zmizí ze Země ten, kdo již prost ega trvale žije v Poznání.
- 994.** V Bohu je vše svaté.
- 995.** Zloději, proč se okrádáš ?
- 996.** Život je poušť a Boží slovo oáza plná vody.
- 997.** Proč hledáš pohlazení tam, kde nést máš kříž ?
- 998.** V přítomnosti ochutnáváme plody minulosti.
- 999.** Vše, co nás během života potkává, je zrcadlem naší lásky a světla v naší duši.
- 1000.** Svatba není „módní“ čin, nýbrž úplné odevzdání se. Dvě duše se touhou po sobě tetelí a slibem věrnosti i vzájemné pomoci v jednu splynou.
- 1001.** Kdo udržuje dlouhodobý vztah se svým partnerem (partnerkou) bez svátosti manželství, ten se tomu druhému nikdy zcela neoddá. Miluje ho, pomáhá mu, obětuje se, ale... V čem vězí uvedené ale ? Na kolik se v takovém „otevřeném“ vztahu jeden druhému skutečně odevzdá ?
- 1002.** Pro některé lidi žijící v manželském svazku se stává časem z manželství jen nevýznamné slovo. Paprsky ze srdce přestanou k tomu druhému tryskat a duše partnerů naplní beznadějí a prázdnota. Opět dávat lásku naučíš svého milého (svou

milou) jedině vlastním příkladem, jen vlastním zájmem o jeho (její) život, bolístky a tužby.

- 1003.** Nelíbí-li se Ti něco, nevyřešíš to odmítavým postojem či ignorováním.
- 1004.** Bůh ho vyslyšel, aniž prosil. Dokážeš se zachovat k jiným obdobně ?
- 1005.** Darem je spojit lidské s božským, darem je vidět v lidech jedině to krásné a dobré.
- 1006.** Je velmi málo kvalitních převaděčů přes most zdánlivosti a početné jsou zástupy těch, kteří touží přejít. Chceš-li přejít rychle, jdi spíše sám. Chceš-li přejít rychle, jdi s převaděčem nejvyšším - s Bohem.
- 1007.** Svět je klam, ale také námi obdělávané pole a naší víry chrám.
- 1008.** Cestu vzhůru máš předestřenu, tak po ní trpělivě s láskou jdi.
- 1009.** Už zítra naplň svůj sen.
- 1010.** Snem bývá často to, co můžeš, budeš-li vytrvalý i moudrý, uskutečnit.
- 1011.** Neprošlapanými, úzkými cestami, s kříži na zádech a s modlitbou na rtech i v duši kráčejí beránci Boží za pastýřem svým.
- 1012.** Byl jsi ustanoven vládcem nad sebou samým.
- 1013.** Poddej se proudu a počkej, kam Tě řeka osudu dovede.
- 1014.** Někdy je mlčet stříbro a nekonat zlato.
- 1015.** Poctivou prací a pomocí svým nejbližším Boha obvykle uctíváš.
- 1016.** Pokorně snášet těžký osud neznamena nechat si rozervat duši.
- 1017.** V poledne budeš určitě chtít jíst, a proto neotálej, abys do té doby hodně dobře navařil.
- 1018.** Na talíři máme dílo své.
- 1019.** Usnulo chtění a kolem člověka se rozlila nádherná zlatavá záře.
- 1020.** Slabosti druhých lidí nejlépe pochopíš během řešení svých obyčejných starostí.
- 1021.** Straň se i nestraň lidí. Obojí má na Cestě svůj čas.
- 1022.** Skromností a pokorou si odíváš krásné šaty a vznášíš k Bohu.

- 1023.** Kdo jasně „svítí“, ten už úspěšně prošel utrpením i dlouhou tmou.
- 1024.** Někdy je lehčí lámat skály než se rozhodnout. Každé rozhodnutí něco stojí, každé rozhodnutí něco dává. Rozhoduj se v klidu, rozhoduj se po tichém setkání s Bohem, rozhoduj se vedený láskou.
- 1025.** Od přírody spějeme k robotům, od oslovení Boha utíkáme k vesmírným počítačům; ale je to opravdu správné ?
- 1026.** Až se zatřpytí Tvé oko slzami, budeš lepší.
- 1027.** Upřímný je ten, kdo říká pravdu, ale přitom nezraňuje.
- 1028.** Umění vyložit druhým cestu je dar i břemeno zároveň.
- 1029.** Ve chvílích, kdy nevěděl kudy dál, mu Bůh nejvíc srdcem napověděl.
- 1030.** Nesyp si popel na hlavu, stačí Tvá upřímnost a čestné jednání.
- 1031.** Ve stánku koupil, co nepotřeboval, neboť se mu trhovce zželelo.
- 1032.** Peníze jsou hnůj pod lidské štěstí. Hnoj lány a životy vůkol, avšak hlavně se do hnoje nezahrabej.
- 1033.** S pozemskými hodnotami neumíme nakládat. Co si počneme, až svěřeno nám bude nebeské ?
- 1034.** Budeš-li vzhůru patřičně obrácen, vždy se včas dozvíš, co udělat máš.
- 1035.** Muži rádi hledí po navoněných a nafintěných princeznách pochybného původu, ale doma chtějí mít spolehlivé a pracovité Popelky.
- 1036.** Život se svalnatým hrdinou akčních filmů doprovázejí četné starosti, neboť mnohé rozbije a dost lidí si znesváří. Romantický milovník Ti zase doma máloco spraví a vylepší. Tak vidíš, Tvůj partner je přece jen ten nejlepší.
- 1037.** Vyber si, co obětuješ. Čas ? Peníze ? Štěstí ? Zdraví ? Vyber si, v nejlepším případě musíš obětovat alespoň jedno.
- 1038.** „Jsem možná na hlavu, avšak žiji bezstarostně a rád,“ řekl blázen pošetilemu vědci, který chtěl vyzkoumat lék proti lidské marnivosti a za dlouhé roky bádání nevymyslel zhora nic.
- 1039.** Zapršelo. Malé „já“ člověka se v kapkách rozpustilo, voda odtekla a dotyčný Zazářil.
- 1040.** Je nepodstatné, že neumíš zpívat. Hlavně, že zpíváš rád.

- 1041.** I postavu chudáka nebo postavu ve hře okrajovou dobrý herec rád zahraje. V každé roli lze vyniknout, druhým přinést štěstí a něco dát.
- 1042.** Nemáš-li jít, kam právě chceš, vezme Ti Bůh boty, klíče, ztěžknou Ti nohy či zmeškáš spoj. Až půjdeš tam, kam dojít máš, dostaneš od Boha křídla, moudrost a lásku.
- 1043.** Ani silná bouřka nepřehlušila nářek nešťastných lidí. Ani během silné bouřky si lidé neuvědomili, jak malí, slabí a nepokorní jsou.
- 1044.** Proč jsi nešťastný ? Jenom protože nemáš, co právě moc chceš ?
- 1045.** Zbav se světské zátěže, a duchem vzlétneš.
- 1046.** Omyly drží nás na zemi, láska nám dává schopnost letět k Bohu.
- 1047.** Pokořil rekordy, techniku, druhé v dovednostech, ale v souboji se sebou samým byl bezradný.
- 1048.** Pochop, že vše tak, jak to právě je, bývá k něčemu dobré. K tomuto poznání přidej všechny chápající lásku, trochu bylin, lehčí stravu, a svá bolavá kolena určitě vyléčíš.
- 1049.** Nemocnému člověku Bůh fouká na jeho rány a ukazuje mu cestu ke zdraví. Ale člověk obvykle neslyší, nevidí, necítí. Má jen sebe a své plány.
- 1050.** Lidské ego se nad sebou zastydělo a málem díky tomu zemřelo.
- 1051.** Rákosku si volí každý uličník a vypočítavec sám.
- 1052.** Řeky a moudrost tečou shora dolů.
- 1053.** Až voda dojde do moře, stoupá k nebi. Až člověk Pozná, jde tamtéž.
- 1054.** Nezřídka i ve stánku Božím Bohem a jeho radami mrháme.
- 1055.** Božím chrámem je celý svět.
- 1056.** Mnozí hledají Prázdno, Probuzení, rozpouštějí své „já“, a přitom si ani nevšimnou, jak se znova naplňují egem, které k nim přichází mazaně z opačné strany.
- 1057.** Nejsem palič dobra, ale přítel Váš. Říkám to, co víte, ale nepřiznáte si.
- 1058.** Po dobře vykonané práci usnul jako nemluvně. Obdobně druhým lidem rozdávej i služ a poté odpočívej.
- 1059.** Vědecký pokrok je většinou chladný jako náruč prostitutky.

- 1060.** Matce přírodě člověk poroučí jen málo, avšak velmi ji ničí.
- 1061.** Příznivý vítr z plachet si bereme sami.
- 1062.** Mocný je, kdo Ví. Svou moudrost ale Vědoucí ukazuje zřídka.
- 1063.** 1 + 1 + 1 = rodina.
- 1064.** Nedělej si život těžším - neboj se nemocí a neříkej, že jsi zbytečný.
- 1065.** Starý strom není bezcenný, starý strom poznal během života mnohé.
- 1066.** Měl auto světové značky, ale mezi městy se jeho motor zastavil. Koupil si kvalitní boty, a přesto mu na nich záhy upadl podpatek. Boží vůli se vzepřeme, ale nevyhneme, a co je pro nás dobré, to Bůh vykoná.
- 1067.** Byl v bezpečí, dokud nezatoužil po světském.
- 1068.** Naděje něco mít a získat ho zcela pohltila.
- 1069.** Nezasloužila si, aby se jenom o druhé starala, a proto si ji Bůh poměrně brzy k sobě vzal. Odešla, aby si konečně chvíli odpočinula.
- 1070.** Ve své skromnosti odmítala i nabízenou lásku.
- 1071.** Rozdávej moudře, aby Tvá duše časem nevolala: „A co já ?“
- 1072.** Slyšíš řeč své duše ? Vnímáš nápovědy svých strážných andělů ?
- 1073.** Až byl odevzdaný, vyprahlý a přestal vzdorovat, začal ho Bůh utvářet.
- 1074.** Na římse spatřil promrzlého a hladového Boha, a tak mu do krmítka nasypal trochu tepla do břicha.
- 1075.** Koláče z Ducha jsou ještě lepší než od maminky či babičky.
- 1076.** Bůh nezná přesčasy ani nástup do práce.
- 1077.** Měl krásné auto a oblek saténový, ale byl málo šťastný. Pak měl jen trochu chleba do úst, hodně lásky v ženě své a byl mnohem šťastnější.
- 1078.** Proč stále kdesi marně hledáš poklad, který máš i nyní před sebou a na dosah ?
- 1079.** Protřel si oči a konečně (zrakem Božím) uviděl.
- 1080.** Svým rozhodnutím zmařil naděje mnohých, ale zase jiným jím velkou naději dal.

- 1081.** I když dostaneme všechny odpovědi, stále máme otázky.
- 1082.** Koryto bylo plné, ale jeho obsah dost zapáchal. A tak se šel nasytit sluncem na rozkvetlou louku. Málokterá příležitost bývá ta pravá a máloco lákavé máš využít.
- 1083.** Ani třeskutý mráz nezasáhl toho, kdo hořel Bohem.
- 1084.** Popřáli si navzájem zdraví a potom mu u bohatě prostřeného stolu dali pořádně zabrat.
- 1085.** Tvé tělo se uzdraví, dáš-li mu prostor, čas a látky, které potřebuje. Tvé tělo se uzdraví, uzdravíš-li svou duši.
- 1086.** Pánem jsi skoro nenasytným, pánem jsi dost netrpělivým, pánem jsi málo moudrým. Výsledkem potom je, že Tě všechno bolí.
- 1087.** I šedivý dědeček byl kdysi pohledný a statný jinoch. Dnes se mu sice fyzických sil nedostává, ale moudrosti a zkušeností má na rozdávání.
- 1088.** Někdo si na stáří schovává berle po rodičích a známých, jiný je nadnášen a potřebu berlí oddaluje či zcela ruší tím, že jde duchovně stále vpřed (charakterem vzhůru) a díky tomu chodí i v pokročilém věku dobře.
- 1089.** Kdo nepotřeboval ani ve stáří berle a dobře se pohyboval, ten do poslední chvíle svého života opravdu smysluplně žil a znal radost.
- 1090.** Prášek na spaní Ti někdy spánek dodá, ale jindy zabije naléhavý vnitřní hlas. Proč nespíš ? Co teď řešíš ? Čeho se bojíš ? V co zase nevěříš ? Dokážeš se odevzdat, říct: „Bud' vůle Tvá" a věřit v Boží pomoc ?
- 1091.** S lékem zacházej jako se zlatem i jedem zároveň.
- 1092.** Utrhl bylinu a zničil drobný život. I léčivých bylin měj doma přiměřeně. Také léčivým bylinám děkuj, když čaje nebo výtažky z nich užíváš.
- 1093.** Kosa je pro trávu Boží vůle naplnění. „Co neutrhnu já, stejně zkosí žnec," řekne si člověk, jenž byliny sbírá, ale tak jednoduché to zase není.
- 1094.** Smíchej dohromady všechny dobroty, jež máš v kuchyni, a nebude se to dát jíst. S potravinami i s dosaženým poznáním zacházej moudře.
- 1095.** Jeden člověk našel na cestě pětistícovou bankovku. Zprvu byl nadšený, posléze marně přemýšlel, kdo ji ztratil a komu asi chybí.

- 1096.** Nechováme se někdy jako hyeny ? I hyeny mají srdce...
- 1097.** Normální člověk si chodí do divadla hlavně odpočinout, duševně se pozvednout a pookřát. Často ale o přestávkách diváci houfně z divadla zklamání odcházejí. Nerozumí diváci modernímu divadlu, nebo moderní divadlo nechápe pocity obyčejných lidí, kteří sedí v hledišti ?
- 1098.** Neplete si současná filmová a televizní tvorba někdy pohádky s horory ? Otevírají i dnešní (moderní) pohádky našim dětem srdíčka ?
- 1099.** Kdyby jej dříve více hladili, byl by dnes mnohem lepší.
- 1100.** Je těžké rozdávat pod ranami jedině lásku, ale není to nemožné.
- 1101.** Slunce svítilo a ptáci zpívali. Jedni lidé byli nešťastní, že nemají práci, jiní zase pracovali přesčas až do pozdního večera a toužili jít domů - ven, na svobodu. Každý prožíváme, co se právě potřebujeme naučit.
- 1102.** Porozuměl sobě, až byl plný totálního nerozumu.
- 1103.** Dobrým prostředkem, jak se více nebo méně znemožnit, je politika a vedoucí funkce. Dobrým prostředkem, jak poznat své slabiny i dary shůry, je politika a vedoucí funkce.
- 1104.** Je sice bezpečnější být někým vedený než jiné vést, ale bez vedení by loď narazila na útesy nebo najela na mělčinu.
- 1105.** Funkce je místo pro snaživé kaskadéry. Funkce nezkazí jen ty, kteří již dokáží rozdávat i lidem pozorně naslouchat.
- 1106.** Prosme, aby lidé vládnoucí státu vládli srdcem a národ je poslouchal.
- 1107.** Kritizuješ-li politika, jsi horší než on. Nemáš právo kritizovat, ale máš právo jeho volby.
- 1108.** Kdyby novináři psali pouze o důležitých věcech a předkládali jenom prověřená fakta, polovina deníků a časopisů by zkrachovala a ty ostatní by měly maximálně poloviční rozsah. Kdyby bylo deníků a časopisů méně, zatoužili bychom po nových.
- 1109.** Na lidském váhání a zvědavosti je založený mnohý byznys.
- 1110.** Televizi ovládáš tlačítky Ty, TV Tě neovládá (ovšem když to nepřipustíš).
- 1111.** Jako kost v krku chutná debata politiků po nedělním obědě.

- 1112.** Kolik dárků jsi dal na vánoce Ježíši ? A kolik dal On Tobě ?
- 1113.** Hodovat je lepší než po hodech uklízet či sám se stát jedním pokrmem.
- 1114.** Je-li Tvá láska k Bohu silnější než k opačnému pohlaví, není již žádná žena, žádný muž pro Tebe nebezpečím.
- 1115.** Celou noc hovořil s Bohem a ráno vypadal i cítil se jako po flámu.
- 1116.** Odpočiň si, nic Ti neuteče.
- 1117.** Každodenní nalézání rovnováhy je jednou z největších lidských slabín. Rovnováha je křehká, ale dosažitelná.
- 1118.** Na cestě je křižovatka. Kudy dál ? Rovnou za srdcem s přispěním zdravého rozumu.
- 1119.** Skály, na které s oblibou vylézal, jej tělesně skoro strhaly, avšak duševně velmi posílily.
- 1120.** Svět lze měnit k lepšímu i s lopatou v ruce.
- 1121.** Ty budeš pracovat a já Tobě zpívat. Souhlasíš ?
- 1122.** Trhali jej na kusy, ale neroztrhali. Odešel včas se vztyčenou hlavou sám.
- 1123.** „Ty jsi mír náš, Ty jsi mír náš,“ zpíval si při práci tiše člověk a druzí se na něho dívali jako na blázna.
- 1124.** Kluci s kluky, holky s holkami, beránci a ovečky s pastýřem svým.
- 1125.** Zbědovaný je dnešní svět, ale lze ho napravit. Zbědovaní jsme i my, ale můžeme být lepší.
- 1126.** Svět je mozaika z maličkých kamínků. Chceš-li ho zkrášlit, neber do rukou balvany výčitek, výhrůžek a kritiky, nýbrž malé bílé oblázky pochval, uznání a smířlivosti.
- 1127.** Kdo zprvu nepochopí, pochopí později.
- 1128.** Spoustou cest vede pastýř ovečky své. Povídej druhým o své cestě, avšak nikomu ji nevnucuj.
- 1129.** Obvykle jsme žábou na prameni vlastního štěstí.
- 1130.** Dobré příběhy a filmy mívají pěkný konec, všechno se v nich obrátí ve vítězství lásky a spravedlnosti. Piš a toč svým životem jedinež dobré příběhy a filmy.

- 1131.** Kdybys neměl televizi, rozhlas, noviny, telefon, internet, kdybys byl odkázán pouze na to, co sám uvidíš, uslyšíš a poznáš, v co bys věřil, jaký bys měl světonázor a vzor ?
- 1132.** Představa života na pustém ostrově, daleko od ostatních lidí nás sice občas láká, ale kdyby se stala realitou, brzy a rádi bychom se jí vzdali.
- 1133.** Nezvykli jsme si být hýčkáni ? A neodvykli jsme přitom hýčkat druhé ?
- 1134.** Když hladíš druhé, avšak na sebe nehleď, není důvod ke chvále.
- 1135.** Po smrti stojíce před Bohem říkáme, že co jsme dělali pro sebe, dělali jsme pro Něho.
- 1136.** Lež má krátké nohy. Pravda ji vždy brzy doběhne a její o nápravu se snažící „šťouchnutí“ obvykle bolí.
- 1137.** Neklam druhé, ale ani sebe.
- 1138.** Objektem zájmů pirátů jsou bohatě naložené lodě, objektem zájmu Svůdce člověka je lidský rozum.
- 1139.** Výmluva se najde mnohdy lépe a rychleji nežli chuť do práce.
- 1140.** Sluhou jsem byl dříve, než jsem se narodil.
- 1141.** Ve stínu je slunce příjemnější a rovněž lidský duch zraje lépe, když je trochu vzdálený od lidského hemžení.
- 1142.** Silný provaz je vytvořený z mnoha tenkých souběžných nitek. V jednotě a společném zájmu je velká síla.
- 1143.** „Prodávám sny a velmi levně,“ volal obchodník, a rázem bylo u jeho krámků plno.
- 1144.** Lákavá sleva v obchodě avizovaná na letácích bývá obvykle dírou do naší kapsy.
- 1145.** Šťastný, že levně nakoupí, koupil dvojnásobek toho, co potřeboval.
- 1146.** Z čím větší výšky člověk spadne, tím více nařká, tím více si uvědomí.
- 1147.** I při pletení svetru lze meditovat. Ruce pletou a mysl medituje. Tělo koná, myšlenky se zklidňují až zastavují.
- 1148.** Svůj hlad po pohlázení ukojíš nejlíp tím, že sám jiné nějak pohladíš.

- 1149.** Solární pletení jsme s Bohem spojeni. Žij radostně a napájen láskou rozdávej ostatním lidem rozličná pohlazení.
- 1150.** Onemocnět lze i z opojení mocí.
- 1151.** Jak blízko jsi Bohu, takovou sílu mají Tvá slova i myšlenky.
- 1152.** V něze a jemnosti je ukryta velká duchovní síla.
- 1153.** Uzdraví se trvale ti, kteří se pozitivně neobrádí, nezastydí a nezmění ?
- 1154.** Naděje a víra dokáže z outsidera udělat velmi zdatného závodníka.
- 1155.** Nechováš-li se k jiným dobře, nejsi zlý. Jen se snažíš být spokojený, avšak cesta k tomu, kterou sis vybral, není ta nejlepší.
- 1156.** Nekamenujte ty, jejichž chování se Vám nelíbí ani jim neslibujte trest od Boha. Vlastním příkladem jim ukazujte lásku, neboť ji nejvíce potřebují.
- 1157.** Co kdo (vhodného) chtěl, to mu dal a stále měl dost, aby rozdával dál.
- 1158.** Jak je hlava vzdálena od srdce, tak dlouhá je ideální duchovní cesta. Řid' se srdcem, na druhé dívej se srdcem. Rozdávej a odpouštěj srdcem.
- 1159.** Sebe uvězněného v kuse ledu uviděl, zastyděl se, a led jeho sobectví rychle roztál.
- 1160.** Myšlenka něco mít vyhnala z duše dotyčného Blaženost.
- 1161.** Učitel čekal, až jeho žák promluví.
- 1162.** Nemusel se učit, učilo ho To samo.
- 1163.** Slepice sezobává zrní, lidé sbírají bankovky. Ze zrní jsou vejce, z bankovek dosti často problémy.
- 1164.** Moci peněz neodoláš. Vzdej se bohatství. Naplněná Cesta je víc nežli pohodlný život v blahobytu.
- 1165.** Co člověk shledává bohatstvím, to je většinou duchovní chudobou.
- 1166.** Nehledej v lidech. Hledej (s pomocí Boží) v sobě, hledej v Bohu.
- 1167.** V nemoci bývají obsaženy i dary sebepoznání, skromnosti a pokory.
- 1168.** Sebe poznávej rovněž poznáváním, ale nikoli souzením druhých.

- 1169.** Kdybychom měli méně práce, nedělali bychom tolik zbytečností ?
- 1170.** Na Cestu si můžeš koupit buchty v obchodě, anebo dostat domácí koláče od Mámy.
- 1171.** Můžeš-li si vybrat, nikdy nevybírej sám.
- 1172.** Jdeš-li správně k Bohu, pořád se neotáčíš a nevybočuješ ze směru, temnota Tě nikdy nedožene a nepohltí.
- 1173.** Kdo hromadí pozemské radosti, ten s nimi vrší i související starosti.
- 1174.** Kapka z poháru Poznání Ti dá více než moudrost všech knihoven.
- 1175.** Vnější vůbec nevnímá ten, kdo právě mlčením s Bohem rozmlouvá.
- 1176.** Hovor s Bohem je jemu naslouchání. Není otázek, jsou jen odpovědi.
- 1177.** Chceš-li jít Cestou, buď si jistý, že z ní několikrát sejdeš. Necháš-li průběh své cesty zcela na Bohu, kráčet budeš bezpečně a jejím středem.
- 1178.** Pokora je matkou bohulibých činů.
- 1179.** Nebylo žádné z Tvých slov šipkou, jež se bolestivě zabodla do srdce jiného člověka ? Omluvil ses ? Kál ses ?
- 1180.** Šlehačkou na dortu života je pro Tvé okolí již to, že jsi. Příliš nevymýšlej a více miluj.
- 1181.** Neměň své okolí silou. Pozitivní dávej i vyzařuj a vše láskou prozařuj.
- 1182.** Vyzařuj dobro, aniž si vysokou kvalitu z Tebe jdoucí energie uvědomíš.
- 1183.** Tělem Tvým se jednou oheň nebo červi nasytí, avšak duši Ti nikdo nevezme. Pečuj zejména o to, co je věčné.
- 1184.** Jsi-li s někým u stolu, vnímej též, kdo u stolu chybí. Mysli i na hladové a nuzné, rozděl se o lásku i dary života, pomáhej jiným a syť je.
- 1185.** Bůh je ve věcech i mimo věci. Bůh je osoba i zcela neosobní. Bůh je cesta k sebepoznání a zdroj všeho.
- 1186.** V okamžiku, kdy se pocítíš být dobrým či až dokonalým, spadneš.
- 1187.** Vítězství a úspěch neznamenaají, že dále půjdeš ještě lépe. Vítězství a úspěchy Ti vytvářejí prostor pro díkyvdání, jsou prubířskými kameny lidské skromnosti a pokory.

- 1188.** Způsobíš-li jinému starosti, sám sebe hubíš a do potíží zaplétáš.
- 1189.** Cílem života je jistá bezcílnota, oproštění se od všech plánů, jež plodí „já“ a úplné odevzdání se do služeb Pána. On Ti ukáže Tvůj cíl a pravdivě Ti ozřejmí, proč žiješ i co máš dnes učinit na jeho vinici.
- 1190.** Inteligence a nabyté vědomosti jsou hráze, které přehrazují průzračný tok mysli i cestu za Poznáním.
- 1191.** Voda Poznání protéká i skrze přehradní hráz. Před hrází i někdy za ní ale teče mnohem pomaleji nežli voda ničím nespoutané řeky s přirozeným korytem. I rozum lze (pouze) k jistému duchovnímu růstu využít.
- 1192.** Co voláš, to Ti rovněž dává - sílu, víru, určitou úroveň prozření, jisté schopnosti i duchovní ochranu.
- 1193.** Víš, jaké duchy k sobě voláš a jaké síly ve skutečnosti aktivizuješ? Znáš se? Jsi opravdu dobrý a láskyplný?
- 1194.** Předběhneš-li vývoj a názory většiny lidí, nevracej se zpátky k davům, nechtěj se jim zavděčit a pořád dělej, co máš. Počkej, a lidé přijdou za Tebou sami. Vždyť i žíznivý hledá studánku, ne studánka žíznivého.
- 1195.** Klíč slepí papír i dřevo, ale svá ústa slepíš (a moudře budeš v pravou chvíli mlčet) jedině Ty sám.
- 1196.** Až v tichu budeš déle pobývat, tak lidsky porosteš a budeš duchem prospívat.
- 1197.** V klidu a bez otázek hledej (nejdůležitější) odpovědi.
- 1198.** Máš starosti, co se v Tvé rodině bude dít, až jednou zemřeš? Tvé starosti jsou zbytečné - budeš tu navěky, vždyť jsi věčný.
- 1199.** Kdo při výstupu vzhůru již nemůže a odpadne, ten není špatný, jen chvíli odpočívá. Až síly dočerpá, vydá se znovu cestou vzhůru.
- 1200.** Největší proroci spíše mlčí, nežli horlivě druhým něco povídají.
- 1201.** Pravý učitel ponechává obsah učení na přirozeném výběru žáka, pravý učitel je zářícím bodem, jehož žák touží dosáhnout.
- 1202.** Ega rozpuštění vyžaduje všech světských tužeb z mysli vypuštění. Ega rozpuštění dosáhne jedině člověk s jasně zářícím srdcem.
- 1203.** Rychleji než mizí ranní rosa, obvykle usychá Tvá snaha být lepším. Proč se Tě výdrž nadržuje? Jsi trpělivý? Kam a za čím pořád spěcháš?

- 1204.** I na správné cestě se nezapomeň vracet a o prožitém rozjímat.
- 1205.** Neohlížíš se příliš zpět ? Dívej se hlavně kupředu.
- 1206.** Co dobře umíš, to časem začneš trochu kazit. Opakování je matkou moudrosti a znakem požehnaných.
- 1207.** Nechodíš kvůli zbytečným obavám z přešlapu dokola ? Rozhodni se v klidu a čiň. Bůh Tě, poprosíš-li ho a jeho rady vyslyšíš, správně povede.
- 1208.** Nasadil si tmavé brýle, aby neviděl světlo. Nasadil si tmavé brýle, aby před ostatními lidmi ukryl svou duši.
- 1209.** Napůl slepý je ten, kdo vidí jen to, co sám chce vidět. Vidí, ale poněvadž zůstává stále na povrchu věcí a dějů, je skoro slepý. Slepec je na tom oproti němu mnohem lépe. Očima sice nevidí, ale všechno kolem sebe velmi dobře, do hloubky a často skoro k podstatě vnímá.
- 1210.** Ztvrdneš-li, bude Tě život trochu bolet. Budeš-li žít lásku, Tvé utrpení se postupně vytratí a Tvůj život se stane letem nad loukou plnou květů.
- 1211.** Nikdy nebuď pyšný na to, jaký jsi, bez Boha bys toho nedosáhl.
- 1212.** Neovladatelná ponorka, která klesne až na dno moře, je odsouzena k zániku. Člověk bez víry a na dně duševních sil sice neumírá, ale velmi trpí. Věř v krásu zítřka, věř svému Otci na nebesích, věř v moc lásky.
- 1213.** Naději si bereš sám, naději jít opět radostně životem stále máš.
- 1214.** Dost bylo slz pro pár nezískaných cetek, nyní směřuj k věčnému.
- 1215.** Vždy, když v něm umřela žádost, Blaženost vyrostla.
- 1216.** Málokdo dokáže shodit zátěž z hlavy dříve, nežli kůň života shodí smrtí z hřbetu jeho. Málokdo důvěrně pozná Boha dříve, než zemře.
- 1217.** Pořád buď připravený a neochvějně věř, že Ti zavane příznivý vítr.
- 1218.** Toužil letět vzhůru, jenže kvůli přehnané snaze se zaryl do země. Ale i pády rosteme, také pád nás může (jsme-li vnímaví) poučit.
- 1219.** Zlomky úplného otevření pročištěné mysli jsou nejcennějšími vteřinami našeho života.
- 1220.** Šimrám Tě dotěrnými slovy, abys otevřel své srdce a pevnost Tvé mysli se vzdala lásce.

- 1221.** Nad vším, co vidíš, je To. Ve všem, co cítíš, je To. Vedle Tebe, nad i pod Tebou i v Tobě je právě teď To.
- 1222.** To je prázdné. Syn Boží vkrácel do Otce.
- 1223.** Když nevíš, co máš dál dělat a nic se Ti nedaří, tak se alespoň usměj.
- 1224.** Myslel si, že vykonal dílo sám, avšak bylo jich mnohem víc, jenom nebyli vidět.
- 1225.** Pokud Ti pacient děkuje, že se dodržováním Tvých rad zbavil dlouhotrvajících obtíží, je největší cenou jeho díky to, že si uvědomíš, že Pán je stále s Tebou, pomáhá Ti, žehná Tvým krokům a věří Ti. Jestliže se Tvůj pacient či ztrápený člověk uzdravil, k Bohu se přiblížil.
- 1226.** Nikdy nezklameš Boží důvěru, pokud budeš Bohu zcela oddaný.
- 1227.** Bůh nám dává chléb, avšak hospodařit s ním příliš neumíme.
- 1228.** Konflikt zalitý láskou všech zúčastněných ztratil své ostny. Konflikt, jenž byl odevzdán do vůle Boží, se rozplynul.
- 1229.** I když byl skoro prach, stále ještě málo chápal a tak jej život dále mlel.
- 1230.** Zklidnil se a rozzářil. A jako písek mezi prsty zmizely všechny jeho chyby, zůstalo Prázdnno a on se Probudil.
- 1231.** Právo něco říkat má ten, kdo předtím dokázal dlouho mlčet.
- 1232.** Když ihned nezareaguješ a chvíli mlčíš, tak nejlépe pochopíš jinými vyřčená slova.
- 1233.** Podávaný lék je jistá objížďka na cestě k cíli. Ale také objížďky jsou dobré, jestliže přímá cesta je (rozumem) zatarasena.
- 1234.** Co se říká tiše a s velkou důvěrou z očí do očí, to se často vzápětí dozvedí všichni kolem. Dodržuj slovo, které bližnímu dáš.
- 1235.** Neměj žádné tajemství ani nikdy nekuj pikle. Buď upřímný, laskavý a přímý k druhým. Jestliže se Ti to trvale a přirozeně podaří, máš skoro vyhráno.
- 1236.** Mysl sice nemá váhu, ale výrazné životní potíže se na tělesné váze dotyčného tím či oním směrem projeví.
- 1237.** Mlčením se nejlépe se Stvořitelem i s lidmi promlouvá.

- 1238.** Z hemžení světa odešel do pouště vyprahlé duše, aby nakonec jejím zušlechtěním došel do rajske zahrady.
- 1239.** Člověk pomalu klopýtal k Bohu, byť si myslel, že jde hodně rychle.
- 1240.** Pokora a skromnost zastaví člověka včas před chybnými skutky. Je ale pokora a skromnost naším každodenním chlebem ?
- 1241.** Nesužuj se už tím, co Ty sám pozitivně nezměníš. Změň radši sebe, obrať se do ticha, rozplyň se v lásce, a vše vůkol tím k lepšímu změníš.
- 1242.** Bůh jedině miluje. Bůh rány neoplácí ani člověka netrestá.
- 1243.** „Hromy a blesky sešle za Tvé činy na Tebe Bůh,“ zvolal jeden věřící člověk na druhého a nadále žil v domnění, že on sám je dobrý.
- 1244.** Učiň jediný nesmělý krůček k Bohu, a Bůh Ti poletí vstříc.
- 1245.** Uděluj své mysli i tělu často dovolenou, odpočívej a vnímej okolní krásu. Pravidelně viz Lásku, která Ti dává chuť žít.
- 1246.** Ty jsi pán mysli i těla svého. Buď jejich dobrý hospodář.
- 1247.** Rohlík s čajem a láskou chutná lépe nežli vybrané pokrmy konzumované ve společnosti skoro ledových srdcí.
- 1248.** Měl obavy jen do chvíle, než se ponořil do oceánu Bytí. Až se do něj ponořil, poznal, že je to dobré, že oceán i Bůh je bezpečí a láska.
- 1249.** Dům se staví z velkých panelů, přičemž beton panelu je z drobných kamínků spojených cementem. Obdobně člověk dospívá k velkým skutkům každodenním správným jednáním.
- 1250.** Každý skutek vycházející ze srdce a rozzářený láskou je velký.
- 1251.** Co účinněji léčí - pobyt v matičce přírodě, či výtažek z jejich plodů ?
- 1252.** Nikdy nic nezavrhuj ani neber jako jedinou možnou cestu a řešení.
- 1253.** Pomocí vnějších potíží docházíme k vnitřnímu sebepoznání.
- 1254.** Jazyku srdce a učení lásky rozumí každý, všichni lidé různé pleti.
- 1255.** Nahý se narodil a jen jediné šaty si na poslední pozemskou cestu vzal. Přesto se celý život honil za majetkem. Jednal moudře ?
- 1256.** Rodinné poklady pominou, ale Tvá duše je věčná.
- 1257.** Kdyby nepospíchal, vybral by si také za svého učitele utrpení ?

- 1258.** Snaha být dobrý, milý a nechybovat někdy zastíní lásku dotyčného.
- 1259.** Miluj, a otevřeš se Bohu. Miluj, a poznáš duchovní svět.
- 1260.** Dává veškerou moudrost a poznání člověku Bůh ? Jestli ano, proč mu nevěříš.
- 1261.** Na cestě k Podstatě byl hodně daleko, dokud se nepočal považovat za strůjce svého poznání.
- 1262.** Střež se moci a vlády nad jinými, vyhledávej službu druhým a lásku.
- 1263.** Oplýval bohatstvím, jenomže náležitě nepoznal ani jiným nerozdával lásku. A proto žil ve smutku a bez skutečných přátel.
- 1264.** Ostrohranný kámen vhozený do řeky je po mnoha letech bez hran, hladký a v ruce příjemný. I člověk s přibývajícimi roky zlidští a zjemní se.
- 1265.** Zdánlivě skoro bez práce měl neustále chutné koláče. Mnozí mu to záviděli, ale málokdo viděl, kolik úsilí, sebezapření a lásky vynaložil, než dokázal v trvalé Boží přítomnosti žít.
- 1266.** Sytil jej Bůh. Chtěl se o své štěstí rozdělit s ostatními a volal: „Pojďte a naberte si.“ Ale okolní lidé jeho slovům i vyznávaným hodnotám nerozuměli a nevěřili. A tak šli dál a reptali, jak těžký a nelítostný je život.
- 1267.** Umřel bohatý a dost známý člověk. Na „onom světě“ uviděl nejprve Světlo, ale začas v krajině ponurých představ přebýval.

Umřel člověk chudý a skromný. Také on po své smrti uviděl Světlo. Potěšilo jej a poté tak jako každý musel jít dál. V říši Ducha mu jeho čistá duše na cestu stále jasně svítila.

- 1268.** Každý (i ten posmrtný) tunel začíná i končí. A cesta po jeho projetí pokračuje nahoru nebo dolů. Chováš se tak, abys po smrti vzlétl k Otci ?
- 1269.** Balónek naplněný lehkým plynem - héliem - stoupá vzhůru a letí až do oblak. Naopak kámen položený na vodní hladinu se potopí a klesne ke dnu, neboť je těžký. Člověk láskyplný, tolerantní a milosrdný, povznesený nad materiální starosti, je jako hélium. Kdo s životem často zápasí, ztvdne, je skoro jako kámen a duchovně klesá.
- 1270.** Z blankytu nebe lze lehce spadnout, nádobu ležící na dně kalné řeky je možné vyzvednout. Záleží na lidech a jejich chování.

- 1271.** Ptali se jeho i jiných. Věděl, ale přesto mlčel. Nebylo totiž důležité ani vhodné ukazovat, že ví.
- 1272.** Lepší je nosit v sobě neochvějně Boha než mít „pouze“ pevné zdraví. Nežijeme jen tady a teď. Každý z nás jednou zemře a „vyloupne se“ z těla.
- 1273.** Smrt přijímej pokorně - asi jako návštěvu zubaře. Potom, až jednou k Tobě přijde, Tě pohladí a nepotrápí.
- 1274.** Zřekl se nadbytečného majetku i většiny přátel a s velkou láskou se připoutal k Bohu. A nesmírně tím vyrostl.
- 1275.** Život jí nepatřil, odevzdala ho Bohu.
- 1276.** Vnímal Boha a povídal si s ním. S lidmi ale nenalezl společnou řeč, lidé mu většinou nerozuměli.
- 1277.** Služ druhým a neovládej je. Miluj všechny a rozdávej se jim.
- 1278.** Když se ve své duši těsně spřátelil s Bohem, někteří známí od něho raději utekli.
- 1279.** Nebyl blázen, pouze tiše a láskyplně říkal, co mu našeptával Pán.
- 1280.** Pouze to, co vychází ze srdce, je od Boha a čisté. Naslouchej i konej srdcem. Jednej mírně o ohleduplně.
- 1281.** Zastyděl se, a plamínky světla se v jeho srdci opět rozhořely.
- 1282.** Kdo většinou jenom opakuje, co již řekli (nebo napsali) druzí, ten se podobá papouškovi. Jdi svou vlastní, jedinečnou cestou.
- 1283.** Obrácen do ticha svého nitra věděl všechno, co potřeboval, aniž četl knihy a noviny, poslouchal rozhlas, či díval se na televizi. V tichu svého nitra našel Boha - zdroj veškerého poznání.
- 1284.** Poznání našel v lásce.
- 1285.** Měl dvě mince a tři rozdal. Tu poslední, prosbu, dal ze srdce. A jeho prosba, aby bližnímu v nouzi bylo pomůženo, se vyplnila.
- 1286.** Vyléčil ho tím, že mu dopomohl k zaměstnání. Vyléčil ho tím, že mu ukázal, kam má v budoucnosti směřovat. Vyléčil ho tím, že mu předestřel, čeho si má více všimnout a co je lepší nechat bez povšimnutí.
- 1287.** Mudrc si v přítomnosti vědce čmáral jen tak po papíře. Najednou vědec radostně vyskočil, neboť v těchto poznámkách objevil vyřešení

svého mnohaletého úkolu. Kdo Dospěje, ten snadno nachází odpovědi.

- 1288.** Dva lidé, kteří byli plni víry a krásně souzněli, spojili své myšlenky. Společný pramen poznání a pokory ozářil jejich obecně prospěšné otázky a nabídl jim správné odpovědi.
- 1289.** Řekl, co jej právě napadlo, a potvrdil, co lékař zjistil až po několika náročných vyšetřeních.
- 1290.** Jsi-li oddaný Bohu, i Tvá ústa patří Bohu. Chraň svá ústa od světských nečistot, pýchy a smilstva, a Bůh jimi k maličkým, ztrápeným, nemocným a tápajícím promluví.
- 1291.** Léčitele dělá léčitелеm z velké části poznání dosažené lékaři. Kdyby léčitel zavrhl vše, co je původem lékařské, neznal by mnohé orgány, souvislosti a pochody v lidském těle. Kdyby léčitel zavrhl veškeré lékaři dosažené poznatky, byl by jenom šaman a šarlatán.
- 1292.** Jako tropických palem na severním pólu je léčitelů, kteří nevyužívají lékařské poznatky.
- 1293.** Neházíme na druhé často a snadno bláto pomluv? Nečistíme bláto špatných činů a myšlenek na svém duchovním šatu obvykle, teprve až jsme k tomu okolnostmi donuceni?
- 1294.** Co uděláš pro lidi dnes, to zase Tobě zítřek připraví.
- 1295.** Kdo chvátá světem rychleji: mysl člověka, nebo dostihový kůň?
- 1296.** Ryby mu na udici velmi braly, a tak se od vody nemohl odtrhnout. Moudrý snadno dokáže odejít od honosně připraveného stolu, uprostřed nejlepší zábavy, bez pohnutí mysli se vzdá šance vyhrát statisíce.
- 1297.** Velký je člověk, který chápe a miluje druhé lidi i v jejich slabostech.
- 1298.** Bezkonkurenčně největším učitelem lásky je Bůh.
- 1299.** Dokud se hosté kavárny hotelu - hledající i léčitelé - bavili srdcem a rozumně zapojovali mysl, neodcházel. Popíjel džus, minerálku, usmíval se a tančil. Po hodině veselé zábavy ale začaly nabírat na síle lidské pudy. Minutu po dvanácté, až poté, co uvnitř uslyšel: „Co tu ještě děláš?“, zaplatil, rozloučil se a z kavárny odešel. Na pokoj přišel pár minut po desáté hodině.
- 1300.** Kdo nesměle klepe na „nebeskou bránu“ a o vpuštění alespoň na chvíli vroucně prosí, tomu Bůh otevře svou náruč dokořán.

- 1301.** Lidská pohodlnost a pudy odvrací od cesty vzhůru i požehnané jedince.
- 1302.** Miloval svou ženu tolik, že na Boha a cestu k němu úplně zapomněl.
- 1303.** „Bože, až vyrostou a dostudují moje děti, budu jen Tvůj," řekl člověk, a od toho okamžiku začal jít zpátky.
- 1304.** Kolik potřebuješ vidět a zažít zázraků, abys uvěřil v Boha ?
- 1305.** Pomáhal druhým lidem ke zdraví tím, že za ně vroucně prosil, aby je vyléčil Svatý Duch. On sám stál opodál a sledoval divy, jež konala Láska.
- 1306.** Byly dvě ženy. Nepříjemné gynekologické potíže trvaly u obou několik měsíců a do jisté míry komplikovaly jejich partnerské vztahy. Od léčitele obdržely přibližně stejné rady, přičemž druhé ženě se léčitel věnoval trochu víc, přestože její onemocnění bylo méně rozsáhlé. První žena se za měsíc uzdravila a telefonicky poděkovala. Zdravotní stav druhé se zlepšil pouze krátkodobě. První nemocná se snažila, vynaložila úsilí a cosi i pochopila. Druhá vyposlechla, avšak neposlechla. Čekala zázrak skrze jiného, sama na oltář odpuštění, lásky k druhým i k sobě dala málo.
- 1307.** Bude člověk, který půl roku stoná a je práce neschopný, zdravý jako rybička po jediné návštěvě u léčitele ? Mnoho lidí si myslí, že ano.
- 1308.** Trápíš-li se v nemoci, oddej se s důvěrou Boží pomoci.
- 1309.** Kdo je trpělivější: sběrači hub, anebo nemocní lidé ?
- 1310.** Opravdu každý touží po lásce ? Ale dokáží všichni i milovat druhé ?
- 1311.** Aby byli lepší a jejich alternativní léčebné postupy účinnější, založili organizaci. A jejich Otec zaplakal.
- 1312.** Hodně se báli vrchnosti a úřadů, avšak málo byli Boha bojní.
- 1313.** Když zavřete slavíka do zlaté klece, bude dál krásně zpívat anebo se zpěvem přestane ?
- 1314.** Pomoc druhým nezačíná dohadováním se o moci a postech v nějaké organizaci. Pomoc druhým vždy darováním lásky je.
- 1315.** Ve volbách volíš zejména ty, kteří chtějí rozhodovat a touží být viděni. V menšině jsou mezi volenými poslanci a obdobnými zastupiteli opravdu Bohem k tomu přivedení, pokorní a moudří.
- 1316.** Až všichni budeme dělat, pro co jsme se narodili a čemu dobře rozumíme, zavládne mír i v politice.

- 1317.** Chudý, bezbranný, nemocný a úřady zmítaný je dobrý politik dříve, než se začne angažovat ve vysoké politice. Až se stane zastupitelem a dosáhne solidního platu i společenského postavení, už jen zapomíná na vše předešlé a těžké. Vědomí „Jsem důležitý“ vytlačí z jeho vnímání soucítění s obyčejnými lidmi, zamlží vzpomínky na uskromňování se nejen před výplatou a časté rozhodování o velkých výdajích jej dovede ke klamu: „Mám málo.“ Světský člověk těžko odolává cinkotu peněz, lákavým nabídkám a svůdným protislužbám.
- 1318.** Chceš-li na duchovním poli opravdu něčeho dosáhnout, nezajímej se o politiku. Sleduj ji jen občas zpovzdáli. Měj přehled, ale nebuď okolním děním sevřený. Nejdůležitější je, abys pořád měl dobré a laskavé srdce.
- 1319.** Teprve upoután na lůžko v nemocnici poznal, že lidé potřebují více kvalitní zdravotnictví nežli silnou armádu.
- 1320.** Po škole nechtěl pracovat, byl nezaměstnaný a smál se těm, kteří chodili do práce. Jako zaměstnanec stávkoval za vyšší mzdy a pomlouval neschopné nadřízené. Až podnikal, láteřil na stát, hledal uličky k ulití peněz a všem tvrdil, že přece nebude živit úředníky a důchodce. Jak se stal důchodcem, vstoupil do hnutí za posílení jejich jistot. Když těžce onemocněl, naříkal: „Proč, vždyť jsem neublížil ani mouše.“ Až ležel v nemocnici, divil se, že zdravotnictví nemá peníze a huboval na lidi, kteří neodváděli státu daně. Na náhrobek si přál vytesat: „Byl to dobrý člověk.“
- 1321.** Člověk je obvykle jako víno - čím je starší, tím bývá lepší. Člověk je jako víno - také se někdy zkaží.
- 1322.** Když vosa, která vlétla do bytu, neslyší Tvé: „Uleť,“ oženeš se po ní mucholapkou. Neposlouchá-li Tě dítě, naplácaš mu na zadek. Nerespektuje-li suverénní malý národ přání jiného, většího, je z toho často válka.
- 1323.** Malí a slabí vytáhli proti velkým a silným jedině, když už opravdu nemohli, byli velmi zoufalí a neměli co ztratit. Velcí vstoupili do soubojů s malými skoro vždy, když cítili příležitost něco od nich získat.
- 1324.** S Boží pomocí uneseš každý kříž.
- 1325.** Někteří lidé si moc oblíbili žvýkačky. Nedrtí je zuby stejně jako druhé ?
- 1326.** Neutíká člověk opitím se před vlastními chybami a představami

druhých ? Nehledá náhodou opitím se marně a špatnými způsoby lásku ?

- 1327.** Byla to hodná manželka, jestliže ji muž musel na slovo poslouchat ?
- 1328.** Věřil sobě, ale nevěřil jí, a tak se jejich společná něžná pouta roztrhla.
- 1329.** Z horka utekl do zimy, a během ní vzpomínal na horka.
- 1330.** „Beze mne to nepůjde,“ řekl si, zavřel srdce a „postavil si hlavu“.
- 1331.** Požádal sympaticky vystupujícího člověka o nezištnou pomoc. Vtom se otevřenost bližního změnila a jeho laskavost zmizela. Nejsme stejní ?
- 1332.** Lehké je kázat, jak to má udělat jiný, horší je osobně učinit obdobné.
- 1333.** Když držíš svou ženu za ruku, cítíš Vaši lásku ?
- 1334.** Byli od sebe sto kilometrů, přesto přesně věděli, jak se tomu druhému právě daří. Láska hřeje, nezná hranic a překonává všechny vzdálenosti.
- 1335.** Jídlo před podáváním kořeníš. Dáváš-li někomu dar, dochuť ho láskou.
- 1336.** Síť mobilních telefonů navazuje rychlé spojení mezi lidmi, kteří si zatelefonují. Obdobně se okamžitě propojují osoby, jež na sebe pomyslí. Na koho si vzpomeneš, s tím právě jsi a energeticky se srovnáš.
- 1337.** Něžné pohlazení a příjemné slovo mívají v nesnázích mnohdy větší cenu než peníze a sliby.
- 1338.** Když někomu něco dobrovolně dáš či pro něho uděláš, zapomeň, že jsi mu to dal nebo udělal. Nic Ti nedluží a nemusí Ti vracet.
- 1339.** V bytě už neměl skoro místo, avšak ke spokojenosti mu stále ještě mnoho věcí chybělo. Neznáš ho náhodou ?
- 1340.** Chudák jej poprosil o to, co dotyčný už nepotřeboval. Ale on odloženou věc raději chvíli s nevolí opět užíval, než aby ji s radostí věnoval.
- 1341.** Dobrých rad nedbal. Pochopil, až ho to zabořilo.
- 1342.** Mobilní telefony a počítače jsou ošidní pomocníci - někde nám (času a radosti) přidají, jinde zase (času a vitálních sil) uberou.

- 1343.** Žádné dílo, žádný čin nemá pouze jednu rovinu, jeden rozměr. Na všechno dívej se komplexně, na všechno pohleď srdcem a skromně.
- 1344.** Bratr pochválil bratra, že mu pomohl proti dalšímu bratru. A jejich Otec zaplakal.
- 1345.** Dav oslavoval vítěze. Moudrý šampión se ale snažil ukrýt a být sám.
- 1346.** Kde se sejde lidí víc, tam mnohdy z Ducha nenalezneš zhola nic.
- 1347.** Vše je Bůh a u všeho dlí jeho Svatý Duch. Proč to nevyužíváš ?
- 1348.** Na poraženém stromu je nejvíce drobných větví, které v ohni brzy vzplanou a rychle dohoří. Obdobně většina lidí má, přijdou-li do jejich života potíže, velmi dobré úmysly, jenže tyto rychle uhasínají, jakmile se situace zlepší anebo jestliže se jejich tělesné schránce uleví.
- 1349.** Zazvonil budík a člověk vyskočil do nového dne jako splašený kůň. Kdyby ráno povznesl, zklidnil svoji mysl, nebyl by den, do něhož právě vstal, příjemnější ?
- 1350.** Bylo mu (jí) dobře, dokud neucítil(a) touhu po ženě (muži).
- 1351.** Bez ženy (muže) byl (a) jako ryba bez vody.
- 1352.** „Bože, prosím, pomoz mně," volej. „Bože, uč mě Tvé lásce," pros.
- 1353.** Nejúčinnější volání je ticho v nitru doplněné šlechetností v srdci.
- 1354.** Pastýř zná důvěrně své stádo a ví, co jeho ovečky potřebují. Bůh zná i Tvé tužby, aniž promluvíš. Bůh vyplní Tvá přání, když ho poprosíš.
- 1355.** Proč až beznaděj bývá krokem k objevení naděje a Otce ?
- 1356.** Nebesa jsou i tráva, po níž chodíš.
- 1357.** Nebraň se, ale zároveň se nenechej zbytečně udusit, svést anebo spoutat. Všim, co děláš silou, se odkláníš od své (duchovní) Cesty.
- 1358.** „Všechno, co vím, mi dal Bůh," pravil slovatný učenec a jeho kolegové si začali mezi sebou šeptat: „On se asi z přepracování zbláznil."
- 1359.** Pro své zdokonalení si něco můžeš přečíst, ale podstatné si musíš „na vlastní kůži" a ve vlastním životě zažít.
- 1360.** Vše zprostředkované nebo opakované je pouhá kopie. Každý člověk je originál, a proto má jít vlastní cestou.

- 1361.** Nakolik máš rád velkou bolest, která vyčistí nepřístupná zákoutí ega a vymete Tvou pýchu ? Není jiný, příjemnější způsob ? A hledáš ho ?
- 1362.** Netruchli, když Ti lidé nerozumějí. Je to úplně normální.
- 1363.** Lidský rozum říkal: „Stačí," jenomže Bůh měl jiný názor a tak ve své práci pokračoval.
- 1364.** Pokládáme obyčejné a prosté lidi za své nejlepší učitele ?
- 1365.** Bedlivě pozoruj, co zatím (kvůli zahledění se do světského) nevidíš.
- 1366.** Učitel mu podal moudrou knihu a řekl: „Nečti ji." Žák zprvu nechápal, ale pak si smysl jeho pokynu uvědomil. Knihu nečetl, knihu prožil.
- 1367.** Číst - nečíst, mít - nemít, milovat - nemilovat. Stačí být v Něm.
- 1368.** Poznání je v Tobě i v knihách. Teď to víš a správně to zkombinuj.
- 1369.** Kořeny nadějí vytrhal svým světským konáním a duchovní pasivitou.
- 1370.** Někdy usilovně konej, jindy vůbec nic nečiň. A hlavně to nepopleť.
- 1371.** Včera byl na to čas, zítra je na to čas, dnes je na to čas. Nejde o to, zda to uděláš nyní či později. Jde o to, abys to udělal správně a pořádně.
- 1372.** I silná (např. mezilidská) bouře Tě vede k následnému vnitřnímu tichu.
- 1373.** Cítil velkou úzkost, ačkoli nebyl v úzkých. Nebál se, i když svým jednáním riskoval a šlo mu o život. Takto se běžně chová mnoho lidí.
- 1374.** I v dokonalém Mistru je špetka lidskosti.
- 1375.** Na svých vzorech si nevšímej lidských chyb. Pozoruj je ve chvílích, kdy jsou Bohu blízko, kdy jasně září a jsou velmi dobří.
- 1376.** Čeho si všímáš, to Tě k obrazu svému přitahuje a utváří.
- 1377.** Tvým učitelem je rovněž zloděj, byť jeho tvrdé učení odmítáš jako nezasloužené.
- 1378.** Že druzí padají ? Hlavně Ty pořád stoupej. Nejvíce ovlivníš vlastní život.
- 1379.** Chceš-li být šťastný, tak ze své hlavy a jednání vyhod' nepodstatné.

- 1380.** Moudrému stačí to, co právě má, pošetilý pláče pro to, co ještě nevyzkoušel a nezískal.
- 1381.** Pád lidské duše bývá často zevně velmi příjemný.
- 1382.** Z mouky se pečou koláče, z peněz se rodí lidské neštěstí.
- 1383.** Soustřeď se na klid a na lásku. Obojí totiž stále opouštíš.
- 1384.** Je snazší neudržet se na kladině (na správné cestě) nebo ji přejít (duchovní cestu skoro bezchybně projít) ?
- 1385.** Neobhajuj se ani nevolej do světa, jaký jsi. Svět už to ví.
- 1386.** I ze snů se někdy tvrdě procítá, i sny Tě mohou správně navést.
- 1387.** Když se vzdáš naděje, souhlasíš s prohrou.
- 1388.** Je-li chodba temná a na další cestu není vidět, řid' se citem, posviť si srdcem a láskou, kterou v něm máš.
- 1389.** Porážkou (vepře) oslavil vítězství. Mají všichni živí tvorové pro Tebe stejnou cenu ?
- 1390.** Byl vegetarián, avšak jeho vystupování ubíjelo ostatní lidi.
- 1391.** Vtipné kaše snědl přespříliš a jeho humor pak lidi víc bolel než těšil.
- 1392.** Žil na tomto světě mimo tento svět.
- 1393.** Partii vyhrál bezděky učiněným tahem. Kdo ale vymyslel, kdo mu poradil a do ruky vložil tento skvělý tah ?
- 1394.** Velkou touhou vyhrát v loterii začal jít život dotyčného rychle z kopce.
- 1395.** Když měl v mysli prázdno, cítil se duševně nejlépe.
- 1396.** Více je pravděpodobné, že z duchovní cesty sejdeš, než že dosáhneš jejího cíle. Přesto se nikdy nevzdávej, Bůh Tě nikdy neopouští.
- 1397.** Zvolal: „Běda Vám,“ a nejvíce tím ztrestal sebe.
- 1398.** Jdou všichni, kudy mají ? Rozdávají všichni lásky, kolik mohou a mají ?
- 1399.** Svět je jako rozbité zrcadlo. Uklízej jeho (nejenom Tebou vytvořené) střepy, abys brzy našel Blaženost.
- 1400.** Počítal, co ještě nezkusil a nemá, a tím se odvrátil od Boha a lásky.

Lze změřit cenu lidského života získanými penězi a nabytými věcmi ?

- 1401.** K hlasu svědomí se často chováme jako k bouřce - zavíráme před ním rychle svá srdce obdobně jako okna před bouří.
- 1402.** Hranice mezi státy jsou jako ploty mezi sousedy. Vymezují, co je mé a co Tvé, poskytují bezpečí a lze přes ně také křičet na druhého.
- 1403.** Svými slovy kousal jako pes, ale na rozdíl od něho nebyl věrný.
- 1404.** Domácí zvířata často nahrazují citlivým ženám lásku, kterou nedostávají od svých mužů.
- 1405.** Člověk tíhne k zvířatům, jestliže nepozná lásku od lidí. Člověk tíhne k zvířatům, když dobré srdce má.
- 1406.** „Rozvedeme se," řekla nespokojená žena. „Tak dobře, necháme to na příště," odvětil její o cosi moudřejší muž.
- 1407.** Toužila po něm natolik, až se stala jeho dcerou.
- 1408.** Obvykle nepozná svou chudobu ten, kdo získá velké bohatství.
- 1409.** Splněnou touhu doprovodilo zklamání. Splněnou touhou zrodila se další - jen o trochu jiná.
- 1410.** Když většina lidí poctivě pracovala pro jiné, ona „opisovala" slova moudrosti, která ve svém nitru uslyšela od Boha. A Bůh poděkoval všem.
- 1411.** Teprve až byl zcela zoufalý, poznal, jak svou ženu nesmírně miluje.
- 1412.** Opravdových přátel mívá člověk obvykle méně než prstů na ruce.
- 1413.** „Ode dneška už to s nimi půjde jenom z kopce," povzdechli si svatebčané. „Následující dny a roky budou nádherné," snili novomanželé. Kdo z nich měl pravdu ?
- 1414.** Lidský život je příjemný tak, jak moudře se chová jeho pán.
- 1415.** Slzami vykřesali jiskru, vymyli duše a opět se zcela odevzdali jeden druhému.
- 1416.** Slíbil(a) jsi manželce (manželovi), dětem i Bohu, že je budeš mít rád(a). Dodržuj svůj slib !
- 1417.** Byl kamenem, rostlinou, zvířetem, avšak dnes, jsa člověkem, do přírody chodí málo a že z ní vzešel, nepoznává.
- 1418.** Vkroč do lesa, aniž bys z něj vyhnal Boha. Chováš se v přírodě dobře ?

- 1419.** Rozumem nedojdeš k lásce, ale láskou k rozumu ano.
- 1420.** Když člověk láskyplně a pokorně vzdychá, umírá jeho pýcha.
- 1421.** Peníze a majetek na Cestě zdržují. Svůdnou moc peněz přemůžeš jedině poctivostí a skromností.
- 1422.** Bůh nepočítá ani nekalkuluje, co se bude dít dál. Bůh jedině miluje.
- 1423.** Sen ani lásku druhého člověka si nevynutíš.
- 1424.** Den a noc k sobě patří a prolínají se jako muž a žena ve svém konání.
- 1425.** Růže voní stejně člověku věřícímu i nevěřícímu. A obdobně miluje Bůh všechny své ovečky.
- 1426.** Někomu daný slib je spíše marnost. Rozhoduje a hodnotí se až čin.
- 1427.** Vyřčené: „Udělám to později“ často znamená: „Neudělám to nikdy.“
- 1428.** Srdce nemá vůči Bohu výhrady, naopak rozum v Boha ani nevěří.
- 1429.** Slunce je spravedlivější než lidé - svítí na všechny, dává všem.
- 1430.** Jak nadýchaný musí být polštář, abychom s důvěrou a dobrovolně spočinuli v Bohu a dbali jeho rad ?
- 1431.** Nerozbíjíš představy jiných lidí, chceš-li je přesvědčit o své pravdě ?
- 1432.** Bůh nás miluje takové, jací jsme. Chováš se k druhým také tak ?
- 1433.** Je moudré sledovat vlastní život, pošetilé radit jiným, jak mají žít.
- 1434.** Mlčením mu pomohl nejvíc. Světské se usadilo a duchovní rozzářilo.
- 1435.** Ztišil se a druhého, který seděl vedle něho, napadlo řešení.
- 1436.** Nabízej a dávej všem pravé v pravý čas z pravého místa - ze srdce.
- 1437.** Pokud příliš myslíš na druhé lidi, odtrhuješ se i je od Boha k vlastním představám, které jsou v jisté míře ovlivněny Tvým egem.
- 1438.** Požil lék, a ublížil své duši. Požil lék, a jeho zdravotní problém zmizel.
- 1439.** Tebou hledané štěstí je skryto v lásce k ostatním a tichu v duši.
- 1440.** Láska se nedá plánovat, láska z Lásky žije.
- 1441.** Smrt obrací pozemské hodnoty v prach, ale během života rozdaná láska zůstává navěky.

- 1442.** Doporučení: „Pokoř se“ ego vždy přeslechne.
- 1443.** Kamna v provozu a dobrý člověk vyzařují teplo. Palivo v kamnech jednou dohasne, opravdu dobrý člověk hřeje vůkol stále.
- 1444.** Pomůže Ti pád, neúspěch či nemoc pochopit, vzchopit se a příště už jednat a smýšlet správně? Povede Tě srdce opět bezpečně dál?
- 1445.** Abys vskutku rozséval slovo Boží, nesmíš nic plánovat, minimálně chtít i mít, neboť to vše ničí lásku a napojení vzhůru.
- 1446.** Pomůcky, které nám pomáhají k pokoře, jednou odložíme. Jenomže většinou na ně zapomeneme dříve, nežli jsme opravdu pokorní.
- 1447.** Učil jej tím, že ho nejprve několikrát odmítl.
- 1448.** Kdo se bojí smrti a nepoloží se dobrovolně na obětní oltář služby Bohu s důvěrou a láskou, ten nemůže Naleznout.
- 1449.** Jestliže Tvé ego ožívá, Poznání se Ti vzdaluje.
- 1450.** Neviděl vše, co prožil, jako dobré, a tudíž nenašel štěstí a pokoj v duši.
- 1451.** Pocity křivd bývají nepřekonatelnou závorou na cestě k Poznání. Odpouštěj chybujícím.
- 1452.** Byl krásný, když nepřemýšlel. Jakmile se zamyslel, záře kolem jeho těla pohasla.
- 1453.** Dobrovolná ztráta předznamenává vítězství lásky.
- 1454.** Srdci nevládne rozum, v srdci lásku máš.
- 1455.** Rozdaná láska žije navěky. Co uděláš pro druhé, to Tě přežije.
- 1456.** Opravdu si myslíš, že dobré srdce je největším bohatstvím člověka?
- 1457.** Žena je křehká a zároveň odolná rostlina. Díky moři lásky v srdci vykvétá, i když je neopatrným zahradníkem (vlastním mužem) pošlapána.
- 1458.** Pochvalami, něhou a láskou povznášej svou partnerku (nebo svého partnera) k nebi.
- 1459.** Kostel byl plný duší, jež toužily svítit, ale mnohým v tom bránil rozum.
- 1460.** Odevzdat své tužby a opustit vlastní ambice bývá mnohem těžší než darovat potřebným nějaké peníze.

- 1461.** Ohlédl se, přičemž myslel na budoucnost, a jeho duše zkrásněla. Ohlédl se ze zvědavosti, a (duševně) zabloudil.
- 1462.** Kupředu jdi s láskou a obezřetně. Jdeš-li kupředu, dokaž se na chvíli také zastavit.
- 1463.** Spěchal, neboť viděl jen svůj cíl. Proč vytoužený cíl postupně ztratil ? No protože k němu moc spěchal.
- 1464.** Žijeme ve společnosti, ale ruku na srdce - vidíme kromě sebe stejně jasně i druhé ? Vnímáme, co jiní potřebují ?
- 1465.** Nicotné jsou slabosti druhých oproti Tvým vlastním slabostem.
- 1466.** Rozkoš je rozkošná odtud potud. Nemívá příjemné často nepříjemné důsledky ? Zprvu nejsou vidět a když se časem bolestně projeví, dotyčný volá: „Proč ? Tohle si nezasloužím.“
- 1467.** Neexistují okolnosti, které by Ti zabránily jít opět správnou cestou.
- 1468.** Nakupujeme pro své tělo a smysly, nikoliv pro duši. Duše je skromná a pokorná.
- 1469.** Trhání kopřiv ho tělesně z odolnilo, nesnáze ho zase naučily rozdávat i přijímat lásku.
- 1470.** Oheň, na němž si připravuješ pokrmy, přechází i do Tvého jednání. Jsi-li při jednání a rozhovorech moc „ohnivý“ až agresivní, tak se stravuj dietněji a pokrmy připravuj spíše vařením a dušením (čili jen výjimečně je smaž a peč).
- 1471.** Požíváním silně kořeněných pokrmů se nevědomky naučil pokořovat druhé, pálit jejich štěstí a rozdmýchávat v nich nenávisť.
- 1472.** V chybách druhých uzřel bolestný obraz sebe a zaplakal. Po chvíli se zvedl, zpozorněl, zjemnil a stal se lepším.
- 1473.** Život je krásný, jdeš-li jím ruku v ruce s Bohem. Jakmile se od Pána odvrátíš, Tvůj život se obvykle brzy zauzlí.
- 1474.** Uzly v životě jsou proto, abys je rozplétal. A nejlepší je žádné nové uzlíky si současným životem netvořit.
- 1475.** Láska je dar a cesta bezpečná. Láska je požehnání seslané moudrým.
- 1476.** Velká snaha prapor ještě výše vztyčit může celé vojsko zničit. Važ si toho, co jsi doposud dokázal a stejně tak úspěchů druhých lidí.

- 1477.** Nevěděla, že rozsévá lásku, a přitom ji ostatním stále rozdávala - na každého se usmála, ztrápené vyslechla a všem trochu pomohla.
- 1478.** Zisk a ztráta jsou jako milenci - pořád jsou spolu.
- 1479.** Škodíme si tím, že se domníváme, že nám ostatní křivdí a ubližují. Škodíme si tím, že se pořád srovnáváme s druhými.
- 1480.** Usušená tráva a čistý člověk nádherně voní.
- 1481.** Bylo v něm světsky prázdno, a proto nádherně zářil.
- 1482.** Běžící slon našlapuje mnohdy jemněji než jedná člověk v nesnázích.
- 1483.** Pytlák nalíčil sám na sebe past a zloděj se okradl. Ale (zatím) o tom nevěděli.
- 1484.** V současnosti ochutnali plody minulosti a zoufale volali: „Proč ?“
- 1485.** Bůh dá bohatému jednou příležitost okusit roli chudáka a charakter chudáka prověří úskalím bohatství, jež mu svěří v některém dalším životě.
- 1486.** Obvykle malí postavením a prostí rozumem bývají velcí duchem.
- 1487.** Duchovně cenné našel, teprve až přestal hledat v druhých lidech, obrátil se do svého nitra a svůj život odevzdal Bohu.
- 1488.** Při mši v chrámu Páně se setkal jenom krátce s Ježíšem, neboť se příliš dlouho díval, co se děje kolem něj.
- 1489.** Pohlédl do svého srdce a pochopil, jak Bůh nabízí lidem lásku.
- 1490.** Ač byl velmi dobrý, k Dobru a čistotě Ducha mu ještě hodně scházelo.
- 1491.** Do srdce Ježíše Krista vešel se opravdu celý svět a všichni lidé. Do Tvého srdce vejde se.....,.....,.....
- 1492.** Neobejmeš celý svět, svou vlast, město, vesnici, nebudeš-li mít v srdci lásku. Obejmeš svět, budeš-li celý utkaný z lásky a myslet spíše na jiné.
- 1493.** Nevšímal si svůdných ani obtížných myšlenek. Ponechal je svému osudu, a ony časem samy zmizely.
- 1494.** Kde není už delší čas lásky, tam vzniká pole válečné.
- 1495.** Důvodem Tvého utrpení a nářků je to, že ani Ty v současnosti (nebo dříve v jiném těle) neumíš rozdávat ani nevidíš opravdovou lásku.

- 1496.** Kdo jiným odpustí i velmi bolestivé a (z pohledu jen tohoto života) nespravedlivé činy a slova, ten vskutku lidi miluje.
- 1497.** Toužíme po tom, co sami neumíme upřímně, z čistého srdce dávat. Toužíme po lásce, pokoji v duši, pochvale a něžném pohlazení.
- 1498.** S písničkou na rtech vzpomněl si na lásku. Usmál se, políbil svou ženu, pohladil ji po tváři a pravil: „Mám Tě moc rád, velmi si Tě vážím.“
- 1499.** Srdce je křišťálová komnata, do níž nemůže vstoupit špatnost. Když neláskou, kterou vysíláš a kolem rozdáváš, dlouhodoběji útočíš na své srdce, křišťálová komnata se obvykle roztříští.
- 1500.** Kdo druhého zranil, později sám hořce zaplakal.
- 1501.** Dokážeš naplnit své sny o lásce ? Dokážeš naplnit i sny jiných o lásce ?
- 1502.** Očekáváš-li od života málo světského, nikdy se nezklameš.
- 1503.** Životní partner je Tvým největším bohatstvím.
- 1504.** Odpustit ? Ano, ale dobrovolně, bez násilí. Odpustit bez vědomého vnímání rady: „Abys byl dlouho zdravý, musíš všem lidem Tobě jimi způsobené bolesti odpustit.“ Odpustit bez podmínek, odpustit jim z lásky.
- 1505.** Nemysli nato, jaká rozhodnutí budeš zítra dělat. Hlavně si važ jiných lidí, viz jejich klady , a pak vzhůru poletíš a úkoly dne výborně zvládneš.
- 1506.** Zbavil se přehnaných starostí o sebe, a našel Boha i pokoj v duši.
- 1507.** Kdo chvíli počká a neukvapuje se, ten mnohdy dostane lepší zboží. Kdo je trpělivý, obdobně většinou dosáhne kvalitnějšího poznání.
- 1508.** Strach nezná, kdo vskutku věří. Strach je nevíra v Boží vedení a lásku.
- 1509.** Duchovní cestu dobře vidíme, když pocity a potřeby jiných cítíme.
- 1510.** Co slíbíš člověku, to slíbíš Bohu. Co bereš člověku, to bereš Bohu. Co dáváš člověku, to dáváš Bohu.
- 1511.** Byl jeden člověk a byl velmi unavený. Chtěl si trochu odpočinout, ale cítil, že jeho cesta vede dál. „Jestli mne, Bože, opravdu potřebuješ, dej mi to znát, prosím. Ať hořím a svítím, ať jdu tam, kde si mne žádáš a toužíš mít," pronesl tiše a alespoň na chvíli zavřel oči. Potom se zvedl a šel, kam ho Bůh vedl. Vedl ? Nesl na rukou !

- 1512.** Daleko cestující a již vyhladovělý člověk navštívil v přestupní stanici nádražní restauraci. Najedl se dobré zeleninové polévky a také hlavní bezmasý chod mu moc chutnal. Dojedl, upřímně pravil: „Bože, děkuji Ti, bylo to moc dobré“ a přežehnal se křížem - znamením křesťanů. „A tak Tě ochráním vždy, když půjdeš cestou lásky a práva,“ uslyšel vzápětí.
- 1513.** Duchovní cesta vede tudy, kudy se člověk rozhodl jít. Na každé cestě je Bůh s člověkem. Je ale také na každé cestě člověk s Bohem ?
- 1514.** Počítač, Bože, ano či ne ? „Jde Ti o energii, která se Ti při jeho využívání ztratí ? Máš-li lásku, láska Ti ji vrátí. Jde Ti o mysl, která bude šedí trochu zahalena ? Modlitba Ti ji pročistí, ano upřímná modlitba, a proto padni na kolena.“ V Bohu je mír, laskavost a dobré vše, v Bohu pevně zakotvený člověk moudře využívá to, co potřebuje i přiměřeně chce.
- 1515.** Jediným úderem či slovem Bůh srazí a zničí věci i vazby, o nichž se domnívá, že nejsou dobré. V jediné vteřině Tě může Bůh očistit, prosvětlit a pozvednout tam, kam chce. Je moudré mu naslouchat a pomáhat.
- 1516.** Máš-li málo a přesto nic nečekáš ani nespekuluješ, dá Ti Bůh, odkud a co nečekáš. Naopak když máš pro sebe dost světských statků a svíráš je jenom pro sebe, uteče Ti mnohé z toho, co máš, v okamžiku, kdy to vůbec nečekáš, a způsobem, který prakticky neovlivníš.
- 1517.** Myslíš si, že ve světských radovánkách nalezneš ráj duše ?
- 1518.** Vyznáváš pravidelně svou malost, necítíš se nikdy velkým ?
- 1519.** V Pravdě je všechno velmi jednoduché.
- 1520.** Květina roste tam, kde byla zasazena. Moudrý člověk hledá pokoj i své štěstí v místech, kde se narodil, a v podmínkách, v nichž právě žije.
- 1521.** Chceme ideální podmínky, abychom mohli učinit to či ono. Ideální podmínky nám ale „narušují“ naši nejbližší. Jsme proto s nimi nespokojeni a vůbec si neuvědomujeme, že ideální prostředí pro náš růst vytvářejí svou nedokonalostí právě oni.
- 1522.** Jaký kdo je, to se nejlépe pozná, když se ocitne v nedostatku, útlaku a bezpráví. V dostatku a úspěchu všichni dobří jsou.
- 1523.** Čím silněji vítr fouká a bouře mezilidských vztahů burácí, tím lepší máme možnost ukázat, kolik dobra v sobě nosíme.

- 1524.** Všichni hladovíme, všichni se toužíme nasytit láskou.
- 1525.** Cesta životem je nebezpečná a bolestná, proto pozorně a pokorně naslouchej těm, kteří Tě varují. Vnímáš a dáš na zkušenosti druhých lidí ?
- 1526.** Jít za Bohem znamená mnohdy jít zdánlivě proti sobě.
- 1527.** Se vzdorem prožívané trápení ničí duši, víra a klid ji sytí a uzdravují.
- 1528.** Smích člověku pomáhá i přehrazuje cestu - záleží na okolnostech.
- 1529.** Jeden muž - jedna žena. Tvůj muž - Tvoje žena.
- 1530.** Malé dítě snadno spadne a obtížně po pádu vstává. Ale potom jde znovu vpřed. Celý život jsme malými dětmi.
- 1531.** Cesta k Bohu je cesta do ráje. Cesta k Bohu je cestou srdce.
- 1532.** Odevzdal vše lidské do Božích rukou, a v jeho duši zavládl mír.
- 1533.** Nikdy Tě nepochopí ten, koho předtím nepochopíš a nepohladiš Ty.
- 1534.** Láska je jako peříčko. Přiletí, zůstane Ti na dlani nebo z ní též záhy uletí. Záleží na Tobě, jak moudře a šlechetně s ní naložíš.
- 1535.** Nevadí, že jdeš cestou s četnými zákruty. Důležité je, že se snažíš jít vpřed a držíš se učení lásky.
- 1536.** V chápání obsahu lásky lidmi je ještě mnoho otazníků. Co je pro Tebe láska ? Radost ? Chvála ? Naplnění Tvých tužeb ? Milost ? Zkouška pokory a odpuštění ? Oběť ze srdce ? Pozdvižení duše ?
- 1537.** Srdcem poznáš, co je dobré, v duchovním srdci nesídlí „já“.
- 1538.** Je smutné, když člověk, který hovoří a zpívá o Bohu, jde svými skutky úplně jinam. Je smutné, když člověk nabádá ostatní k pravdomluvnosti, a sám lže. Je smutné, když člověk s ústy plnými úcty k druhým neplní své závazky vůči nim a v podstatě krade. Je to smutné a bolí to, avšak Ty takového člověka nezměníš, jestliže on sám nebude chtít.
- Pokud se ho budeš snažit změnit, ztrháš jenom sebe a ztratíš svou čistotu a lásku, když budeš vzpomínat na bolesti, které Ti způsobil.
- Obrať se a povznes k Bohu. Poděkuj mu, vždyť co jsi nyní ztratil, to jsi již dříve někomu vzal. A Bůh Tvou lásku promění v lásku ještě vroucnější a ztiší Tvou bolest. Nesud' jiné, a nebudeš ani jimi (tolik) souzený.
- 1539.** Zlo zlem nezahubíš. Zlo zlem ještě více vyroste.

- 1540.** Správný je jen úder, který dostaneš a pod nímž s pokorou sehneš svůj hřbet. Ty sám ale nikdy žádné údery nerozdávej.
- 1541.** Ponoříš-li se příliš do povinností a problémů druhých lidí, nevynoříš se bez toho, aniž by ses jich napil, aniž bys jejich tíhu pocítil na svých zádech. Pomáhej ostatním, ale tak, jak právě máš. Ani míň, ani víc.
- 1542.** Často voláme po Bohu a po tom, aby se náš život rozzářil. Avšak vnímáme a využíváme přitom šance, které nám Stvořitel nabízí ?
- 1543.** Tichý tiché slyší, pokorný pokoru vnímá, milosrdný cítí tlukot a touhy srdce bližního svého.
- 1544.** Mnoho lidí má Boha, Světlo ve svých ústech, jenže málo lidí zná Boha důvěrně a Světlo ve svém srdci má.
- 1545.** Když se zastavíš a správně pomodlíš, poznáš své chyby. Ale umíš se během dne párkrát zastavit, umíš se srdcem upřímně pomodlit ?
- 1546.** Pojme Tvé srdce všechny, které potkáváš ? Zkus to. Zkus to hned.
- 1547.** Věříš, že dále budeš žít, až zemře Tvé tělo ? Věříš ? Opravdu v tohle pevně věříš ? Pokud ano, proč se v kontextu toho nechováš ?
- 1548.** Kdo věří a ví, že jeho základem je duch, je víc otevřený darům shůry i vlastním rákoskám. Bůh nás nemrská, ničíme se zásadně sami.
- 1549.** V nebesích je připraveno místo pro všechny, jenže málokdo vroucně touží jít na nebesa. Obvykle nám stačí mít se dobře právě teď.
- 1550.** Odkládal, odkládal, až zapomněl, proč vlastně odkládal. Žil, žil, ale přitom nikdy nezapomněl, proč žije, co je smyslem i úkolem jeho života.
- 1551.** Pro starosti odkládáme mír v duši a tím si vršíme další starosti. Kdybychom planuli pro mír v duši, narůstal by mír v naší duši a starosti by se zvolna rozplývaly.
- 1552.** Myslíme to většinou dobře, ale zřídka víme, jak je to opravdu dobře.
- 1553.** Věříš ? A v co, komu, čemu ? Věříš ? A jak pevná je Tvá víra ? Věříš ? Kolik lásky a tolerance je v Tvé víře ?
- 1554.** Když s pokorou překonáš útes, Bůh ošetří Tvé rány. Když pokorně překonáš (bolestivý) útes, mnohé další útesy Ti z cesty zmizí.
- 1555.** Kdo jednou pozná, jak je Bůh dobrý, již se nikdy sám za dobrého nepokládá.

- 1556.** Dobro, které činíš, nemusí vidět lidé. Dobro, které činíš, vidí Bůh.
- 1557.** Za rozdávanou lásku obdržíme záhy lásku, za své omyly jisté (někdy dost bolestné) učení se lásce.
- 1558.** Trochu se bojím, trochu si nevěřím, ale věřím Bohu a jdu za ním.
- 1559.** Není propasti ani hory, kterou by člověk s Boží pomocí nepřekonal.
- 1560.** Modlit se vroucně k Bohu je bezpečnější než se ponořovat do představy Světla.
- 1561.** Člověk, který zasévá mír a snaží se o vzájemné porozumění, vždycky nesklidí pochvalu u lidí. Kdo seje mír a sbližuje lidi, tomu ale žehná Bůh.
- 1562.** Miluješ-li svého psa, kočku víc než svého partnera (svou partnerku), nejsi Mne hoden. Miluješ-li zvířata méně než lidí, nejsi Mne hoden.
- 1563.** Láska nezná hranic. Láska srdce spojuje a ego odmazává.
- 1564.** Před tím, jaký opravdu jsi, se nikdy a nikde neschováš.
- 1565.** Můžeš dát opravdovou lásku, dokud vidíš kolem sebe víc nepravosti a bolestí než dobra, krásy a lásky? Vidíme více to, co nás spojuje a těší, nebo vnímáme spíše okolnosti a vlastnosti, které nás rozdělují a trápí?
- 1566.** Potěšil druhé, a když mu děkovali, řekl: „Potěšení je na mé straně, Vy jste mně dali víc.“
- 1567.** Houska se salámem je jako pole plné krve.
- 1568.** Víra je víc než oddanost, víra je žitá Pravda. Máš víru? Je nezlomná? Je silná? Je přelaskavá?
- 1569.** Aby ses stal Světlem, musíš úspěšně projít tmou a jejími nástrahami. Aby ses stal Světlem, musíš ve tmě objevit víru ve Stvořitele.
- 1570.** Jako neony v noci svítí dobří lidé všude, kudy chodí.
- 1571.** Ve strachu přestal spoléhat na Boha. A okamžitě vyrostlo jeho „já“.
- 1572.** Cesta je zamlžená, dokud je naše mysl neklidná a srdce málo zářící.
- 1573.** Je cesta, kterou kráčíš, pro Tebe opravdu dobrá? Cesty, po nichž jdou jiní lidé, jsou jejich volbou, těch si tolik nevšímej.
- 1574.** Konáš vždy srdcem? Nechceš srdce vměstnat do své mysli?

- 1575.** Co je to Pravda, co je to Láska ? Celý život je hledáš a učíš se jimi řídit.
- 1576.** Nerozděluješ lidi ? Spojuješ je a svým příkladem vedeš k porozumění ?
- 1577.** Mít pravdu ještě neznamená, že Tvůj názor bude vítězný. Dej lidem svobodu, dopřávej jim prostor učit se, udělej lidem prostor ke správné volbě i k chybám, neboť při nich si nejlíp uvědomí, jak mají konat a jak ne. Zprvu se budou učit spíše bolestně, řešením svých chyb, pak pochopí, že snazší je cesta naslouchání a lepší dávat pozor na to, co druzí říkají, než sám něco jiným říkat, doporučovat a snažit se usměrňovat jejich život.
- 1578.** Měň druhé lidi tím, že k lepšímu změníš sebe. Výsledek Tvých snah bude pak trvalý.
- 1579.** Že je to těžké ? Že je to nesnadné ? A po ostatních chceš jen snadné a pro ně příjemné skutky ? Jsi na sebe stejně „přísný“ jako na druhé ?
- 1580.** Oheň, jenž je užitý při přípravě Tvé stravy, se odrazí v laskavosti Tvých činů. Proto jez zejména pokrmy připravené ve vodě a na vodě. Uvař, podus, výjimečně smaž či si něco upeč.
- 1581.** Pramen tryská ze země, dokud má dostatek vody. Obdobně Boží slovo rozdáváš, dokud jsi u Boha a Tvé myšlenky patří hlavně Jemu. Bez vody pramen vyschne, bez zření a chvály Boha člověk v duši zvolna umírá.
- 1582.** Než zemřeš, několikrát dostaneš i spatříš možnost, jak jít cestou ke vzkříšení. Po smrti se proto na nic nevymlouvej.
- 1583.** Na rozcestí, na nichž můžeš opět vyrazit správně, přicházíš denně.
- 1584.** Pro lásku ke světskému neměl čas na Lásku.
- 1585.** Tvá žena (Tvůj muž) je víc nežli Tvé děti, koníčky, kariéra a přátelé. Ona (on) je to, co potřebuješ a co Ti k dokonalosti ještě schází.
- 1586.** Nejvíce se liší lidé, jejichž názory se velmi různí. Nejvíce si nerozumí ti, jež ovládá silné ego. Nejméně chápání se cítí jedinci, kteří mají v srdci málo lásky k druhým a navíc ji málokdy ostatním nabízejí.
- 1587.** S poctivostí vskutku nejdále dojdeš a nejvíce zbohatneš. Vždyť Tvým největším bohatstvím je Tvůj duch a jeho kvalita.
- 1588.** Hroší kůže zlovyku je obvykle silnější než naše touha napravit se.

- 1589.** Proč člověk člověku někdy nerozumí ? Proč se jedno „já“ nesníží před druhým „já“, když všechno stvořené je „Já“, když ve všem stvořeném kousek nás samých obsažený je ?
- 1590.** Výměna rolí je pro nás záhadou. Kdybychom znali „mechanismus“ výměny těl a osudů, chovali bychom se lépe ? Byli bychom laskavější ke všem lidem, které nám život do cesty postaví ?
- 1591.** Když víme, jak máme konat, činíme tak ? Naplňujeme dobré rady ?
- 1592.** Uvěříš ihned všemu, co Ti Bůh řekne ? Poznáš, kdy k Tobě hovoří vskutku On a kdy vnímáš odraz svého nedokonalého „já“ ?
- 1593.** Vnější svět Ty sám příliš nezměníš, ale vnitřní svět je výhradně Tvůj. Chování druhých trpělivě i s nadhledem přijímej a sebe stále zušlechťuj.
- 1594.** Kdo se před potřebnými skloní a pomůže jim, bude k Bohu pozdvižen.
- 1595.** Když srdce bolí a je choré, chybí mu láska. Lásku nevidí ani nepřijímá.
- 1596.** Čím hlouběji se ponoříš do Boha, tím více pochopíš lidi a jejich činy.
- 1597.** Vládce pádu lidské duše ovládne člověka nejsnadněji tím, že splní, co člověk chce. „Všechno Ti dám, budeš-li mi sloužit,“ slibuje pokušení. Ano, něco Ti dá, ale že zároveň nejpodstatnější pro sebe uchvátí, o tom již pomlčí.
- 1598.** Z jaké „výšky“ se na světské věci podíváš, tak velké a důležité se Ti jeví. Jak vysoko jsi na cestě k Lidství vystoupal, tak věrně a správně nebeské vnímáš.
- 1599.** Strádáme, protože necháváme strádat a málo chápeme druhé.
- 1600.** Jídlo na talíř dal Ti Bůh. Děkuješ mu za ně, než se do něho pustíš ?
- 1601.** Země se třásla a bouře vše bičovaly, protože lidé znečitlivěli.
- 1602.** Konáme-li (příjemné) po svém, nechceme slyšet, jaké to může mít (bolestné) důsledky. Ale když se nám následně něco nepříjemného přihodí, voláme: „Proč ?“ Na sebe máme jiný („měkčí“) metr než na druhé.
- 1603.** Láska je velkou obětí i nádherným přijímáním zároveň.
- 1604.** Když se raduješ, Tvá duše svítí. Avšak začneš-li usilovně přemýšlet, její záře pohasne.

- 1605.** Věříš v nadpozemské opravdu srdcem ? Modlíš se opravdu srdcem ?
- 1606.** Láska z něj svítila, když jeho rozum spal.
- 1607.** „Věříš v Syna Božího ? Věříš v život věčný ?“ „Ano, věřím,“ hlesl člověk a: „Pomoz mně, prosím, zbavit se jisté nedůvěry,“ dodal.
- 1608.** Bůh nás miluje takové, jací jsme a pomáhá nám, abychom byli ještě lepší. Chováme se k druhým stejně ?
- 1609.** Nedrtíš obdobně jako zuby žvýkačku svými skutky druhé lidi ?
- 1610.** Žvýkáním žvýkačky si můžeš trochu vyčistit zuby či vybit hněv, který vznikl kvůli tomu, že se všechno kolem Tebe neodvíjí tak, jak by sis to představoval. Když žvýkáš, pozoruj, proč a jak usilovně právě žvýkáš.
- 1611.** Co myslíš, má člověk opravdu největší oporu v Bohu ?
- 1612.** Ukázat duchovní cestu Ti může někdo jiný, ale jít po ní musíš sám.
- 1613.** S každým nádechem přijímáš a děkuj za Boží lásku, s každým výdechem odevzdávej litujíc chyby své.
- 1614.** S jinými jednáš obdobně vehementně, jako žvýkáš žvýkačku či jíš.
- 1615.** Život je zkouška pevnosti Tvé víry v dobro i ukázka velikosti Tvé lásky.
- 1616.** Chodíme po zemi, abychom vzlétli k Bohu.
- 1617.** Vyhrazuješ si každý den čas na modlitbu, ztišení se, díkůvzdání a na pozvednutí své mysli k Lásce ? Uděláš si pravidelně čas i na sebe ?
- 1618.** Sténá hlavně ten, kdo jedině sám sobě věří, kdo ztratil víru v Otce na nebesích a v jeho ochranu.
- 1619.** Na cestě pomohou Ti hvězdy, čísla nebo čtení z obličeje, ale Bůh je nejvyšší pán i zdroj poznání.
- 1620.** „Pane, prosím, očisti mne. Otevři mé srdce, vládni mému jazyku i veď mé ruce,“ prosíš den co den ?
- 1621.** „Na Boha nemám čas,“ říká spěchající. Dohoní své štěstí ?
- 1622.** Nastoupit opravdovou cestu k Bohu znamená zprvu stoupnout jako by do prázdna. Vstoupit na úzkou, obtížnou a málo vyhledávanou cestu a věřit, že mám pevnou půdu pod nohama. A posléze pochopit, že Bůh je největší oporou, přítelem a vůdcem člověka.

- 1623.** Ne všechny možnosti je vhodné využít, ačkoli ve všech možnostech a nabídkách určitá šance Poznat je.
- 1624.** Najdi správný směr svého života i adekvátní jednání a pak se ho drž.
- 1625.** Ucítíš-li ve své blízkosti lásku, neváhej a poctivě za ní jdi. Neuslyšíš-li své srdce při setkání s někým či něčím bít, zůstaň radši pasivní a jdi dál.
- 1626.** Privil někdy Bůh: „Silou vše vyřešíš?“... Proč ho tedy neposloucháš ?
- 1627.** Pochop nuzné, a nestaneš se slavným. Snaž se chápat nuzné a moc chybuující, skloň se k nim a pomoz jim, a Bůh Tě k sobě pozvedne.
- 1628.** Co děláš, nedělej kvůli..., ale protože to tak cítíš a vnímáš jako dobré.
- 1629.** Teprve až (na světské a tělesné žádosti) Zemřeš, budeš Svobodný.
- 1630.** Kolik lásky vůkol dáš, tolik lásky pak ve svém životě od jiných máš.
- 1631.** Kdybych své blízké, ač moc chybují, nehladil, zemřel bych bídou. Kdybych i další lidi nehladil a netěšil, zemřel bych touhou po lásce.
- 1632.** Na cestu sviť si šlechetným srdcem.
- 1633.** Něco nevědět je menší poklesek než jiné nemilovat, málo si jich vážit a jedině sebe vyzvedávat.
- 1634.** Když prosíš, tak vskutku pros. Nepřikazuj ani nic (byť dobře to myslíc) nevyžaduj. Pokorně se skloň a prosbu svou vlož Otci do rukou.
- 1635.** Vedený láskou nikdy nezabloudíš.
- 1636.** Slunce Tvého srdce nechť i jiným na cestu svítí.
- 1637.** Květina je křehká i voní jako žena, květina je křehká i voní jako láska.
- 1638.** Lékem je milosrdenství ukryté v Tvém srdci, lékem je upřímné odpuštění, lékem je také Tebou ukazovaná pokora a láska.
- 1639.** Proč neužíváš léky, jež Ti nabízí Bůh ? Jsou bez receptu a zadarmo.
- 1640.** Jde žít, jak chci, a přitom od života dostat vše, co chci ? A jak dlouho ?
- 1641.** V očích Božích je mnohé, co je lidmi vnímáno jako velké a úspěšné, nicotné, a naopak člověk, který je shledáván společností

nedůležitým, zvláštním a až pomateným, je mnohdy Bohu velice blízko. Díváme se na svět nejen zrakem svým, ale také a hlavně Božíma očima ?

1642. Láska je klíč ke všem zámkům.
1643. Čím se Bohu více přiblížíš - konáním Svatým Duchem, nebo hovory s duchy ?
1644. Musím být pokorný ? Nestačí mně být fyzicky, slovem a postavením silný ? Porad' mi, prosím.
1645. Na jiných obvykle dobře vidíme, co bychom měli vidět hlavně na sobě.
1646. Když zavoláš, Bůh k Tobě přijde. Voláš, avšak nepřichází ? A voláš ho opravdu srdcem, prostě a nesobecky ?
1647. Ať máš sílu jít správnou cestou, ať máš sílu nosit partnera na rukou.
1648. Mnohý za Bohem spěchající ve své horlivosti jeho blízkost a pomoc ztratí. Mnohý hledající velkou snahou nezískává, ale trátí.
1649. Bůh shlíží ke každému člověku a nabízí mu svého Ducha. Avšak ne každý člověk je Svatým Duchem vedený.
1650. Když je druhý člověk v nesnázích, sám jsi v nesnázích - díváš se na svět také tak ?
1651. Necht' vše, co činiš, je z dobrého srdce dané a vlastní vůle prosté.
1652. Koho nepoutá nic lidského, ten se snadno připoutá k Bohu.
1653. Bůh Ti pomáhá nést Tvůj kříž. Největší životní překážky úspěšně překonáváš svým správným jednáním s jeho účinnou pomocí.
1654. Nasloucháš-li druhým, jsi blízko štěstí. Slyšíš-li jen sebe, jdeš vstříc trápení.
1655. Sílu Temnoty zruš chápáním slabostí jiných lidí a bezmeznou láskou.
1656. Pouze láska prosvětlí všechny nepřístupné kouty duše.
1657. Uzavři se světem mír, a pokojem si naplníš duši i zodolníš psychiku.
1658. Zkus slyšet druhé, aniž mluví. Zkus vnímat jejich pocity.
1659. Dávat, nebo dostávat ? Naslouchat Bohu je jednodušší. Snaž se o to.

- 1660.** Když se člověk něčemu učí, chybuje. Odpouští-li chyby jiným, miluje.
- 1661.** Dokážeš všechno, co máš, položit na oltář a nabídnout to druhým ?
- 1662.** Mít, a nerozdat je jako stát žíznivý u studánky, a nenapít se z ní.
- 1663.** Strach svazuje duši i ničí lásku. Ale víra překonává strach a nastoluje pokoj v duši.
- 1664.** Kdo září, nezná strach. Kdo září, je plný víry a zcela oddaný Boží vůli.
- 1665.** Sepjali ruce, probudili srdce a vůkol se rozlilo Světlo.
- 1666.** Svobodně jako oblaky nad naší hlavou pluje každý člověk životem a svobodně si vybírá, zda v něm prožije bolest či radost, upřednostní-li přístup „já“ nebo my všichni.
- 1667.** Kde sídlí láska, tam mizí strádání. Kde sídlí láska, tam dlí i pokora a skromnost.
- 1668.** Lískový ořech rozlouskneš silou, problém vyřešíš láskou.
- 1669.** Bůh je velká láska a láskou lze k němu dojít. Bůh je ale víc než láska.
- 1670.** Bůh, Světlo, Láska může být jeden pojem, či zcela odlišné představy.
- 1671.** Jsi v rukou Páně v bezpečí ?... Proč se tedy Kristu neodevzdáš ?
- 1672.** Složitě chápeme a realizujeme snáze než jednoduché a zcela prosté.
- 1673.** Velký les a velké město jedno jsou - tam i onde je mnoho duší. V lese ale naleznáš více porozumění, pokory a díky za obyčejné, prosté bytí.
- 1674.** Čeho si vážíš víc - svého života a těla, nebo své duše ?
- 1675.** Jeden shůry uslyšel: „Zde postav dům a zasvěť jej Bohu i nemocným lidem.“ Druzí podle jeho rad dům postavili. Kdo vykonal pro Boha víc ?
- 1676.** Pastýř miluje stejně všechny ovečky svého stáda, pastýř opatruje a chrání ovečky bílé, šedé i černé. Tvým pastýřem budiž Pán.
- 1677.** Co zprvu chtěl naleznout v knihách, nakonec našel ve svém srdci.
- 1678.** Bylina zaplakala, když byla utržena. Bylina zajásala, když ji člověk s láskou a díkůvzdáním pro své zdraví využil.

- 1679.** Opravdu si vážíš všeho, co vidíš, bereš do rukou anebo nějak jinak ovlivňuješ ?
- 1680.** Pokud člověk dělá a uskutečňuje to, co má, souběžně dostává, co potřebuje. Ale též platí, že v životě každého člověka jsou místa, v nichž ukazuje, nakolik se naučil pokoře a skromnosti, kolik lásky, milosrdenství a odpuštění umí dát.
- 1681.** Těžkou práci ulehčí písnička, těžký život projasní modlitba. Zpívej si i modli se srdcem. Zpěvem i modlitbou vypneš svou mysl a pohladíš svou utrápenou duši.
- 1682.** Věřící tiše zpíval Ježíši: „Ty jsi mír náš, ty jsi mír náš," a kolem něj se rozlila nádherná záře. Na co myslíš, s tím se spojíš. Na co myslíš, tím jsi.
- 1683.** Myšlenky provoněné milosrdenstvím, odpuštěním a pokorou jsou sladší a chutnější než všechny zákusky, zmrzliny a dorty. Myšlenky provoněné milosrdenstvím, odpuštěním a pokorou zdobí člověka.
- 1684.** Očišťuješ pravidelně svou duši ? Máš v ní Světlo a místo pro každého ?
- 1685.** Hledala sílu žít, a našla lásku. Šla cestou lásky, a objevila víru a v ní Otce - pramen všeho.
- 1686.** Nevoní nám jen to, co je nám příjemné ? Nevelebíme jen to, co nás těší ? Spatřujeme skutečně vše kolem nás jako nádherné a dokonalé ?
- 1687.** Jaký jsi dnes byl ? V čem a jak moc jsi chyboval ? Jak vroucně, koho a proč jsi miloval ?
- 1688.** Žiješ, abys vůkol rozdával lásku. Žiješ, abys jedině těšil srdce jiných lidí. Žiješ, abys důvěrně poznal svého Otce na nebesích.
- 1689.** Skoro rok přestal hledat. Po tuto dobu zachraňoval své děti. Co dříve opominuly udělat, to s nimi doháněl. Tvrdě pracoval celé dny a v duši občas plakal nad údělem svých ratolestí. Večer obvykle z posledních sil jen hlesl: „Bože, děkuji Ti" a zcela vyčerpaný usnul. Až se situace zklidnila, ponechal děti dětmi a šel opět duchovní cestou. Potkal přítele a pravil mu: „Dlouho jsem na Boha zapomínal." Příklad mu odpověděl: „Myslím si, že ne, neboť kolem Tebe vidím nádhernou zlatou zář."
- 1690.** Nesrovnávej se s jinými, abys neztratil pokoj ve své duši. Nedbáš-li a svůj osud srovnáváš s životem druhých lidí, tak buď spokojený s tím, co momentálně máš. Nezávid' (světský) nadbytek, který mají

někteří lidé. Spíše sleduj, o kolik víc máš než opravdu chudí a těžce nemocní.

- 1691.** Jsi povznesený nad příkoří, která Tě zatím potkala ? Odpustil jsi jejich „dárčům“ ? Stále všechny lidi miluješ a v srdci v dobrém uloženy máš ?
- 1692.** Zaslepeni svou „velikostí“ mylně vidíme své světské statky jako nedostatečné a malé. Až budeme opravdu velcí, budeme mít všeho dost a spatřovat kolem sebe jedině krásu, dobro a lásku.
- 1693.** Kolik knih jsi doposud přečetl ? A kolik z nich jsi opravdu prožil ?
- 1694.** Boží symfonie rodí se v čistotě, prostotě a naprostém odevzdání.
- 1695.** Když potřeboval pít, pil. Když potřeboval jíst, jedl. Vše, co potřeboval, mu Bůh dal, avšak člověk se stále zdráhal uvěřit, že Bůh je.
- 1696.** „Láska, děti mé, je tu s Vámi stále, navěky,“ praví Bůh denně lidem.
- 1697.** Jasně a správně můžeme vidět pouze vlastním srdcem.

Dále již, milý čtenáři, pokračuj sám. Království nebeské, pohled, je najednou v Tobě. Už je máš, neboť jsi s otevřeným srdcem četl, zaseté v sobě. Co Tě od této chvíle osvítí a krásného napadne, to si pro horší časy zapiš do bločku, jenž budeš nosit stále při sobě. Září probuzeného srdce a pročištěné mysli, kterou si ve slovech na papír zaznamenáš, přemůžeš, když si tato krásná „svá“ slova později znovu přečteš, smutek v dobách nepohody a staneš se moudřejším. V Tvém nádherném úsilí Ti zajisté bude pomáhat Bůh, stejně jako pomáhal mně. Vždyť bez Něho by tato kniha nikdy nespátřila světlo světa.

SLOVO NA ROZLOUČENOU

Podstatou dosažení Poznání je prozáření a naprosté projasnění lidského ducha. Různé cvičební, zklidňující a meditační techniky k dosažení jisté úrovně poznání sice napomáhají, nejdůležitější ale zůstává zralost charakteru daného jedince, jeho přirozená moudrost a to, jak dodržuje normy dobrého chování a lidskosti, z nichž stručné, výstižné a ryzí je Kristovo Desatero.

Opravdu celý život se učíme žít. Učíme se skromnosti, díkůvzdání, uvědomění si sebe jako málo důležitého, ale zároveň nenahraditelného střípku Božího díla. Naučíme-li se spočívat v Bohu a dokážeme si udržet nepřetržité napojení vzhůru, rozsévat jenom pokoj, nabízet vždy ruku ke smíru a všechno, co umíme a máme, druhým, pak náš život bude někdy v očích mnohých lidí podivný, avšak kráčet budeme nejpřímější, nejpříjemnější a nejradostnější cestou do království Ducha, k míru i zdraví těla a k Blaženosti v duši.

Ve všem, co říkáme, činíme, čteme i uplatňujeme, se učme spatřovat duchovní kvalitu daného výrazu, díla, věci či skutku. Mnohokrát přitom klopýtáme, svého dobrotivého učitele zarmoutíme a On nám odpustí a znovu bude pomáhat. Kéž bychom obdobně odpouštět a pomáhat dokázali i my těm, kteří nás svou nedokonalostí učí dobrou a dávají nám ochutnat trpké plody naší odvrácenosti od Boha, jenž je tvůrce všeho.

Co hledáš Ty, milý čtenáři, co je prioritou Tvého hledání? Chceš poznat a dobře zvládnout různé metody pročištění mysli (opravdu pročištění?), chceš vymazat své „já“ (opravdu zcela vymazat?), chceš pomáhat druhým ke zdraví a léčit je (opravdu na těle i na duši léčit?)? Aby nepříjemné otázky v závorkách zmizely a byl jsi ve všem skutečně příkladný a dobrý, radím Ti: „Hledej lásku, uť se především lásce. Uť se nést pokorně kříž svého života, děkuj i za bolístky a rány. Pomáhej též a zejména těm, o nichž někdo říká, že jsou asi Tví nepřátelé. Nevyhledávej lidi, kteří Tě velebí, pochlebují Ti a slibují snadnou duchovní cestu i brzké fantastické zážitky. Pamatuj na prince, jehož za krásnou a milovanou princeznou dovedla cestička úzká, hodně zarostlá a moc obtížná. Pamatuj, že princ ve všech zkouškách, které ho při putování za princeznou potkaly, obstál, neboť měl srdce plné nesobecké touhy a čisté lásky.“

Několikrát denně si připomínej lásku, poněvadž ještě častěji ji zatím, asi každý den, opouštíš. Lásku je nesmírný dar a velká síla. Lásku dává, i když sama nemá. Dobrý člověk cenné jiným pořád rozdává, protože kdo v sobě

chová lásku, ten má lidem stále co nabídnout i něčím je obohatit.

Kniha „Pohlazení pro duši“ Ti připomene lásku - v hledání smyslu života, v hledání, jak pomoci bližním při jejich zdravotních zkouškách, v hledání správného chování a nahlížení na vše, co Tě potkalo a ještě potká. Pochopíš-li život jako službu a naučíš se vyváženě pro sebe přijímat i ostatním dávat, budeš požehnan a čistě, bíle zářící. Tvoje aura bude nádherná a hřejivá jako slunce, které vyjde zpoza mraků. Kam přijdeš, na co pomyslíš, ke komu promluvíš, to prozáříš. Je to tak jednoduché. Je to tak jednoduché, pokud nikdy nezapomeneš na lásku. Je to tak jednoduché, a tak těžké zároveň.

Když Hledáš, hledej v srdci, hledej pokorně, hledej trpělivě a beze spěchu. Hledej, a najdeš lásku, mír v duši i království nebeské. Jednou vstoupíš za prostor a čas. Jednou - příliš nespěchej, ale ani nezapomínej, kam máš směřovat, nezapomínej na lásku. Čti tuto knihu, která Ti nabízí pomoc, srdcem, čti ji pomalu a tiše. Prožij ji a vstřebej její obsah.

Krátké „Korálky moudrosti, lásky a štěstí“, které tvoří základ knihy „Pohlazení pro duši“, nevznikaly cíleně. Nepřišly, když jsem se zklidnil a řekl si: „Nyní to přijde, teď mne něco krásného napadne, teď napíši několik stránek nové knihy.“ Prostě se ke mně shůry dokutálely. Pouze jsem je zachytil a s poděkováním zapsal do bločku či na kus papíru, jenž jsem měl právě při ruce. „Korálky moudrosti, lásky a štěstí“ ke mně přicházely, jak jsem šel po ulici, nebo když jsem se v noci probudil, či jak jsem jel ráno trolejbusem do práce. A jejich největší gejzír vytryskl ve chvílích, kdy jsem si to ani nezasloužil. Jako by mne jejich prostřednictvím Bůh prosil: „Nezapomeň jít svou cestou, nezapomeň, co máš pro druhé učinit.“

Co máme v životě učinit? Jaká je Tvá a jaká asi má cesta? Moc toho o své budoucnosti nevíme, ale je nám asi všem jasné, že nepochybíme, jestliže se budeme chovat, jak nám Bůh ukázal skrze svého Syna. Kde člověk má sklony hubovat i trestat, Kristus dává pochopení, odpuštění a moudrost. Bůh nás netrestá. Naopak. Snaží se nás dovést k naší duši i život očišťujícímu pokání, k řešení a léčbě všech našich starostí a onemocnění zejména láskou. Jsme stále velmi nedokonalí. Jsme chtěním, ušlechtilými i docela malichernými touhami prolezlí, ke svodům a sebe vyzvedávání hodně náchylní.

A přesto nás Bůh Otec stále miluje, přesto nás nikdy nezatrácuje, přesto nám trpělivě a shovívavě denně ukazuje cestu k lepším zítřkům a nabízí: „Pojd', synu (dcero), povedu Tě a před nebezpečím ochráním.“

I když nejsme stroje, někdy se tak chováme. Ráno vstaneme, ještě ani pořádně očima nevidíme, a už chvátáme do práce. V ní často vymýšlíme, vyrábíme a prodáváme to, co tak nezbytně nebo v takovém rozsahu

ani nepotřebujeme, čehož rozumnou míru existence ve světě svou jistou „zaslepeností“ a velkou snahou několikanásobně překonáváme. Moc se nezabýváme svými pocity a ani pocity svých bližních. Nemáme čas na svou duši a málo vnímáme ducha a moudrost toho, kdo nás - lidi - stvořil.

Pro různě důležité i vcelku zbytečné „povinnosti“, kvůli starostem o svou rodinu i jak ji uživit, zapomínáme na ducha rodiny a na své city. Nemáme čas projevit lásku. Neučíme jí vlastním příkladem hlavně tam, kde je to nejpotřebnější. Spíše naopak: nejhorší býváme tam, kde láska chybí a často se křičí nebo mnozí pláčí. Kde lásku málo poznali, tam ji marně (bez pomoci druhých) hledají.

I když nejsme stroje, někdy se tak chováme. Boha ukazujeme na jedné straně jako dobrého pána, ale někdy se jím i oháníme; to když se snažíme „s jeho pomocí“ nastolit pořádek a poslušnost. Zastrášíme druhé, a následně se sami dost bojíme - o zdraví, své děti, práci, či o svůj majetek - prostě o všechno kolem nás, co s námi nějak v určité míře souvisí. Po odchodu ze zaměstnání nakupujeme, pak něčím nasytíme svůj žaludek a poté se už činíme na svých zahrádkách, či zvelebujeme vybavení svých bytů a domů. A když všechno dobře vyjde, pustíme si v podvečer ve chvíli klidu televizní zprávy, pak se podíváme na film či při různých soutěžích sníme, že i na nás se může jednou štěstí usmát a budeme bohatí. A potom den končí a my jdeme spát s vědomím, že zítra nás čeká možná ještě větší kolotoč a náročnější program.

Země se točí, den střídá noc, ale kdy naše strádání a dřinu vystřídá pohoda a zasloužená odměna? Všechno Ti dá láska, láska a zase jediné láska. „Láska - pěkné slovo, jenže já ji nevidím, ukaž mně ji ve dni, jenž právě umírá,“ namítnete. A mnozí lidé z našeho bezprostředního okolí nám ji ukazují, mnozí nás k jejímu vidění přivádí. Jenomže chceme vidět lásku? Chceme vidět jemnou, skromnou a zářivou podobu Boží lásky, nebo spíše svou představu lásky? Pěkný byt, zajímavé, skoro bezkonfliktní a finančně slušně ohodnocené zaměstnání, dobře se učící a nás coby rodiče nezlobící děti, pozorného partnera, partnerku, klid v rodině i stabilní ekonomickou a vnitropolitickou situaci ve své vlasti. Také tohle můžeme mít, i toto je obsaženo v Boží lásce. Ale nejprve máme sebe jiným dát, teprve pak ze společného brát. Nejprve sám být cist, a až poté mít život bez větších kolizí a bolestí. Tak to je, a že to tak je, přijímá dnes již mnohá hlava, avšak stále málokteré srdce slyší. Málo lidských srdcí se ještě ztotožňuje s tím, že nejprve u sebe je třeba začít, že všechno, co jsem dokázal, jsem dokázal ne já sám, ale s Boží pomocí.

Požehnání jsou ti, v jejichž každém dni je dosti místa na lásku, na pochvalu, úsměvy a díky. Požehnání jsou ti, kteří si více všímají potřeb jiných a ne svých přání. Požehnání jsou ti, kteří málokdy pro sebe berou a hlavně dávají. Požehnání jsou ti, kteří jdou světem ruku v ruce s Bohem.

Kdo uprázdní svou mysl a otevře svoje srdce (zejména pak k lidem vůkol), ten uslyší, co dosud neslyšel a uvidí, co doposud neviděl, a poté počne vnímat i to, co dříve zcela opomíjel.

Nyní jsi to i Ty, milý čtenáři, pokud jsi knihu dočetl v pokoji, laskavý a nekritizující. Přiblížil ses Bohu a on Ti dá dary lépe slyšet, vidět i cítit. Ne tak, jak Ty chceš, nýbrž tak, jak je to pro Tebe nejpotřebnější a nejlepší. Bůh Tě drží jemně za ruku a nabízí Ti pomoc. Opatruj toto spojení víc než oko v hlavě, neboť právě toto spojení hledáš, právě tohle spojení Tě povede bezpečně a také ke Tvé spokojenosti životem.

Láska je dar vyvoleným, poznatkům se můžeš naučit. Nezavrhuj je ale zcela a přiměřeně si važ též poznání dosaženého rozumem. Avšak hlavně nikdy nezapomeň na lásku a bezpečnou cestu srdce. Tiše a pokorně snášej bičování, pomluvy, kříže neúspěchů, a půjdeš stále výš a dál. Cesta vzhůru je úzká a čím jsi na ní pokročil dál, tím více se ještě zužuje. Mysli na lásku a dojdeš k bránám ráje, mysli na lásku a sám pochopíš, jak se do ráje vchází.

Tato kniha nepatří založit do knihovny. Tato kniha, a proto je ve skladnější a „pracovnější“ brožované vazbě, patří do kabelky, tašky či kapsy Tvé. Osloví-li Tě, nos ji při sobě a možná se stane sirkou, která rozzáří Tvůj pošmourný den, dá Ti naději, sílu žít i poznání, že vše kolem nás je v podstatě dobré a velmi krásné. Možná první, druhá, třetí sirka tlumena úkoly, povinnostmi a Tvými bolístkami zhasne. Čtvrtý či pátý přečtený „korálek“ ale již zajisté opětovně rozdmýchá ohníček v Tvém srdci, přiživí ho a celého Tě počne léčit, hrát i zbavovat starostí.

„Korálky moudrosti, lásky a štěstí“ navozují v člověku pocity pokání, milosrdenství a nabádají k hlubšímu zamyšlení. Neměly by se číst denně po stovkách. Tím by do jisté míry ztratily svou cenu, neboť jedna myšlenka by zastínila druhou ještě dřív, než by ta předchozí byla náležitě využita.

Běžně se korálky zdobíme. Pročítání „korálků“ této knihy Ti rovněž pomůže zkrásnět, pročistí rozjitřenou mysl, nastrojí Tvou auru i dodá sil těžce zkoušenému tělu. „Pohlazení pro duši“ pravděpodobně nebude pro někoho zprvu tak poutavé. Časem ale i tento čtenář, bude-li trpělivý, dojde k poznání, že nejlepší, nejbezpečnější a nejprínosnější je hledat (s Boží pomocí) především v sobě. Nebude se již tolik obracet na vnější učitele a k hodnotným vnitřním prožitkům mu možná dopomůže právě tato kniha. Možná se skrze ni napojíš na pramen nejvyšší, na lásku nejčistší, na Boha,

který je tvůrce všeho a poznáš, o čem jsi doposud jen slýchal a snil, uvěříš, v cos zatím vůbec nevěřil.

Kniha „Pohlazení pro duši“ může být také odpovědí na Tvé otázky, může odzrcadlit Tvou duši, Tvé touhy, zklamání i úspěchy. Jde jen o to naučit se s ní „spolupracovat“. „Korálky moudrosti, lásky a štěstí“ osobu, která jim opravdu srdcem naslouchá, produchovní, prozáří a zjemní její myšlenky, slova i činy. Jak toho dosáhnout? Ztiš se, popros o pomoc, poté „náhodně“ otevři knihu a přečti „korálek“, na který Ti padnou oči. A chvíli mlč. Potom si znovu přečti vybraný „korálek“, chvíli mlč, a až jej pochopíš, čti dále nebo knihu otevři na jiném místě. Jak ucítíš, tak, milý čtenáři, učiň.

Pokud prosíš o radu, odlož veškeré obavy a neměj strach. Nepros zoufale, pros s vírou, že bude Ti ukázáno, že Ti bude pomoheno. Když prosíš o radu, vlož do prosby své srdce a věř, že tak jako Ty vyslyšíš druhého člověka, který se na Tebe s důvěrou a prosbou obrátí, že tak a ještě mnohem lépe a pro Tebe vhodněji a laskavěji vyslyší Tě láska, vyslyší Tě náš Otec na nebesích, Panna Maria i její Syn. Když prosíš, věř, a poznáš sílu víry. Když prosíš, v duchu čistý a dobrem buď. Když prosíš, vcházíš domů k Otci.

Kdo něco navíc a pro druhé cenného má, dej to do díže. Komu se něčeho důležitého silně nedostává, vezmi si z díže. Tak by to mělo být, tak je to spravedlivé a Bohem žehnané. V současnosti trochu poničený stav rovnováhy - vzájemné lásky se všemi a vším - lze napravit. Aby se nám to podařilo, nedívejme se po druhých. Dívejme se na sebe, dívejme se do sebe.

Pohlad' svou duši, nastav zrcadlo své duši a miluj se. I Bůh Tě miluje, i Bůh Tě chválí, i Bůh s Tebou někdy pláče. Nestyd' se k Němu přivinout, nestyd' se Jemu přiznat, nestyd' se Jeho před ostatními vyznat. Otevři srdce své.

Přeji Ti, milý čtenáři, vždy, když se k této knize vrátíš, příjemnou četbu a hlavně hluboké procítění myšlenek, které Bůh, jeho andělé a pomocníci rozhodně neadresovali pouze mně. Přeji Ti srdce otevřené a zářící. Přeji Ti pokoj a hladím duši Tvou.

Těž Ti děkuji za hezké chvíle, které jsem s Tebou při přípravě a čtení této knihy strávil. Děkuji Ti za srdce, které při četbě hořelo. Děkuji Ti za učiněná předsevzetí chovat se lépe, mírněji a mnohem laskavěji. Děkuji Ti za klid, který se kolem Tebe při četbě rozhostil. Děkuji Ti za všechny, jež jsi svým světlem osvítil. Děkuji Ti tisíckrát za Tebou učiněná dobrodiní.

Žij i nadále v pokoji, lásce a Boží ochraně.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Bohu, neboť bez něho jsem pouhé nic, avšak s ním naděje mnohých.

Děkuji svým nejbližším za to, jak moc mne milují, chrání a učí mne vnímat krásy života i světa. Děkuji svým nejbližším, kteří mně pomáhají nést můj kříž a kteří, když již nemohu a padám pod ním, mne zvednou pohlazením, příjemným slovem a já s jejich pomocí kráčím opět dál, vstříc novým úkolům a výzvam.

Děkuji také těm, kteří mně v minulosti způsobili bolest a učili mne ztrácet, odpouštět i pokorně snášet utrpení.

Děkuji těm, kteří mě dříve učili nebo nyní učí rozdávat, nést a mírnit utrpení jiných lidí a vidět v ostatních jenom to krásné.

Děkuji těm, kteří mne vůbec nechápali i málo chápou a tím mě nutí přemýšlet o tom, zda chyba není ve mně, zdali je opravdu dokáži pochopit, vcítit se do nich a k lásce a radosti je pozvednout.

Děkuji těm, kteří mne chválili a tak mně připomínali, že ne já, ale Bůh je tím, koho chválí.

Děkuji všem, kteří mně pomáhali při vzniku této knihy cennými podněty a laskavými připomínkami.

Děkuji ještě jednou Bohu, že mně tohle všechno umožnil, že mne zdvíhal a naoko srážel, aby vybrousil, co je ve mně dobré, i vymetl šed' z mých myšlenek a činů.

Upřímně děkuji Vám všem.